

LIBRARY
OF THE
CITY OF IL

APPENDICULA

AD

XENOPHONTIS

EDITIONEM STEREOTYPAM

CONTINENS

ANNOTATIONEM CRITICAM

IN

SCRIPTA MINORA

EDIDIT

GUSTAVUS SAUPPE

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ

LIPSIAE MDCCCLXVIII.

BERNHARD TAUCHNITZ.

GRIECHISCHE UND RÖMISCHE CLASSIKER

OCTAV- (SCHUL-) AUSGABEN UND PRACHTAUSGABEN.

ARISTOPHANIS comoediae. Ed.

MEINEKE. 2 Voll.

Octavausg. 27 Ngr. Prachtausg. 2 1/2 Thlr.

Jede Comoedie auch einzeln à 4 1/2 Ngr.

DEMOSTHENIS orationes. Edidit

IMM. BEKKER. 3 Voll. (6 Partes.)

Octavausg. 1 1/4 Thlr. Prachtausg. 3 3/4 Thlr.

Jedes der sechs Bändchen auch einzeln.

EURIPIDIS tragoediae. Ed. AUG.

WITZSCHEL. 3 Voll.

Octavausg. 27 Ngr. Prachtausg. 3 3/4 Thlr.

Jede Tragödie auch einzeln à 3 Ngr.

HOMERI Ilias. Ed. BAEUMLEIN.

Octavausgabe, 15 Ngr. Prachtausg. 1 3/4 Thlr.

HOMERI Odyssea. Ed. BAEUMLEIN.

Octavausgabe, 12 Ngr. Prachtausg. 1 1/4 Thlr.

LUCIANI Samosatensis opera. Ed.

GUIL. DINDORF. 3 Voll.

Octavausgabe, 1 Thlr. 24 Ngr.

Prachtausgabe, 4 1/2 Thlr.

LYSIAE orationes. Ed. WESTERMANN.

Octavausgabe, 9 Ngr. Prachtausgabe, 1 Thlr.

PLUTARCHI vitae inter se comparatae. Ed. IMM. BEKKER. 5 Voll.

Octavausgabe, 2 Thlr. 9 Ngr. Prachtausgabe, 7 Thlr.

Jedes Bändchen wird auch einzeln abgegeben.

SOPHOCLIS tragoediae. Ed. BERGK.

Octavausg. 13 1/2 Ngr. Prachtausg. 1 1/2 Thlr.

Jede Tragödie auch einzeln à 3 Ngr.

XENOPHONTIS opera. Ed. GUST.

SAUPPE. 5 Voll.

Octavausgabe, 1 Thlr. 4 1/2 Ngr.

Prachtausgabe, 3 Thlr. 7 1/2 Ngr.

C. IULII CAESARIS commentarii

cum supplementis A. Hirtii et aliorum. Ed. KRANER.

Octavausg. 13 1/2 Ngr. Prachtausg. 1 1/2 Thlr.

C. IULII CAESARIS commentarii

de bello Gallico. Ed. KRANER.

Octavausgabe, 6 Ngr.

C. IULII CAESARIS commentarii

de bello civili. Ed. KRANER.

Octavausgabe, 6 Ngr.

M. TULLII CICERONIS opera quae

supersunt omnia ediderunt BAITER

et KAYSER. Vol. I—X.

Vol. I. Octavausg. 12 Ngr. Prachtausg. 1 Thlr.

„ II. „ „ 18 Ngr. „ „ 1 1/2 Thlr.

„ III. „ „ 18 Ngr. „ „ 1 1/2 Thlr.

„ IV. „ „ 18 Ngr. „ „ 1 1/2 Thlr.

„ V. „ „ 18 Ngr. „ „ 1 1/2 Thlr.

„ VI. „ „ 18 Ngr. „ „ 1 1/2 Thlr.

„ VII. „ „ 15 Ngr. „ „ 1 1/4 Thlr.

„ VIII. „ „ 15 Ngr. „ „ 1 1/4 Thlr.

„ IX. „ „ 18 Ngr. „ „ 1 1/2 Thlr.

„ X. „ „ 18 Ngr. „ „ 1 1/2 Thlr.

Daraus einzeln:

No. 1: 6 Ngr. No. 14: 5 Ngr. No. 27: 4 1/2 Ngr.

„ 2: 6 Ngr. „ 15: 3 1/2 Ngr. „ 28: 5 Ngr.

„ 3: 9 Ngr. „ 16: 5 Ngr. „ 29: 5 Ngr.

„ 4: 5 Ngr. „ 17: 3 1/2 Ngr. „ 30: 5 Ngr.

„ 5: 4 Ngr. „ 18: 7 1/2 Ngr. „ 31: 5 Ngr.

„ 6: 4 Ngr. „ 19: 4 1/2 Ngr. „ 32: 3 Ngr.

„ 7: 5 Ngr. „ 20: 7 1/2 Ngr. „ 33: 5 Ngr.

„ 8: 4 Ngr. „ 21: 6 Ngr. „ 34: 5 Ngr.

„ 9: 12 Ngr. „ 22: 5 Ngr. „ 35: 5 Ngr.

„ 10: 3 1/2 Ngr. „ 23: 5 Ngr. „ 36: 5 Ngr.

„ 11: 6 Ngr. „ 24: 3 1/2 Ngr. „ 37: 3 Ngr.

„ 12: 5 Ngr. „ 25: 5 Ngr. „ 38: 5 Ngr.

„ 13: 3 1/2 Ngr. „ 26: 4 1/2 Ngr. „ 39: 3 Ngr.

CORNELII NEPOTIS vitae. Ed.

G. AEN. KOCH.

Octavausgabe, 3 Ngr. Prachtausgabe, 12 Ngr.

Q. HORATII FLACCI opera omnia.

Edidit STALLBAUM.

Octavausgabe, 9 Ngr. Prachtausg. 1 Thlr.

D. IVNII IUVENALIS saturae.

Edidit RIBBECK.

Octavausg. 4 1/2 Ngr. Prachtausg. 12 Ngr.

TITI LIVI ab vrbe condita libri.

Edidit HERTZ. 4 Voll.

Octavausgabe, 2 Thlr.

Prachtausgabe, 7 Thlr. 25 1/2 Ngr.

G. SALUSTI CRISPI operum reli-

quiae. Ed. GERLACH.

Octavausg. 7 1/2 Ngr. Prachtausg. 3/4 Thlr.

G. SALUSTI CRISPI Catilina et

Iugurtha. Ed. GERLACH. 3 3/4 Ngr.

CORNELII TACITI opera. Edidit

FR. HAASE. 2 Voll.

Octavausg. 18 Ngr. Prachtausg. 2 1/2 Thlr.

C. TACITI Germania, Agricola,

Dial. de orat. Ed. HAASE. 3 3/4 Ngr.

P. VERGILII MARONIS opera.

Edidit PALDAMUS.

Octavausg. 12 Ngr. Prachtausg. 1 1/2 Thlr.

Ein Verzeichniss der Taschenausgaben befindet sich auf der vierten Seite dieses Umschlages.

G. SAUPPII
APPENDICULA.

APPENDICULA

AD

XENOPHONTIS

EDITIONEM STEREOTYPAM

CONTINENS

ANNOTATIONEM CRITICAM

IN

SCRIPTA MINORA

EDIDIT

GUSTAVUS SAUPPE

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ

LIPSIAE MDCCCLXVIII.

PRAEFATIO.

Voluminibus editionis operum Xenophonteorum stereotypae quinto et sexto decem Scripta minora quae vocantur continentibus in unum contractis quum annotatio critica pene nulla facta esset, id neque mihi satisfecit neque doctis iudicibus placuit. Quare librario, viro honestissimo, facile persuasi, ut huius appendiculae curam susciperet. In qua quidem quum illud potissimum instituendum esset, ut apta inter ultimam editionis partem et volumina priora ratio intercederet, ex editione mea Opusculorum pene nihil repetii, novissimae autem annotationem perbreve totam fere recepi, ex ingenti notarum et annotationum farragine commemorabilia tantum et ad iudicandum de horum scriptorum natura deque huius editionis ratione necessaria elegi, e libris manuscriptis vel nova vel veriora attuli, ad rerum descriptarum cognitionem quae utilia esse viderentur et alia quaedam ad linguae graecae usum pertinentia addidi, libellorum tamen ipsorum rationem multis locis dubiam ac pene desperatam non omnino conatus aut mihi visus emendare vel restituere.

G. S.

OECONOMICUS.

ξενοφῶντος ῥήτορος οἰκονομικός A. D. λόγος addit B.

CAP. 1, 1. αὐτοῦ ποτέ Ambr. 1. αὐτοῦ Ambr. 2. || καὶ χαλκευτικί B. C. D. G. L. Ambr. 1. 2. καὶ τεκτονική A. Victor. Unde articulum altero et tertio loco omisi. || 2. Lacuna in A. est, in B. non est. δυνάμεθα Ambr. 2. δυνάμεθ' ἄν etiam C. D. δυνάμεθ' ἄν Vict. Steph. Cast. || οὖν A. Ambr. 2. || 3. αὐτῷ; ἢ οὐκ Heindorf. || 4. φέρει (superscr. οι) τ' ἄν A. φέρειν ἄν Heind. φέροι Mehl. Conv. 82. Cob. N. L. 568. ut s. 6. Medium v. 7, 27. || 5. κέκτηται Schneid. Libri ἐκέκτητο. || ἔμοιγ' οὖν vulg. ἔμοι γοῦν C. ἔμοι γ' οὖν D. ἔμοι γοῦν Dind. || 6. Post φέροι Cob. 569. quaedam excidisse putat, quibus sequentia responderent. Verius iam alii iudicaverunt, etiam Heindorf. coll. Plat. Civ. 1, 343, a. ὅτι prioris interrogationis rationem reddit. Vid. Cyr. 4, 5, 11. || 7. μᾶλλον νομίζω B. ὀνομάζω Mehl. Mnem. 2, 77. Hirschig. Misc. phil. n. ser. 1, 125. || 8. κακὸν λ. Cob. apud Mehl. Conv. 82. N. 569. || οὐ χρ. ἔτι αὐτῷ E. || τὰ χρ. γ' ἐστίν ut Lips. etiam A. C. D. Victor. || 10. εἰ μὴ ἀποδ. etiam A. || καὶ δι' ὁμολογονμένων Cob. Hirsch. || 12. γ' ᾧ πωλεῖ Mehl. Conv. 82. || τοῦτον, ὃς μὴ ἐπίσταιτο Schneid. 453. Heind. Libri τοῦτον, ὃς μὴ ἐπίσταιται (B) vel ἐπιστῆται (A. C. D.). πρὸς (h. e. ἀντιλαμβάνων) τοῦτο, ᾧ μὴ ἐπίσταιτο Cob. Quod postulante sententia scripsi. || εἰ μὴ τις ἐπίσταιτο Steph. ἐπίσταται Baeuml. 168. || 13. οὕτω post εἰ γοῦν τις collocari scribique λέγων, ἀφ' ᾧ ἄν vult Cob. 571. || εἰ δ' οὖν Hertl. 176. || τὸ ἵσοσθ. C. D. αὐτόν del. Cob. || 15. ἄρα vulg. δ' ἄρα Heind. Recte γε ἄρα libri, etiam qui optimi codicis dignitatem habet Victor. Ald. 1525. De duplici γέ cf. 7. Cyr. 2, 2, 3. 3, 3, 24, ubi v. ann. || ἡῦξ. εἰσίν etiam Victor. Circa finem Cobeto complura videntur excidisse. || 16. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν Hirsch. Misc. 1, 125. 2, 83. || αἰσθανώμεθα A. D corr. Quod Cobetus neminem miratur vidisse scribi pro in-

dicativo oportere, Germani viderunt non pauci, ut iam Schneiderus Ien. 1812. 22, 454. || οὔτε κτήματα Schn. || 17. καὶ ante πολεμικὰς omissum in B. et Iunt. reposui, tuiti sunt Hertl. Obs. in H. gr. 2, 16. collatis compluribus dictionis ὁ μὲν καὶ — ὁ δὲ καὶ exemplis et Breit. Hell. 4, 1, 15. || ἔχουσιν Schaef. Libri ἔχοιεν. τὸ δεσπότας οὐκ ἔχειν Heind. Schn. 454. || 18. οὗτοι εἰσιν ἔφη ut G. L. etiam Victor. δὴ ἔφη εἰσιν οὗτοι B. E. Heind. Schaef. Ind. Hom. 180. Kerst. || 20. λῦπαι A. B. ἄρα εἰσὶν B. ἄρα ἦσαν etiam Victor. || 21. πρὸς τῷ ἔργ. Lips. B. Ald. Iunt. || 22. δεσποινῶν Weiskius. || αἶ — ἄρχουσι Hirsch. Philol. 5, 314. || φέρειν] φανερόν A. ἐργάζονται id. || Lacuna nulla in A. C. D. || Libri αὐτῶν. — CAP. 2, 2. ἐγωγε L. A. C. D. || μέντοι ᾧ Victor. || 3. μου σὺν τῇ οἰκίᾳ τὰ ὄντα Coraes Comm. 244. μου τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ἐνόντα Mehl. Conv. 94. μοι τὴν — ἐνόντα Cob. N. 571. De ipsa re v. Boeckh. Oec. Ath. 1, 158 sq. L. Herbst. De pugna apud Arginusas commissa 73 sq. Philodemum iam Neapolitanus editor correxit. || ἑκατονταπλάσια Hertl. 177. || 5. ἀπεφήνατο ὁ Σωκράτης iure suspecta. Neque enim ἀποφαίνεσθαι prorsus idem est quod ἀποκρίνεσθαι. Talia omissa 4. 11. 12. || 6. μεγάλα τελεῖν del. Cob. 572. De re cf. Boeckh. 1, 271. 652. 748 sq. Herm. De equitt. att. 24. || προστασία Comm. 3, 6, 10. scribi iussit Dindorfius, v. p. xxviii. Ox. || μισθούς, quod ad syntrierarchiae officia referri demonstrat Boeckhius, etiam Hermannō Ant. gr. 1, 162, 1. suspectum, Cobetus delet, ego seclusi, nisi καὶ praeponendum esset. || 8. ἐπαρκέσειαν ἂν· ἀφθονίαν D. Antea καὶ om. cum C. || 9. Librorum ὀλίγῳ restitui pro vulg. ὀλίγον. Hell. 1, 5, 15. ὀλίγῳ ὕστερον. Conv. 1, 14. ὀλίγον ὕστερον. || 11. ἄλλο οὐδέν A. qui deinde ante πώποι' solus v supra οὐδέ habet. || 12. Libri αὐτοῦ. || 13. ἀλλὰ σὺ νῦν Ald. νυνί etiam Victor. || 15. καὶ ἐπὶ πῦρ A corr., qui deinde εἰ καὶ εἰ ὕδωρ, sed in marg. ἥ pro priore εἰ, nihil praeterea. || σου post μαθεῖν non deest in Lips. || ἂν ante εἰδότας addidi cum Heind. et Cob. || 18. συντεταγμένη ut G. L. etiam C. D. — CAP. 3, 2. πολλὰ δ' ἀνιῶντας Lips. A. D. || ὅτων ἂν δέωνται Koen. Greg. Cor. 245. Vulg. ὅταν ὦν ἂν δ., punctis subter ὅταν positus A. || 3. Ἄλλο τι Weiskius. || Libri ὅπου. Cf. 20. 28. Quod Gailius

de Y narrat, est in C. || 4. ἐθ. ἐργ. τε Hertl. Coniect. 1, 8. E particulae traiectae exemplis nunc affero Comm. 3, 5, 3. 4, 2, 40. Conv. 2, 1. || 5. αὐτῷ ut RLac. 5, 4. Comm. 3, 8, 10. αὐτῷ καὶ τῷ οἴκῳ del. cens. Lips. αὐτοῖς τε κ. τ. οἴκῳ Cob. || 7. Libri ἐγὼ σοι σύννοια. Qui sequuntur participiorum accusativi a Camerario in dativos conversi sunt. ἐγὼ σε οἶδα Cob. 573. Ego quod σοί in σέ mutato cetera conservavi, feci locis adiutus a Dindorfio Thes. St. 7. 1290, a. et ab H. Sauppio Dem. Ol. 3, 3. comparatis quosque Hertleinius suppeditavit Isocrateis 8, 113. 15, 120. || κωμῳδῶν τε καὶ τραγῳδῶν Cob. 572. τραγῳδῶν τε καὶ κωμ. (ut 9.) ego Quaest. 4, 12. ubi contra Hermannum Charicl. 1, 321. comoedias primo mane celebratas intelligentem disputare dixi H. Sauppium Act. soc. litt. Lips. phil. 1855, 20. || 9. Libri μωρός. V. ann. Comm. 1, 2, 9. || Ultimum ὄντων del. Hirsch. Phil. 5, 299. Ego malim prius abesse. || 10. χρησίμαι libri. V. Lob. Soph. Ai. p. 252. Poppo et Kr. Thuc. 7, 72. Variat apud Xenophontem forma, ut aliorum: ἐλευθέριος, ἔρημος; rariora βιαία, ἐθελουσία, ἐνι-
αυσία, ἡσυχία, θανμασία, παγκάλη, προσθετή; dubia ἀργή, ἐξιτήλη. || αὖξιν Hertl. || ἢ ὥς πλεῖστα λυμανοῦνται Steph. ἢ αἱ πλεῖσται Baeuml. 169. Quod scripsi est in libris omnibus. || 11. πότερα etiam Victor. || κακοποιότη Schaeff. Greg. C. 987. Schn. 455. al. De verbo v. ann. Comm. 3, 5, 26. || 12. πάντως σε δεῖ Heind. Baeuml. ἀπαλήθυσον vel ἀπαλήθυσαι Steph. Apud Xenophontem quum infinitivi pro imperativo positi exempla aut dubia sint, ut hoc, aut singularia, ut An. 5, 3, 13, nisi quod Platoni tribuitur etiam Xenophonti concedas, scribendum πάντως δεῖ, ἔφη. || 13. Libri ἢ καὶ ὥς. || 14. ἐπισκοπεῖν Hirsch. Misc. 1, 111. In sqq. vulgatam tuetur editor Neapolitanus Philodemi, cuius verba De vit. et virt. 42, 8. Goetl. huc pertinent. Eodemque, non ad Plat. Menexenum, quae sententia est Cobeti Or. de arte interpr. 102, referenda sunt verba 10, 34, v. Saupp. p. 32. || 15. τούτων πραττομένων οἱ οἴκοι om. Philod. 42, 17, del. Hirsch. Philol. 5, 296. Mehl. Conv. 48. Ordinem autem verborum loci a Philodemi editoribus italibus mutatum tuiti sunt Goettlingius 189. et Hartungius 24. || 16. Alterum σοί del. Mehl., prius contra Weiskium

tuebatur Heindorfius coll. Arist. Eqq. 781. Plat. Tim. 26. Similia eodem casu pronominiis repetito An. 6, 6, 20. Cyr. 4, 5, 29. 6, 4, 7. Dubium infra 10, 4. — CAP. 4, 1. καὶ ἂν ἐμοὶ Heind. Vid. An. 3, 2, 5. al. || 2. τέ post ἐπίρρητοι e libris restitui secundum Bekk. Anecd. 345, 5. Post hanc sententiam quaedam excidissee credunt. V. ann. 6, 6. || 4. δὴ om. D. || ἄρα μὴ αἰσχ. rectius quam alii interpretatus est C. Fr. Herm. *Gesamm. Abh.* 69. V. Schneid. Plat. Civ. 10. 603, c. || 5. βασιλέα τῶν Περσῶν libri, ut antea plurimi. Addito vero genitivo non solet βασιλεύς articulo carere, v. ann. An. 2, 4, 4. H. gr. 7, 1, 37. ὁ Π. βασ. An. 3, 4, 12. H. gr. 3, 4, 25. 1, 2, 19. βασ. ὁ Π. An. 3, 4, 8. H. gr. 6, 1, 12. Ag. 1, 6. ὁ τῆς Ἀσίας β. H. gr. 3, 5, 13. || Libri λαμβάνειν. || 6. φυλακάς Cob. 573. Hirsch. 109. coll. 6, 9. 11. Cf. Thuc. 7, 23, 1. || Libri τρέφειν. || πέμπων ἐπισκοπεῖ Schneid. ann. ad edit. adscripta, Hirsch. Misc. 1, 110. Cob. Qui quod infinitivum verbo πέμπειν additum ferri posse negat, est is An. 5, 2, 12. 7, 4, 2. Hist. gr. 3, 1, 7. 2, 22. || 7. τοὺς ἄρχοντας et τῶν ἀρχόντων del. Cob. et τῶν φρουράρχων, quod Schaeferus Greg. C. 986. correxit τῶν φρουρῶν scripto. De rei deque loci ratione v. Lachm. Hist. Gr. 1, 432 sqq. || 8. ὅτι δὲ ἐπισκοπεῖται καὶ — καθίστησι, ταῦτα Pantaz. Em. in Xen. 5. || συνοικ. τε Schaef. Melett. 70. Libri σ. γε. || φέρει καρπὸν D. || τε ἄλλην Dind. Libri τὴν ἄλλην. V. D. Lips. 1805, 149. ἄλλην. || 10. In D. lacuna nulla. || 13. ἐπιστρέφεται superscr. τρέπεται A. || 15. διδῶ βασ. post Dindorfium (Hell. 7, 1, 37. ed. Berol.) Hirschig. Misc. phil. n. ser. 1, 113. Qui quae h. l. mutanda censet, R. Klotzio *Nibb.* 62, 72 sq. mirifice displicuerunt. Speciosiora Cobeti commenta, veluti ἐν πολέμῳ. Cf. ἀγ. εἰς πόλεμον An. 1, 9, 14. Minus speciosum quod s. sq. ἔφη damnat. Cf. Hell. 4, 8, 9. Cyr. 6, 3, 17. || ἐπεβίω Cob. 576. et qui eum sequi solent; v. G. Dind. Thes. St.; sed Grashofius *ZAW.* 1835. 131, 1049. hunc ipsum locum testem citat elocutionis in Oeconomico a consuetudine Xenophontea recedentis ac pene Lucianae. || γὰρ a Cobeto 577. post παρὰ μὲν etiam minus recte postulatur quam loco simillimo An. 1, 9, 29. Suam verborum structuram ipse Schneiderus 455. retractavit cum Heindorfio, qui Plat. Crat. 28. Civ.

7. 527, c. comparabat. || 19. πλὴν γε Ἄρ. A. πλ. Ἄρ. C. D. Haec verba usque ad τεταγμένος ex Anabasi 1, 9, 31. transcripta quibusdam videntur, de tempore, quo hi libri conscripti sint, non satis, ut videtur, sollicitis. || 21. πάντα πεφυτευμένα Pflugk. Sched. cr. 36. παραπεφ. Reisig. Synt. cr. 6. Articulum etiam Hertleinius damnat, qui contra Breitenbachium disputans φυτεύειν de arboribus potissimum ac vitibus serendis dici me docuit allatis e lectionis suae copia permultis exemplis, etiam Hell. 3, 2, 10. Idque ipse Oeconomicus confirmat. || 24. φάναι hic et s. sq. post δοκεῖς Schaeferus Plut. 5, 303. scribendum dixit pro ἔφη, quod altero loco cum editt. vett. omisi. || ἢ ἀεὶ ἐν γέ τι Stephani e magna scripturae varietate electum probatumque plurimis. Ipsi libri ἢ ἀεὶ ὧν γέ τι habent. ἐν γέ τι Cyr. 5, 5, 39. — CAP. 5, 3. οἷς Heind. Libri ὅσοι, G. m. 2. ὅσα. || Θεοὺς Cob. 580. Cf. 19. Libri Θεοῖς. || 4. τὰγαθὰ Cob. 579. Ita quidem est Hell. 3, 2, 2. 4, 1, 15. || Ad καὶ γάρ non magis opus καὶ addi, quod Hirschigius voluit, quam 7, 15. Vid. Mein. Alc. Ep. 343. Men. Rell. 343. || 6. αἱ ἵπποι etiam C. || 8. βαλεῖν] βαδίσαι vel βάδην (coll. 11, 18) Hertl. Coni. 1, 8. || πλείων τέχνη A. τέχνη del. Heind. Cob. ap. Mehl. Conv. 48. || 9. ἐν χώρῳ τῷ A. C. χ. τῷ G. m. 2. χώρῳ. τῷ. δὲ L. πολὺ πλείων omisso ἢ id. et G. Unde Heilandus 92. et Dial. 9. scribendum coniicit οὐ πολὺ πλείων εὐμ. ἐν χ. τῷ; || 10. εὐχαριτωτέρα Hertl. 1, 9. Cuius vocabuli exempla dubia dicit Dind. Cyr. 2, 2, 1. Thes. St. 3. 2515, a. Boeckh. defendit C. I. 1, 52. Cf. 7, 37. ubi ἀχάριστος videri potest ingratus esse, undankbar, ἐπίχαρις (ἐπιχάριτος Lentz. ZAW. 1852. 27, 220) gratus, angenehm. Cf. Cyr. 8, 3, 49. || 12. Libri Θεούσα, A. cum signo correctionis in margine, tamen ut magis θέλουσα, quod cum G. m. 2. et Steph. II. Bachius restituit, videatur scribi voluisse quam θεὸς οὖσα, quod est in marg. Steph. et ap. Stobaeum probaturque Cobeto V. L. 9. N. 579. || 13. τῶν κολουόντων Heind. || 14. εἰς τὸ ἄρχειν ἢ γ. Stob. || 15. τὸν μὲν οὖν Schn. || προθύμους etiam C. προθύμως A. || Libri ταῦτα, Camer. Leuncl. ταῦτά. || 16. παραμένειν Hirsch. Phil. 5, 292. Vid. ann. Comm. 1, 6, 2. || 19. ἐξαρεσκομένους A. m. Steph. ἐξαρεσκευοι. cet. τοῖς Θεοῖς libri. ἐξα-

ρεσχομ. τοὺς θεοὺς Cob. 579. Vid. 3. Hoc est *ἰλάσκεισθαι*, illud *φιλοφρονεῖσθαι*. — CAP. 6, 2. *μὲν* post *ὅσα* del. Dind. De qua particula bis posita, immutata deinde verborum structura, v. H. Saupp. Ep. ad Herm. 39. Hertl. ZAW. 1842, 181. Cf. RLac. 7, 2. Dubii loci Hell. 2, 3, 4 sq. Comm. 4, 6, 12. || *ἵν* — *συννομολογοῦντες* del. Cob. 580. Buechs. 254. comparat An. 3, 2, 3. || 3. *ἐστίν* om. C. D. || 4. *ἄνθρωποι* hic et 8. Dind. Cyr. ed. 4. Lips. xv. || 5. *συναπεδοκιμάζομέν τε* Stobaei probant Schn. Heind. Cob. Hirsch. Est vero ellipsis verbi *δεῖν*, simillima An. 7, 2, 28, nec dissimilis post *ἀρχεῖ* Cyr. 1, 6, 16. al. || 6. Collegerunt ex h. l. post 4, 2. quaedam excidisse, Breitenbachius verba haec et sequentis sectionis illuc transposita mavult. || *ἀφαιμένους* Cob. coll. 16. Cf. Conv. 5, 7. || 7. *οὕτως γάρ* A. C. *οὕτως μὲν γάρ* D. || *ὅπερ* etiam C. D. || 9. *πόλεως* Dind. Cob. Libri *πόλεων*. || 10. *τοῖς ἐργαζομένοις* Cob. coll. 5, 3. || *εὐδοξοτάτη* Dind. Haas. RLac. 309. Libri *ἐνδ*. Cf. ann. Hipp. 1, 22. || 11. Libri *ταῦτά μοι*. Particulam *ἄν* alii alio loco inseri voluerunt; scripsi *ταῦτ' ἄν* cum Schaefero Greg. C. 1063, ut est 7, 9. Cf. 16, 9. Cyr. 8, 7, 25. || 12. *οὕτως σου ἀκούειν* Stob. *τοῦτό σου ἀκ*. Hertl. Coniect. 1, 9. coll. 11. 7, 4. 9. *οὕτως* ad antecedentia referendum, *ὥς* ut respondeat. — CAP. 7, 2. *ἂν νῦν γε* Klotz. Devar. 2, 336. Dind. *ἂν νῦν* Cob. 581. || 3. *κατατρέβω* L. C. D. || 5. *ἐροίη* Cob. V. L. 250. N. 582. Cf. Cyr. 3, 1, 14. Libri *ἐροίτο*. || 8. *ταῦτά* Heind. Libri *αὐτά*. || *πολλὰ μὲν εὐχομένη πρὸς τοὺς θεοὺς, πολλὰ δὲ ὑπισχνουμένη* Heind. G. Hermannī *πολλὰ ὑπισχν. ἥ μὴν γενέσθαι* probant Heil. Ag. 5, 5. coll. Cyr. 6, 2, 3. et Hertl. 181. *γενήσεσθαι* cum Bisschopio Ann. Anab. 23. scripsissem, si omnis loci ratio certior esset. V. ann. An. 1, 2, 2, 2, 3, 20. || 9. *τί* om. G. L. || 10. *ἐτετιθάσσευτο* Schaef. Mel. 82. Libri *ἐτιθάσσεύετο*. || *αὐτήν* A. non om. || 11. *βουλ. ἐγώ τε* Dind. Cyr. 5, 3, 8, 3, 47. || *περὶ ἐμοῦ* A. || 12. *ἀγαθόν* Dobr. ad Porsoni Aristoph. Libri *τάγαθόν*. || *ὁ οἶκος* Hirsch. Phil. 5, 297. || 13. *ἐς τὸ κοινὸν ἅπαντα* A. || *ἐπηνέγκω* Cob. V. L. 204. || 16. *καὶ τί δέ* (Dind. δὴ), *ἔφη, ὁρᾶς, ἡ γυνή* G. L. A. D. *ἔφη ὁρᾶς* C. marg. || 18. *αὐτῷ* Dind., ut 28. || 19. *τοῦ μὴ* Zeunius. Quod ut Lobeckio Phr. 695. etiam Heindorfio probatur coll.

ann. Plat. Gorg. 30. Cf. Cyr. 1, 3, 9. 6, 40. Libri τὸ μὴ, quod minus de consilio quam de effectu dicitur, v. ann. Cyr. 2, 4, 13, aut τῷ μὴ, quod Bernh. Synt. 356. reprobatur, Sommer. *ASchZ.* 1833, 1063. tuetur cum consilii significatione arctius cum τεκνοποιούμενον coniungendum dicens coll. Eur. Phoen. 816. Herodot. 5, 86. || 20. Malis εἰσοίσουσιν non praecedente negatione. Guelf. εἰσφέρουσιν. || τοῦ ἐργασομένου Schn. 457. Born. Apol. 15. τοὺς ἐργαζομένους libri, qui vulgo illatum antea ἔχειν omittunt, e Parisinis C. D. ἔχειν τοὺς ἐργασομένους omisso ἀνθρώποις Hirsch. Misc. 114. || νεατός etiam C. D. || 21. δ' ἅ Weisk. Libri et Leuncl. ἅ. || 23. παρεσκεύασαν A. C. D. Vict. || Libri ἦσσαν ac deinde φυλάσσειν, infra πρᾶσσαν al., μελίσσων, νεοσσοί, θαλάσση, ὀρύσσεται, περισσά, κρεῖσσον, supra ἐλάσσονα. || 25. ἐπεὶ δὲ καὶ A. || 28. ταῦτά et ἐλλείπεται Schn., libri ταῦτα — ἐκλ. || 29. ὅπως βέλτιστα Cob. 585. scribi vult ionica ratione (v. Hell. 6, 3, 9). Aliud ionicum 9, 13. Infinitivi autem cum ὅπως coniuncti exempla vel rara vel incerta, v. Born. Cyr. 4, 2, 37. Dind. ib. et Hell. 6, 2, 32. || 30. Alterum κοινωνούς ab Hertl. Coni. 1, 9. damnatum seclusi. τοῦ οἴκου om. libri. || ἄν post μᾶλλον del. Dind., ut Cyr. 1, 6, 5. || τῇ μὲν γὰρ γυναικί C. D. || 34. ἀξιουργοί Dind. Thes. St. || Vulg. ἐπιγόνων. Libri ἐπομένων. || 35. Alterum ἔργον omisso articulo et incerta sede suspectum damnatumque ab Heind. et Born. Apol. 25. seclusi. || 36. Libri μὴ εἰς. || 37. ἀχαριτώτερον, Cob. 585. V. ann. 5, 10. An. 2, 1, 13. ἀχάριτα sunt illepidi. || 42. φυλαζομένων C. D. φυλαξαμένων A. φύλαξ ἀμείνων Victor. Ald. 1525. γένη D, cet. γίνη et γινομένη. || 43. ἐγὼ ἔρην om. D. — CAP. 8, 2. ὃ σὲ αἰτῶ D. ὃ σὲ αἰτῶν Victor. || ὅπου τε Dind. Libri ὅπου γε. || ὀπόθεν Schn. Libri ὅποι. || 3. Quod de Suidae vocabulo ἀγλευκές narratur ad sect. 4. pertinere putat Heiland. *Nibb.* 1844. 41, 94. *ZAW.* 1847. 77, 610. Dial. Xen. 8. Cob. 548, qui glossam non Suidae, sed perantiqui testis Aelii Dionysii (v. Meier. De lexicis rhetoricis Opusc. 2, 63 sqq.) esse demonstrat Mnem. 10, 67. De ipso vocabulo v. Ahr. Diall. 2, 108 sq. Rhinthoni frequens dicit R. Lorentz. De rebus sacris et artibus veterum Tarentinorum 30; latius usum patere putat A. O. Fr. Lorenz.

Epicharm. 278. Equidem hic ἀτερπές intactum reliqui, deinde vero ἀκλεέστατον cum Zeun., Orell. Isocr. Ἀντιδ. 461. al. mutavi in ἀγλευκέστατον. Cf. Hier. 1, 21. Wyttenb. Bibl. cr. 2, 54. ἀηδέστατον. || 4. μένουσα etiam C. D. || εὐχειρωτότατον Steph. Cob. Vid. Dind. Cyr. 1, 6, 36. 7, 5, 59. Thes. St. 3. 2516, b. Lob. Parall. 1, 38 sq. Libri εὐχειρότατον, quod Poppo defendit Thuc. Schol. 7, 18. || πορευθεῖεν, ἐάν Hertl. Coni. 1, 9. In libris deest ἐάν. Dedi scripturam edd. vett., quae etiam οὕτως ἐπικωλύσωσιν. A. C. D. Victor. habent οὕτω ἐπικώλυσιν. || 6. τεταγμένη δὲ στρατιά A. C. D. G. L. Vict. || οὐκ ἂν θαυμάσειεν omisso τίς δ' C. D. In sqq. τίς δέ A. || 7. οἱ ὀπισθεν Cam. Steph. al. Libri ὀπισθεν. || 10. εἰ Ern. Weisk. || διδάξομεν Victor. || Non C, sed D. αὐτῇ idemque ποθήσει om. || τὸ δεόμενον Hirsch. Phil. 5, 297. Hertl. Coni. 1, 10. || 11. εἰς οὐ μέγα censor Schneiderianae Halensis. Cf. 17. || φοινικικόν Sturz. Lex. Xen. 4, 83. Lob. Phr. 146. Parall. 286. Vulg. φοινικόν. || σμικροτάτῳ libri excepto Lipsiensi. Quae forma a libris aliquantum commendationis habet h. l. Comm. 3, 11, 12. H. gr. 7, 5, 5. RAth. 2, 7, minus vero Cyr. 2, 2, 3. 5, 4, 26. 6, 4. 8, 6, 14; sed adeo exiguae eam fidei esse Dindorfius Cyr. 5, 4, 26. Comm. l. c. existimat, ut Xenophontitribuendam esse neget. Vid. Kuehn. Comm. || 12. Lacuna a Gaillio commemorata est in C. || 15. ἐν τῷ πλῶ Cob. Hirsch.: correctio probabilior Comm. 3, 3, 9. || Prius ἤ del. Hdf. Pantaz. Emendd. 2. || 16. Libri βλάκας. || 17. ἐν ante τοῖς πλοίοις om. A. C. D. || πεπηγυίας Curer. REq. 12, 4. || εἰ ante μὴ εὐρήσομεν et verba πῶς — εἴη del. Cob. 585. Est vero structura verborum haud rara, ut est Cyr. 4, 2, 46. || εὐρήσομεν Victor. || εὐεύρετον A. C. D. L. || 18. ἀγαθῶν libri, etiam C. ἀγαθόν A. marg. || εὐρεῖν καὶ id. Hdf. || 19. Verba φησὶν εὐρυθμον φαίνεσθαι damnat censor ed. Schneid. Halensis Iacobsius (1809. Suppl. 14), φημί pro librorum scriptura φησὶν scribi iussit Misc. Fried. 1, 1, 160. Hermannus vero Hist. phil. Plat. 650. haec comparata cum Plat. Hipp. mai. 298, e. videri dicit ad apophthegma quoddam Socratis pertinere ab adversariis derisum. Idemque in libello acad. Marburg. 1841. p. viii. docet, idem hunc locum ostendere quod Comm. 3, 8, 6. et

Conv. 54, pulchritudinem Socratem Xenophonteum vel minimarum in rerum concinnitate et convenientia ad quotidianum usum ponere. Vid. E. Muell. Hist. theor. art. 1, 26. || 20. ἀπὸ ταύτου Hertl. 182. — CAP. 9, 1. ὑπακούειν Dind. Libri ἐπ. Cf. 18. || 2. γ' ἔδοξε Cob. Ita 1, 18. Cyr. 1, 4, 13. Aliter 10, 9. || πρέποντ' ἐνεῖναι Heind. πρέποντα ἐνί Dind. || 4. ἔχειν ante ψυχρινά illatum non est in libris. Videtur autem habitationis ornamentum in ipso potissimum frigore aestivo et calore hiberno cerni. Baeuml. 171. || εὖειλος Cob. 587. Cf. Ven. 4, 6. 5, 9. || 5. θύραν βαλανείῳ libri, θύρα βαλανωτῶ G. Herm. ap. Kerst. et Beck. Charicl. 1, 180. θ. βαλανωτῇ Dind. Neque enim exempla poetarum, de quibus v. Lob. Soph. Ai. p. 174, aut Aeschin. Eryx. 19. διδακτός, Polyb. 1, 2, 7. ζηλωτός, Arr. An. 4, 28, 3. ἄλωτός, ad priorem formam tuendam sufficere Hertleinius me docuit. Cf. Thes. St. s. vv. Lob. Parall. 482 sqq. Quamquam cf. Cyr. 1, 3, 2. κόμαις προσθέτοις, v. scr. προσθεταις. REq. 12, 6. πτέρυγες προσθεταί. || ὥσεπιτοπολύ C. D. ut solent et ut 9. καθημέραν D, 10. διαχρόνον C, 18, 5. δηλονότι D, 20, 27. τῶντι A. C. || 6. ἦδη del. Cob. coll. 11, 8. Vid. Cyr. 4, 2, 20. Hell. 6, 5, 16. || 7. θοινατικά Pariss. Lips. Victor. θοινητ. Guelf. Vid. Lob. Phr. 204. || 9. τοιοῦτον G. τοιοῦτο cet. Vid. ann. Comm. 1, 1, 15. Dind. Cyr. 5, 1, 10. || 10. ξενοδοκίας Cob. V. L. 73. N. 588. || 12. ὅτ' εὐφραϊνοίμεθα etiam A. D. C m. 2. || 13. ἐν αὐτῇ τῇ χ. libri, ταύτῃ Iacobs. Voigtl. 16. al. || 14. διαμένει D. An διαμενεῖ? Ita Mehl. Conv. 117. || 16. ἅπαντά ἐστιν, ὃ τι ἂν βούληται ἐκάστῳ χρῆσθαι Kerst. || 18. πῶς Dind. Libri πῶς. || 19. ῥᾶον Steph. Habet solus A. — CAP. 10, 2. ἔτι om. A. || ἀγχοῦση m. Steph., ut 7. Quam formam magis atticam esse docet Dind. Thes. St. || 3. τι del. Cob., ex σε ortum suspicatur Hertl. Usitatus quidem οὐδέν τι. Pronomen ab adiectivo similiter separatum An. 5, 6, 11. Hell. 4, 1, 10. Cf. Plat. Soph. 227, b. || πειρώμενη Heind. Schn. Madvig. Bemerkk. etc. 27. || δηλοῖν σε post κίβδηλον del. Steph. Orell. Memn. Hist. 198. al. || ἐξιτήλας G. L. Damnatur a Lob. Pathol. 109. Vid. ann. 3, 10. || 4. εὐθύς om. D. || σε ἥδιον ὀρώμεν priore loco etiam Lips. et A. || τοὺς σοὺς ἢ σῶς ἢ ὑγ. Heind. || 7. ὦ γύναι habet A, om.

D, ascribit in marg. C. || ἀνεξελέκτως C. Quum vero Bekk. An. 400. e Xenophonte allatum sit ἀνεγκλήτως, Bornemannus Comm. 2, 8, 5. id h. l. a grammatico repertum fuisse suspicatur. || ἀληθινῶς del. Cob. Dind. Cyr. ed. 4. Lips. IV. Vid. τῇ ἀληθείᾳ 11. al. || 9. ἔτι post πῶποτε secundum optimos libros omisi. || 10. προσσιᾶσαν Kerst. Libri προστ. Vid. ann. Ven. 6, 20. An. 7, 6, 5. || τὸ σιτοποιόν G pr. unde G. Herm. τὸ σιτοποιεῖον, Heil. 94. τὸ σιτοποιεῖν scribendum coniiciebat. — CAP. 11, 1. ἡμῶν cens. Lips. Heil. 97. || 3. ἀποδολεσχεῖν supra prius o scripto α A. || τοῦ ἐπηλύτου et forma et sententia laborat. Requiritur nomen patris, veluti Epigenis (Corp. Inscr. 1, 213), Epilyci (Plut. Pericl. 36, v. Sint. p. 246 sq.), Nicerati, quod Cobetus 589. postulat coll. Comm. 2, 5, 2. Cum Ischomacho quum alii divitissimum hominem Niciam componunt tum Athenaeus 12, 537, c. Cogitabant Hermannus et Heilandus de equo ab aliquo advena emto. || πολλοὺς μὲν Hirsch. Phil. 5, 309. Particulae in anaphora ad πολὺς omissae exempla Cyr. 4, 3, 21. An. 5, 6, 9. || 6. θεμιτὸν ὃν A. marg. Vid. Kerst. || 8. θεραπεύων Dind. Libri θεραπεύειν. || 9. κατ' ἐμέ Lipsiensis in marg. adscriptum habet aliena manu. Cf. Dem. 50, 59. Eur. Iph. A. 1441. Schaef. Lamb. Bos. 278. τὸ κατ' ἐμέ Weisk. al. || 11. εἶναι οἷει cens. Hal. Schn. Vid. Buttm. gr. 1, 232. 2, 405. || περί marg. A. post χρηματίσεως. Quod ut Leunclavio, Hermann, Cobeto probatur, mihi quoque probaretur, nisi similia succurrerent, veluti Arist. Ran. 422. τοῦ Κλεισθέους δ' ἀκούω, hoc est περὶ τ. Κλ. Vid. qui de his locis disserit Meier. Opusc. 1, 43. Cf. Bernh. Synt. 151. || 13. πόλιν ἐπισχύνειν vitiosum, locum interpolatum, veterem lacunam a sciolo expletam Cobetus dicit. π. ἐπικοσμεῖν vel κοσμεῖν Hertl. coll. 9, 10. || 15. ἀμείνονι Heind., quem vid. ad Plat. Phaedr. 227, a. || 16. ἐπεὶ δ' ἂν ἔλθω C. Similiter 18. D. || μεταρρυθμίζω Victor. ut Lips. || 17. ὄχθου Cur. Hipp. 6, 5. p. 68. || ποιῶν Hirsch. 317. ποιοῦντι ἐπ. τοῦ μὴ ἀποχ. Hertl. De structura verbi ἐπιμέλεια cf. 20, 9. Comm. 4, 7, 1. Cyr. 8, 3, 40. || 19. συνεσκευασμένως libri, συνεσκευασμένοις Ald. al. Adverbia ut aliorum ita perfecti passivi potissimum participiorum apud Xenophontem satis frequentia. In hoc

ἵππο libro τεταγμένως, συντεταγμένως, διεσκευμένως, διειλημμένως. Ἀλλὰ ἐρωσμένως, τεθορυβημένως, πεφοβημένως, ὑφειμένως, ἐκπεπταμένως, ἀπονεινομένης, πεφυλαγμένης. Pauca dubia, ut ἐγκεχαλινωμένης. || 20. καταλεγόμενον Cob. 590. Mehl. Conv. 105. || 22. διὰ τέλους μελετῶν Cobetus, cui reliqua tam male mulcata videntur esse, ut de vera lectione restituenda desperandum sit. Verba κατηγορεῖν — πολλούς A. e corr. scripta habet. || 24. Excidissee compluria ab initio ut aliis etiam Cobeto videntur. Non est hoc unum Oeconomici asyndeton. — CAP. 12, 1. ἂν post πρίν desiderabat Dindorfius. V. ann. Ven. 3, 6. Hertleinius non minus hic excidissee putat particulam quam Antiph. 1, 29. Hyper. Eux. 4, 10. Schneidew. || 2. Libri ἀποβάλλη et ἀναμένειν, hoc quidem Lips. corr. || τὸ — κεκλῆσθαι del. Cob. Cf. RLac. 9, 4. Plat. Phaed. 102, c. || ὄντων τῶν Cob. Cf. Comm. 3, 9, 11. οἷς ὑπάρχει τι ἐπιμελείας δεόμενον. || 4. ἐπιμελούμενος cum libris etiam Victor. Quam formam nunc minus probatam et in hoc libro rariorem retinendam censui, ut 16. Cyr. 1, 5, 3. 6, 2. V. ann. Comm. 1, 1, 19. || 8. Hanc sectionem liber Lipsiensis in extrema folii 91. pagina priore exhibet, alterius initio pergit verbis 19, 16. || τὸ ἐπιμελῆ εἶναι Heindorfius scribi iubet aut haec verba deleri, idemque hoc volunt Cob. Hirsch. || 11. ἐπιμελεῖσθαι omnium librorum scripsi pro vulg. ἐπιμελεῖς. || πρᾶττεσθαι Dind. Cyr. 2, 3, 3. Libri πρᾶττειν. Ad infinitivos activi additum per se constat τὸ δεόμενον Hell. 6, 1, 16. τὰ δεόμενα Ven. 2, 9, ut τὰ δέοντα sect. 12. δυναμένων C. D. || 12. Libri ἐπιμελεῖς ἔσσεσθαι. Cob. et Dind. Cyr. ed. 4. Lips. x. ἐπιμελέσθαι. || ὁ καθεύδων Cob. || 14. παρῇ Schn. 458. Libri παρεῖη. || 16. πῶς Weisk. Libri ὅπως. || 20. ὅτε βασιλεύς etiam A. || μάλιστα om. D. — CAP. 13, 1. ὅταν δέ Cast. Libri ὅταν. || μέλλοι A. C. Cf. 12, 5. || 3. δὴ Cam. Zeun. Libri μὴ vel μήν. || 9. πόλλ' ἂν ἀνύτοις Cob. Vid. ann. Hell. 5, 4, 20. || 10. τέ del. Hertl. 45. ταῦτά τε Baeuml. 171. || διδάσκω Weisk. || 12. εἰδῶ] ἴδω Dind. — CAP. 14, 2. τοῦ γε Heind. Cob. Libri τοῦ τε. || ὄφελος εἶη τοῦ malebat Schneiderus. Nominativos additos ad ὄφελος demonstrat Winckelm. Plat. Euthyd. 289, a. || 3. ἐπακούοντας Cobetus. Qui quae N. L. 521. de utriusque verbi discri-

mine docuit, contra ea Buechs. 299. Cyr. 8, 1, 18. Hell. 5, 1, 30. contulit. || 4. καὶ ante prius ἐκ τῶν del. Cob., qui Prosop. 39. nominum Δράκοντος et Σόλωνος sedem inter se commutari volebat. || ἐπὶ δικαιοσύνης τῆς τοιαύτης διδασκαλίᾳ Heind. Dind. Vulg. ἐπὶ δικαιοσύνῃ τῆς τοιαύτης διδασκαλίας. || 5. δεδέσθαι τοὺς ἐγχειροῦντας καὶ θανατοῦσθαι, ἣν τις ἄλῳ ποιῶν Weiskius. V. Meier. De bon. damn. 110. || 6. προσφέρων seclusi cum Dindorfio, deletum maluit Heindorfius, ad seq. verbum coll. Plat. Civ. 8. 563, d. Eo vero servato προσφερόμενος damnant Herm. al. De legibus regiis cf. Schoem. De comitt. 304. || 7. ἐμμένονσι Mehl. Conv. 57. Cob. Vid. ann. Hell. 3, 4, 6. Est vero ἐπιμένειν perstare, perseverare. || 9. τῷ πλέον etiam A. || Libri τῷ ἐπαινέισθαι. || ὅσαπερ Vict. Hertl. 44. coll. Cyr. 1, 5, 12. Haas. RLac. 126 sq. || 10. τοῦτο γὰρ A. C. D. || Libri τοῦ ἐθέλειν. — CAP. 15, 1. τὸ ἐπιμελεῖσθαι Heind. al. || κτήση corruptum vocabulum dicit Cob. ἐμποίησιν R. Schneid. Quaest. 38. Vel hoc vel ἐνεργάσῃ Hertleinio scribendum videtur. || ἥδηται Herm. Drac. Strat. xxvii. al., etiam Schn. 459, qui simul ἐπειδὴν δὲ τούτοις πᾶσι scribi vult. Libri ἥδη τε. || 2. εἰ μή τις — ποιεῖν del. Cob. || 3. Vulgatum sectionum 3—9. ordinem contra Ernestium, Schneiderum, Reisigium, apud quos hic ordo est: 1. 2. 5. 6. 7. 8. 9. 3. 4, tuitus est C. L. G. Franckius in libello De cap. XV. Oec. Xen. Bernb. 1831. edito, ante eum Moschius, post Bornemannus Misc. cr. 2, 1, 140 sqq. al. καὶ πολλὰ ποιοῦντας Schn. 459. || 5. ἢ εἰπας δεῖν Franck. 21. || 6. δοκοῦμεν Cam. Libri δοκῶ μὲν vel δοκῶμεν. || 7. Libri ἡκηχόειν, C pr. ἡκηχόην, unde atticam formam restitui cum Schn. 459. Heind. Dind. Cyr. ed. 4. Lips. xvii. al. Fluctuatur inter ἥδειν et ἥδη Cyr. 1, 6, 43. 5, 5, 21. Comm. 4, 2, 24. ubi v. ann. ἐδεδῖεν et ἐδεδίη Cyr. 1, 3, 10. εἰώθειν et εἰώθη An. 7, 8, 4. ἐλελήθειν et ἐλελήθη(v. A) infra 18, 9 sq. || 9. ἀλλ' εἴ μοι — γεωργεῖν om. A. C. D. μοι ante δοκῶ non om., cum G. om. εἶναι et ἦν οὖν habent, quod Brodaeus correxit. || 10. Alterum οὐχ del. Cob. Sed v. Fr. Frank. Partt. neg. 3, 9. Kr. gr. 67, 11, 3. || 11. οὐδὲν οἶδ' ὅ τι cens. Schneideri Lips. Alterum omissi in locutione οὐδεὶς ὅστις non sequente negatione verbi substantivi

exemplum Anab. 4, 8, 20. || 13. εὐπετές Wytt. Plut. S. N. V. p. 45. Libri εὐπρεπές. — CAP. 16, 5. αὐτῆς G. C. D. || μὲν δή om. C. D. || 7. τοὺς ἀλίεας Victor. Vill. Cob. || ἡσυχοὶ A. C. D. Victor. ἡσυχῇ G. Vid. ann. Hell. 5, 3, 3. ubi est ἡσυχοὶ πορευόμενοι. || 12. κινδυνεύει ἄρα Schneid. Cob. Eodem verbo asyndeton efficitur Comm. 4, 2, 34. Hier. 1, 26. || σχεῖσθαι C. D. χει marg. A. σχᾶσθαι Heind. || 13. τοῦτό σ' ἔτι Haupt. Philol. 1, 650. τοῦτο σέ Dind. τ. σε, ἔφη, Voigt. Libri τοῦτο ἔστι. || δεῖ om. libri. || πρὸς τοῦ ἡλίου Schn. Cob. Dind. πρὸς τὸν ἡλίον libri, Bernh. Synt. 264. Heil. 91, Hertleinius, qui Coniect. 2, 34. exemplis multis, in quibus est locus Plut. Mor. 298, b. πρὸς ἡλίον ὀπτᾶν, additis nunc Herodot. 2, 92. Diod. 3, 21, hoc unice verum esse demonstravit. V. viri doctissimi ann. Cyr. 7, 5, 27. || 15. ὀπτᾶται Dind. Libri ὀπτῶτο vel ὀπτοῖτο. — CAP. 17, 1. τοῦ σπόρου (σποροῦ D) ὀρᾶς A. C. D. G. Unde vulgatum ὥρας deleui. Idem libri δοκεῖ γὰρ αὐ. || 3. πάντες ἄνθρωποι Victor. || 4. Libri καὶ ὁ θεός. || 6. τοῦ ante σπόρου inclusit Dindorfius. || 7. ῥίπτειν priore loco D. Victor. Born. Conv. 2, 8. || 10. γελάσας εἶπε A. C. γ. εἶπεν D. || ἦν μὲν Pariss. Victor. || τοῦτο καὶ γίνεται C. D. || 12. ὑπὸ τοῦ ρεύματος D. || 13. Lacuna et supplementum marginis est in C. κατηλυθέντι et ipsum suo loco et in margine correctum habet A. || 14. δέοι τὴν ὕλην ἔφην ἐγώ etiam C. Victor., qui et ipse τὴν τροφήν antea illatum deleri vult. — CAP. 18, 1. δεῖ Cast. Libri ἀεί. || 2. τὸ δέ Weisk. Libri τό τε. || 5. ἐπαλώσταις, al. ἐπαλωσταις. Hoc Lobeckius scripsit Phr. 254, illud prae-tulit Parall. gr. gr. 1, 450. || τὸν δῖνον Ruhnk. Ep. cr. 2, 22. Vulg. τὸ δεινόν. || 6. ἡ Cast., ἡ libri, εἰ Leoncl. || 8. καθήρης Heind. Schn. Cob. Scriptum καθῆραι An. 5, 7, 35. e libris melioribus. || Vulg. τοῦ ἡμίσεως. Edd. vett. τῆς ἡμίσεως. Dind. [τοῦ] ἡμίσεος. || στενότατον A. C. D. Steph. Leoncl. Dind. Quibus me non passus sum commoveri, ut ω mutarem. Vid. ann., etiam Dindorfii, ad Cyr. 6, 3, 3. || 9. Vulg. ἐλελήθειν. A. ἐλελήθην. V. ann. 15, 7. || εἰ ἄρα Cob. 595. — CAP. 19, 1. Lacuna, quam Gailius refert, est in D. || οὐκέτι ἐπίσταμαι Hertleinius. || 2. ὀρύττειν τῷ φυτῷ Reisig. ὀπ. βάθος βόθρον ὀρ. τῷ φυτῷ R. Schneid. Quaest. 25. ὀρ. βόθυνον Hertl. 47,

comma ut post *πλάτος* ponatur, *μῆκος* autem de vivradice intelligatur. || *ἐμβάλλειν* Dind. Vulg. *ἐμβαλεῖν*. || 3. *βοθύου* G. Dindorfio in Thes. St. suspectum. || 5. *οὕτω γε* Dind. Libri *γε οὕτω*. || 7. *ὁπότερα δεῖ τιθέναι ἐν ἑκατέρῃ τὰ φυτά* Breitenbach. || 10. *κατά* post *βλαστῶν* Schneiderus addidit. || 11. *κατά* del. id. al. || Verba *χαννότητα τῆς γῆς* sunt in libris post *ξηρότητα*. || 13. *ἐλάαν* Dind. Thes., ut An. 6, 4, 6. 7, 1, 37. || 14. *ὅτε πάλαι* Hindenb. ad Mem. 2, 4, 4. Libri *ὅτε πάλιν*. || *γιν. οὐ δεινός* A. || 15. *ἀναπεισθεῖς* D. *ἀναπισθεῖς* A. || 16. Librorum scriptura *μὴ δυναίμην* quum plurimis displiceret, magnum emendationum numerum excitavit, in quo est Baeumleinii ZAW. 1842, p. 172. *μὴν δυναίμην ἂν πείσαι σε*. Scripsi *δῆ*, cetera intacta reliqui, de *ἂν* repetendo coll. Bernh. Synt. 411. Beller. De gr. verb. timendi structura 24. || *καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων* Lips. A. C. D. || 19. *φυλλοροοῦσα* Lips. Victor. — CAP. 20, 2. *σοί γε* L. A. D. C s. l. Particulas *δῆ γε* v. 13, 5. Cf. Born. Cyr. 6, 3, 10. || 4. *ἀνῆρ* ter Dind. Cob. Libri *ἀνῆρ*. || 5. *οἱ* ante *δοκοῦντες* incluserunt Dind. Kerst. || 6. *καὶ* post *ἂ γάρ* C. D. non om. || 11. *θεὸς ἄνωθεν* Iacobs. Add. Anim. in Athen. 349. *ἄνωθεν ὁ θεός* Schneid. *ὁ ἄνωθεν θεός* Born. Conv. 6, 7. || *ἐκποδῶν* C. D. Liber A. utrumque accentum praebet. || 12. Vulg. *καὶ ὑγροῖς τε*, etiam Victor. *καὶ* cum censore suo Iacobsio Schneiderus 460. deleri vult, Fritzschi Quaes. Luc. 10. *nempe* interpretatur. || 13. *ἀγνοοῖ* Cob. 596. Contra quem Buechs. 326. affert Soph. O. T. 1133. 675. Plat. Legg. 751, d. || 14. Libri *οἶδασιν*. Ut *οἶσα* Comm. 4, 6, 6. et *ἴσμεν* An. 2, 4, 6. scripsi *ἴσασιν* cum aliis. || *ἀντενποιεῖ* Cob. coll. 5, 12. Sed v. ann. An. 5, 1, 12. Comm. 2, 6, 5. || Verba *γῆν δὲ — ποιεῖ* secludebat Heindorfius, quem Schneiderus refert post *ἐπίστανται* putare verba *ὅπως ἀποβήσεται* vel similia excidisse. || 15. Vulg. *ἀλλ' ἢ ἐν γεωργίᾳ*. C. D. *ἀλλ' ἢ γεωργία*. Quorum deteriorum quidem librorum scripturam recepi. Neque melioris A. *ἀλλ' ἢ ἐν γεωργίᾳ ἐνέργεια* sua commendatione caret. Vocabulum *ἐνέργεια* in margine ascriptum est etiam in optimis Comm. 2, 7, 7. loco perquam simili. Nec desunt apud Xenophontem rei pro eiusdem defectu positae exempla: *δύναμις* An. 1, 6, 7. *φυλακή* 5, 8, 1.

Cf. Comm. 4, 2, 2. Cyr. 8, 1, 43. RLac. 9, 5. RAth. 3, 5. Quod Iacobsius Anim. in Athen. 172. optime proposuit ἀλλ' ἢ ἐν γεωργίᾳ ἀργία probant Kerst. Mehl. Cob. || 16. καὶ πλεόνων καὶ μειόνων Hertl. Coni. 1, 11. coll. Cyr. 8, 1, 4. || 18. βαδίζων del. Cob. Quod Buechs. 259. opposito ἀναπανόμενος tuetur. || 20. Libri τὸ δὲ δὴ καὶ τὸ καλῶς. || 25. ποιότη Cob. Libri ποιότη, quod pene unum exemplum Xenophonteum est praeter REq. 5, 6. Dubii vel correcti loci Cyr. 1, 6, 2. 5, 5, 30. Hier. 4, 10. 9, 8. Residet ἔοιμι Cyr. 5, 5, 1. De prima pluralis v. ann. Comm. 2, 6, 1. || 26. φιλογεωργίαν et in marg. φιλεργίαν D. || 28. ὅποι ἂν τύχωσι Dind. Thes. St. 1. 1365, c. Cf. 3, 3. Libri ὅπου, ad quod si ὄντες cogitatione addendum videtur, est ita Hell. 4, 3, 3. Vid. ann. Comm. 1, 6, 2. || 29. οἰκοδομῶσι Voigt. 19. Brem. 436. Libri οἰκοδομοῦσι. || Quod Gailius de libro Y. narrat est in A. || νομίζειν seclusi secundum Bremium 436. νομίζων Steger. 3. || Libri vel ὅφ' ὧν vel ἐφ' ὧν. — CAP. 21, 3. ἡμετέρους vulg. ἡμερησίους Cob. N. 597. Cf. Lob. Phr. 53. || ἐπὶ τῷ Lips. A. C. D. || πλείω A. || ἤκουσι id. G. L. || 5. θεῖοι] δεινοί Breit. Est illud inter laconicas locutiones; comparant Plat. Menon. 99, d. Aristot. Eth. N. 7, 1. Vid. Hertl. 47. Heil. Dial. 5. || 6. ἐθελοπονία — ἐγγίγνεται om. D. || καλόν τι etiam Victor. || 7. γε ante ἀρχοντες in C. non deest. || ἄριστον ἔχοντες etiam Victor. || 8. εἰκότως ἂν Cob. || ἀνὴρ Mehl. Conv. 60. οὗτος ἂν εἴη ὃς ἂν μεγ. Cob. Quae potuisse ita scribi quis neget? || 9. οὗτοι δὲ οἱ ἀνύτοντές εἰσιν C. D. || 10. τοῦ δέ Cast. Libri τοῦ γε vel τοῦ τε. || μεγίστως τιμῆσαι, quod pene in omnibus libris est, certe in lexicis recipi meretur. V. ann. Cyr. 2, 1, 13. || κρατίστη οὐσα ἐκάστῳ suspecta. Quod Parisini et Vict. habent κρατιστοῦσαι, ex illis quidem optimus A. addito in margine dubitationis signo, ad correctionem κρατιστεῦσαι adduxit Heind. Schn. Goell. Dion. C. V. 50. al., quae scriptura etsi incommodum secum habet ἐκάστῳ, a censore ed. Schn. Lipsiensi in παρ' αὐτῷ mutatum, ab ipso Schneidero deletum, sententiam efficit probabilem. Hoc addo, Seumium in margine Weiskianae scribendum coniecisse κράτος δοῦσα. || 11. διὰ τοῦτό γε ὅτι ἐγὼ λέγω A. C. D. || 12. Libri σαφῶς· φεῖδονται, A. cum signo correctionis.

φείδονται om. C. δίδονται Brod. Dedi Stephani et Leonclavi scripturam. τὸ γὰρ ἐθελοντῶν ἄρχειν σαφῶς οἱ θεοὶ τοῖς ἀληθῶς σωφρ. τετελεισμένοις, τὸ δὲ ἀκ. Aem. Portus in Franc. Porti Comm. in Xen. opuscula (1586) p. 461. Quae emendatio ceteris praestat. ἄρχειν σοφῶς· πείθονται δὲ Baeumlein. 173.

CONVIVIUM.

Ξενοφῶντος ῥήτορος συμπόσιον B. ξεν. ῥ. καὶ φιλοσόφου σ. V.

CAP. 1, 1. Ἄλλ' ἐμοί ut A. B. etiam V. || ἔργα cum Aristid. Rhet. 9, 428. Walz. et Stephano om. Cobet. N. L. 601. || παιδιαῖς A (ι supra ει). B. || 3. σωκράτῃ bis et ἐρμολόγῃ e corr. et ἀντισθένη V. Cf. ann. Comm. in. || 4. ἐγκεκαθαρμένοις A (κ supra γ). B. Ambros. 1. 2. V. ἐκκ. Aristid. 9, 46. Cf. Anab. 1, 2, 16. || ἱππάρχους A pr. V. Ambr. 1. 2. Cf. Boeckh. Oec. publ. Ath. 2, 113. || σπουδαρχαῖς Dind. Libri σπουδάρχαις vel σπουδάρχους. V. Hesych. s. v. Bekk. An. 63. H. Saupp. Comm. de creatione archontum att. (1864) 27. || 8. κατεκλίνησαν Cob. Mehl. Dind. Cyr. 8, 7, 4. Vid. ann. ibi. Hell. 4, 1, 30. Ven. 8, 3. Infra 3, 13. ἐνεκλίθη, etiam apud Mehlerum. || τις post ἐννοήσας ex Aristide revocat Cob. 632, non vult addi Dind. Hell. 2, 1, 8. ed. Berol. Vid. ann. Comm. 1, 4, 14. Ex eodem vero praestat τό ante κάλλος recipi. || 9. οὐδεὶς ὅστις Schneid. Cob. V. L. 319. N. 602. Vid. Frank. Partt. neg. 3, 4. || πρὸς ἐκεῖνα V pr. || σιωπηλότεροι Athen. 5. 188, a. Dind. Thes. St. 7. 307, 6. || 10. οἱ ἐκ θεῶν A. V. || ἄλλοι μὲν οὖν ἐξ ἄλλων B. || γοργότεροί τε Steph., ut est Cyr. 4, 4, 3. γοργότερον libri, Arist. || φέρονται supra scripto φαίνονται V., quod est apud Arist. 9, 438. W. et Astio placuit cum Stephani πρὸς τῷ Ephem. Vindob. 1816, 374. || ἐλευθερώτατον B. V. || 11. συνεσκ. τε libri, σ. δὲ Athen. 614, c. || 12. εἶναι seclisut Herbstius, tuetur Kuehn. Comm. 4, 2, 21. || 14. ἐγκαλυψάμενος Cob. 512. coll. Cyr. 8, 7, 26. 28. Cf. Plutarch. Timol. 4. συγκαλυψάμενος εἰστίηκει δακρύων. || 15. πράγματα del. Dind. Cyr. 6, 1, 3. ubi τὰμά postulat. || ἀπεμ. καὶ V. — CAP. 2, 1.

αὶ τράπεζαι A. V. || ἔσπεισάν τε Krueg. apud Herbstium 187. Ephem. Hal. 1826. Suppl. 766. Dind. Thes. St. 7. 576, c. Libri ἐσπείσαντο. || ἔρχεται τις V. Συρ. τις A. B. || ἔχων αὐλ. τε Cob. Sed videas doctam disputationem Sommeri *Nibb.* 1831. 12, 394 sqq. coll. An. 2, 5, 27. Cyr. 1, 6, 22. De particulæ traiectione cf. 21. 3, 21. ann. Oec. 3, 4. || ἐν θαύμασιν Meinek. Alciph. Ep. 132. loca interpretans, in quibus spectacula praestigiatorum exhibita sint. Aliter Lorenz. Epicharm. 97. || 3. μῦρον libri. || ἐνέγκοι scripsi cum Dind. Comm. 4, 3, 9. Quod in libris et apud Athenaeum est ἐνέγκαι unum huius optativi indicium apud Xenophontem est. || Ex Athenaeo, qui 686, d. multa ex his descripsit, Cobetus 607. nonnulla hic et deinde recipi vult non improbabilia quidem at non necessaria. || ὁδμή V. ὁδμαί s. sq. tueri conatur Mehler. xii. || ἦν V. ἦν ὅταν A. B, ille tamen ut ἦν punctis distinctum habeat. || νικηράτου καὶ κριτοβούλου libri, ex Arist. et Athen. τοῦδε vel τούτου vel τουτουί et alterum ἦ scripserunt. Etiam in sqq. magis illius quam huius scripturam in cod. Marc. secutus sum. || 4. χρόνον πολλοῦ A. B. V. Athen. || Libri χρίσμα. || Verbis δ μὲν θ. ἔφη offensus Cobetus nonnulla excidisse putat. || Libri συμμιγῆς. V. ann. Comm. 1, 2, 20. || 5. Lacunae signum a Schneidero post σκεψάμενος positum retinui. Ipsam lacunam facile est explere, alii aliter conati sunt. || 6. οὐ διδακτόν B. οὐδὲν δ. V. || Vulg. μαθητόν. Librorum scripturam restitui. || 7. τροχούς in libro *Antiq. Briefe* Raumerus 5. globulos, Boeckhius 44. circulos s. trochos, Panofka 73. lusum trochorum cum bacillis interpretatur, hic ante ἐφεστηκῶσαν aliquid excidisse ratus suggestum significans. || 8. δονουμένους libri, διν. Steph. || 9. ῥώμης scribi volunt pro γνώμης, nuper etiam Henrichs. Diss. 29. || 10. καὶ ὁμιλεῖν del. Cob. Vid. ann. Comm. 1, 4, 6. || 11. εἰς μὲν οὖν V. || 13. ἐπιδειξάντα V. || Libri ποιήσει. Steph. Leoncl. ποιήσιν. || 14. Argumenta, quae a Pisandro Lennius et Vaterus de tempore convivii repetiverunt, Hermannus redarguit script. acad. Gotting. 1845, ubi p. 13. solam huius hominis mentionem, quem Ol. 92. in exsilium profectum et non multo post mortuum esse omnes consentiant, sufficere arbitratur ad demonstrandum, non posse convivium, ubi prae-

sentis ignavia perstringatur, quinquennio post habitum videri. Vaterus duos Pisandros illa aetate fuisse dicit *Nibb. Supplem.* 9, 68. secutus schol. Aristoph. Av. 1563. et in Encycl. Hal. 3, 15, 25 sqq. demonstrat demegorum non esse *Στρεβλόν*, sed *Ὀνοκλίνδιον*. Vid. Meinek. Com. gr. fr. 1, 179. 2, 502. qui Hist. cr. com. 578. timiditatis opprobrium commodissime in Ol. 89, 2. incidere ostendit. || 15. *ὁ παῖς* Schaef. Libri *παῖς*, quod Fritzschijs Quaest. Luc. 77 sq. defendebat. || 16. *προσεννόησα* Schn. Libri *προσενόησα*. Mehleri coniectura *πρὸς ἐνενόησα* similis ann. An. 7, 1, 11. 6, 30. propositis. || 17. *τοὺς δὲ ὤμους* libri. || 19. *τὸ δέ*, marg. *τί δέ* A. || 20. *ἀφιστῶνς* graecum esse negat Cob. *ἀφισταίης* Mehl. *εἴ τις ἀγορανόμος ἀφ. σου ὥσπερ ἄρτους τὰ ἄρθρα τὰ κ.* Baumstark. Prolegg. in Dem. adv. Phorm. (Heidelb. 1826). || 22. *ἐκεῖνος τάναντία* cens. Heidelb., Jacobs. Ach. Tat. 636. Alterum *τροχούς* del. Born. Mehl. Quod *τροχούς μιμῆσθαι* loco verbi *ποιεῖν* positum videtur, ad eam rem olim Quaest. 3. locos contuli et simpliciores Cyr. 1, 3, 10. Plat. Lach. 196, b. et impeditiores apud Popp. et Goell. Thuc. 2, 40. 4, 125. Sommer *ASchZ.* 1835. 122, 979. || Libri *θάττον ἄρρυθμον*. || 23. *ἐγὼ γοῦν* A. B. || 25. *τὰ τῶν ἀνδρῶν σώματα* Athenaeus. || *τὰ τῶν ἐν τῇ γῇ φνομένων* A. Stob. *ἐν γῇ* V. *τὰ ἐν γῇ φνόμενα* Cast. || Libri *τοσοῦτω*. || 26. *ἐπιψακάωσιν* A (supra scr. ε). B. *ἐπιψεκ.* V. *ὑποψεκ.* Cob. Mnem. 3, 389. Mehl. ib. 22. Cf. Ven. 5, 4. || *καὶ ἐγὼ* Herm. scr. ac. Marburg. 1834, vi. ad Agathonem Plat. 198, b. c., Hug. 670. ad Calliam refert. || *μεθύειν* del. Orell. 23. Heind. Schn. Cob. Est vero etiam in fragmento Gorgiae Fragm. oratt. att. ed. Saupp. 131. || *παιδιωδέστερον* B. — CAP. 3, 1. *αὐτὴ ἡ κρᾶσις* libri. || 2. *οὔτοι* A. B. *οὔτω* V. || *εἶπον* B. V. *εἶπαν* A. Tuitus hanc formam sum Hell. 3, 5, 24. 7, 4, 4. Cf. 4, 56. || 4. *εἰ* V. superscr. *ῆ*. Vict. || 5. *ὁ* ante *ἐπιμελούμενος* Bachius sustulit. || 6. *δοκῶ* Heind. Cob. || 7. *ὁ σωκράτης* ἔφη A. edd. vet. *ἔφη ὧ σωκράτες* B. *ὧ σ.* ἔφη V. || 8. *πολλήν*, ἔφη V. || 9. *εὐχαρίστω* V. *εὐχαρίτω* A. B. Vid. ann. Oec. 5, 10. || 10. *τὸ μέτωπον* Dind. Cob. || *ἐπ' αὐτόν* A. B. || 11. *δηλῶν* ἔφη *ὁ Α.* τὸν Φ., *ἐπὶ* Steph., *δῆλον* A, qui in marg. *δηλῶν*, B. V. *πρὸς* et *ὅτι* Brownius 27. addidit. || 12. *Οὔκονν* Passov. Opusc. ac.

150. Herbat. ὅτι ante ἐπὶ τούτῳ a Stephano insertum delevi. V. Born. 2, 13. Comm. 4, 4, 15. Cyr. 1, 3, 17. Stallb. Plat. Apol. 20, d. || 13. ὅτι ἐπὶ τῷ πατρὶ V. et quae eum librum sequi solent editiones Iunt. al. || 14. δηλώσοι V. edd. vett. — CAP. 4, 1. τῷ χρόνῳ del. Cob. 616, ut Hell. 1, 6, 11. || τὸν ἀνθρώπου V. || 2. βαλλαντίῳ V. ut in Platoniciis, v. Schneid. Civ. 348, d. 555, d. Cf. Dind. Comm. 1, 2, 62. || 3. εἰ πρὸς μὲν A. B. || Libri ἂν ποιεῖν. || 4. μισθῶ ἀντοῖς A. μ. αὐταῖς B. μ. αὐτάς V. μισθωταῖς Aem. Portus. Cf. Theophr. Char. 23 extr. || 6. οὖν ἂν ἡμῶν V. || 7. αὐτίκα μάλ' Wytt. Plut. S. N. V. 13. Libri αὐτίκα (B. in marg.) μὰ δέ. || κρόμμινον libri, etiam in Homericis. || τούτῳ γε B. || πῖεσθε post Bremium plurimi postulant. Libri πῖεσθε. Cyr. 1, 3, 9. ἐκπίομαι. || 8. ὄντως Wytt. Plat. Phaed. 157. Plutarch. 692. Libri οὕτως. || Id. φήσῃ. || 9. σκοροδίσαντες Cob. Mehl. Vid. Hesych. Ἐσκοροδισμένος et Σκοροδίσαι. || 12. ἢ ἐκείνου ἐνὸς ὄντος V. Quod scripsi omisso καὶ ante ἐνός. || ἄχθομαι δέ e Diog. L. Zeunius. Libri ἄχθομαι τε. || 13. τὰ ἀγαθὰ A. || 14. ἐγὼ γοῦν id. || 15. φιλοτιμοτέρους ἐν τ. κ. καὶ μὴν καὶ Hirsch. Misc. 120. Cf. RLac. 5, 7. || μάλιστα, μάλιστα Cob. 620. coll. 8, 33. Placuit haec emendandi ratio locis ann. Cyr. 2, 1, 11. indicatis et Ag. 11; 10. || 16. Libri ἐγὼ οὖν. || 17. τεκμήριον omisso δέ V. || θαλλ. γάρ Cast. θαλλ. δέ libri. Qui usi hoc loco sunt Iuncus ap. Stob. Flor. 115, 26. et Scholiasta Aristoph. Vesp. 564. correcti sunt, ille ab H. Sauppio De inser. panath. 9, hic a Meiero Encycl. 3, 10, 290. || 19. Verba ὁ δὲ Σ. — ὦν post Orellium 28. plurimi damnaverunt, Hugius tuetur 675. || 20. Libri μεμνήσῃ. || 21. παύσῃ σύ V. αὖ παύσῃ σύ A. B. σὺ παύσει Cob. || σαφές Schneid. Libri σαφῶς. || οὐ δέ C. E. Chr. Schneider. Nibb. 1852. Suppl. 18, 486. coll. Plat. Civ. 328, c. Cf. Nitzsch. Hom. Od. 2, 18. Saupp. Ep. cr. 77. || Aetas hominum, qui hic nominantur, quum interpretes commovisset ut locum emendare conarentur, Hermannus scr. ac. Gott. 1845, 12. Cliniam aetate minorem adultioris speciem exhibuisse dixit. V. ann. Comm. 1, 3, 8. || Libri οὕτως οὖν. || 24. καὶ λιθίνως (λιθίνους B) οὐδαμοῦ A. B. λιθίνος Ald. Quod del. Dind. Thes. St. 5. 287, c. Cob. 620 sq. οὐδαμοῦ om. V. Quem

secutus sum *λιθινος* scripto. De voc. *οὐδαμοῦ* vid. Born. Cyr. 7, 3, 2. Krueg. An. 6, 1, 16. || *νῦν δὲ δὴ* A. V. Quod scripsi. *νῦν δέ* B. *νῦν δὲ ἤδη* Iunt. m. Steph. || 25. *ὕμιν* — *οὕτως* libri. Correxerit Leonclavius. || *καὶ γὰρ ἄπιστον καὶ* V. || 26. *ἴσως* — *ἐντιμότερόν ἐστιν* del. Dind., etiam ann. Comm. 1, 3, 13. || *ἔργον* libri. *ἔργων* Iunt. al. || *σιόμασι* Wyttenb. Libri *σώμασι*. || *τῶν ὥραιων* Orell. 31. Cob. cum Valckenario. Certe ambiguitas non iusta caussa mutationis est. Genitivi duo compositi forma similes alter ab altero pendentes Hell. 2, 2, 9. 4, 8, 33. 7, 1, 13. 5, 24. An. 2, 5, 38. 5, 5, 18. Cyr. 6, 1, 15. 4, 5, 7, 4, 13. Hier. 1, 10. || 27. *ἐμαστεύετε* Zeun. Libri *ἐμβατεύετε*, A. ab initio *ενε* superscripto. || 28. Alterum *ἔφη* del. Mehl. Vid. Cyr. 1, 6, 16, 2, 2, 13. || *πλεῖν* Cob. 622. Quocum consentit Dind. Cyr. ed. 4. Lips. xvii. *πλεῖον* sequente *ἦ* cum numerali est An. 4, 7, 9. Cyr. 2, 1, 6. 7, 5, 8. Oec. 21, 3. al. || *κνῆμα* A. *κνῆσμα* V. *καὶ κνῆσμα* B. *κνίσμα* Schneid. Dind. Thes. St. 4. 1679, a. Cob. || Quod in marg. A. est *τοι* ad *νῦν τι* pertinet. || 30. *ἦ* Cob. qui An. 7, 7, 43. *ἦν* intactum reliquit. Illam vero formam a Mehlero receptam Dindorfius Cyr. ed. 4. Lips. xii. praefert. || *οὐδαμοῦ* Cob. Dind. in Thes. Vid. ann. An. 6, 3, 16. Cf. s. 24. || 31. Quod Charmides se passum dicit quum Deceleico tantum bello sociorumque defectione fieri potuisse crederetur, mirum visum est, si id anno iam 421. dictum fingeretur, quo Calliae epulum habitum esset. Vid. Herm. scr. ac. Marb. 1834. p. vii. Henrichsenius vero Diss. 14. ut Kruegerus in editione Herbstiana Commentariorum ad 2, 8, 1, Symposii p. xiii. illud tempus intelligit, quo Brasidas omnes fere Atheniensium possessiones Thracias sub Lacedaemoniorum potestatem redegit (424—422). Idemque Vaterus concedit *Nibb.* Suppl. 9, 63. Sed Hermannus scr. ac. Marb. 1841, p. iv. Charmidis verba cleruchias spectare dicit. || *ἔγγεια* Brod. Libri *ἔγγαία*, B. *ἔγκαία*. || 32. *εἰμὶ νῦν μὲν* V. || *γεγένημαι* A. corr. || *οὐδὲν μέλει* Hemsterh. Luc. 1, 425. *οὐδὲ μ.* libri. || *γε* om B. || *οὐδὲν γὰρ ἔχω* Heind. Cob. || 35. *τάρχοῦντα* libri. *ἀρχ.* Heind. Schn. Hoc est Oec. 2, 8. Comm. 1, 2, 1. illud 2, 3, 2. || *τὰ τῆς δαπάνης* V. *τῆς δαπ.* A. B. || 36. *μὲν* ante *γὰρ* om. V. || 37. *ἄγαν* om. V. Vict. || *πολλὰ ἔχων*

καὶ damnant Lang. Orell. al. || ἐμπέμπλαιο Cob. Vid. ann. Cyr. 4, 2, 41. 8, 3, 35. Comm. 2, 1, 30. || ἂν αὐτός A. V. αὐτός B. Particulam tuentur Herm. De ἂν 41. Klotz. Dev. 2, 110. 139. Hartung. Partt. 2, 309. Del. Schaeff. al. Etiam ἐγὼ del. Cob. || τουτουί scribi volunt, ut praecedente nomine proprio solent, Cob. Hirschig. Mehl. qui litteram addidit 3, 8. 4, 43. 61. Accedit Bisschop. Ann. ad Anab. 83. || ῥιγῶν Cob. Dind. Vid. ann. Cyr. 5, 1, 11. Hell. 4, 5, 4. || 38. ὥστ' ἔργον libri. Pergit V. μέ γ' ἐστί. A marg. μέ ἐστι. Heind. μ' ἐστί. || καὶ ante ἀφροδ. om. B. || 39. Priore loco δοκεῖ V. δοκοῦσιν A. B. || Libri ἦντον δὲ τούτων μοι δοκεῖ. || 41. Θασίῳ V. Θανμασίῳ A. B. || 42. ἀσκοῦντας V. oblitteratum habet, in marg. vulgatum σκοποῦντας. || φιλοχρηματίαν Mehl. || 44. καὶ μὴν καὶ ἄβρ. B. || οὗ πλείστου A. sine correctione, B. et, ut videtur, V. ὁ πλ. Steph. || καὶ οὗτος δὴ Krueg. ap. Herbst. 188. || οὗτος μὲν οὖν οὕτως εἶπεν V. οὕτως — οὗτος A. B. Vict. Cf. 9. 28. 50. 6, 10. || 45. δανεισόμενος Leoncl. δανεισάμενος libri. Neque enim ἦξω esse *redibo* aliterque comparatos locos esse Cyr. 1, 3, 18. An. 2, 3, 29, ad quos accedit 7, 3, 41, censor Hal. 79. dicit, quae sequuntur verba interpretans *um ihm seinen Ueberfluss abzuborgen*. || 48. καὶ ante ὅ τι del. Cob. al. || ἃ τε — ποιεῖν del. id. ἃ τε χρῆ Mehl. οὐ δεῖ Hirsch. || 50. ὅταν δὲ τι κακόν scripsi cum libris. Al. ὅταν δὲ κακόν τι. || 53. Libri νομίζοντες. || 54. σοί γε V. σύ γε A. B. || 55. τούτω γε Schwidop. Obs. in Hell. 19. || ταῦτ' ἄρα Schn. Cob. coll. 28. al. || 60. ἐργάζεσθαι A. || 61. ἐμοὶ ἔφη παραδ. ὦ σώκρατες V corr. || 62. ἔφη σε A. V. ἔφησεν B. || δέ γε Ἴ. Heind. δ' Ἴ. Hirsch. || 63. De homine Heracleota Schneiderus in margine haec adscripsit: In Plutarchi Pericle c. 13. cum Agatharcho pictore memoratur Zeuxis, ubi v. scr. Ζεύξιππος habet, et Coraes ibi suspicatur eundem esse Zeuxin cum Zeuxippo, comparato loco Platonico in Protagora. Locus est 318, b. ad quem Corais sententiam magis sibi probari H. Sauppius dicit quam Sintenisius ad Pericl. 134. Dicit quidem Mehlerus XII, A. Heckerum suspicatum esse Brysonem fuisse Heracleotam, cuius mentionem faciant Theopompus apud Athenaeum 11. 508, d. et Plato Ep. 13. 360, c. Denique quum iam Naekius

Choeril. 31. Niceratum rhapsodum Heracleotam intellexisset. Vaterus *Nlbb.* Suppl. 9, 73. et Hermannus scr. Gotting. 1845. p. 5. eundem poetam, socium convivii, a Plutarcho Lys. 18. commemoratum fuisse demonstraverunt. Quem quum Lennius et Cobetus (Prosop. Xen. 71) filium clari illius Niciae esse putavissent, ut quum alii fecerunt tum Nitzschius ad Plat. Ion. 9, Hermannus et Vaterus parum credibile rati hominem principe loco natum ad rhapsodorum certamina descendisse Niceratum poetam epicum etiam post interfectum a triginta tyrannis Niciae filium nobilitatum intelligi debere ostenderunt. || 64. *τε* post *γινν.* om. B. || *αὐτοῖς* Leoncl. Libri *αὐτῶ.* || *φιλίας* A. Urbes et regiones ipsae *φίλαι*, amice animatae, dicuntur Hell. 3, 5, 4. 4, 8, 3. 28. An. 1, 4, 2. Ag. 9, 7. *φιλίας* foedere iunctas Hertleinius interpretatur. || *καὶ πόλει καὶ φίλοις σύμμαχος κεκτῆσθαι* Cob. Mnem. 7, 171 sq. ex Gramm. An. Bekk. 412, 9. *καὶ πόλεσι καὶ ιδιώταις φίλος καὶ σύμμαχος κ.* Finckh. Mehl. Seclusi *καὶ συμμάχοις.* — CAP. 5, 2. *ἐγγὺς τις* Cob. 356. 632. *προσενέγκατε* Aug. et Const. Matthiae in Anthologicis 1, 67. Vid. 2, 21. Cyr. 4, 5, 42. An. 1, 2, 17. || 3. *ἐν βοῖ* Vict. Repetita praepositio novum inducit. V. ann. Hell. 4, 1, 15. Born. h. l. et Cyr. 2, 3, 13, ubi est *πρὸς λιμὸν καὶ δίψαν καὶ πρὸς ῥῆγος καρτερεῖν.* Comm. 1, 2, 53. || 4. *πρὸς ἔργα* V. || 5. *ἤδη* om. B. || *καρκῖνον* A. B. *καρκῖνον* V. Deinde *ῥήνας* cuncti. || 8. *πρὸς σέ* A. B. || *ἀποτῖσαι* iid. et V. || *κρυφῇ* V. Quod Antiatticista in Bekk. An. 103, 33. dicit *Κρυφῇ ἀντὶ τοῦ λάθρα*, *Ξεν. Συμπ.*, melius *κρύβδην* dicturum fuisse existimat Cobetus 627. Idem vero quum 633. restitui velit *κρύφα*, id videas quomodo reiiciat Meinekius Philol. 1859. 14, 10 sq. Vid. Krueg. Thuc. 1, 67, 2. || 9. *διέφερον* Schaef. Mel. cr. 94. Cob. Libri *ἀνέφερον*, quod est ordine suffragari vel, ut Weiskius interpretatur, calculos colligere, omnibus scilicet convivis in suffragia missis. *διὰ* vero praepositionis vis, quod Westermannus Comm. de iurisiurandi iudicium Ath. formula 3, 9. docet, in eo cernitur, quod optionem facit atque potestatem in diversas partes discedendi. — CAP. 6, 1. *ἔχοις ἄν*, *ἔφη* V. Alter Parisinus om. *ἔφη*. || *ἀλλ' ὃ δοκεῖ, τοῦτ' V.* Heind. Quod scripsi. *ἀλλὰ δοκεῖ τοῦτ' A. B.* Parum prababile commentum

Cobeti ἀλλ' ἀρκεῖ τοῦτο, etiam improbabilius Mehleri ἀλλ' ἀρκέσει τοῦτ'. || 2. οὐ libri. οὐκ Steph. al. Cf. ann. Comm. 2, 6, 12. || 3. ἔχοις ἂν τις (ultima littera exstincta) ἔφη δὲ A. ἔχοις ἂν τις ἔφη B. Vera hic quoque dat V. || ἔγωγε — εἰ οὖν — διαλέγομαι. B. Nicostratum Meinek. Hist. cr. com. gr. 347. clarissimum actorem tragicum intelligit, qui Demosthenis aetate fuit, comoedum Boeckh. Ep. antiq. 48, quem hoc instituisse dicit, ut tetrametros antea cum cantu tibiae non sociatos ita non caneret sed pronuntiaret. Floruisse dicitur Ol. 93. Neque enim ex imperfecto κατέλεγεν sequi, ut tum mortuus fuerit, Hermann. scr. ac. Gott. 1845, 11. demonstrat coll. Plat. Euthyd. 286, c. Vaterus autem *Nlbb.* Suppl. 9, 79. secundum Polyaenum 6, 10. Nicostratum etiam Ol. 97. vixisse dicit. ὑπὸ τοῦ αὐλοῦ Cob. Prosop. 54. Vocibus πρὸς τὸν αὐλόν verba histrionis tibiae accommodata, ὑπὸ τὸν αὐλόν tempus, quo tibia canatur, significari dicit V. D. *Päd. Revue* 1843, 278. || 4. Libri B. margo haec habet: καὶ γὰρ τὸ τὴν ὄψιν πως σχηματίζειν μορφάζειν λέγομεν. || 5. ἔφη ἂν οἶμαι V. || 6. Συρακόσιος V. A. v superscr. Hanc ad formam seniores libri propensiores sunt. || Libri αὐτοῦ. || οὔκουν — ἐκαλούμην; V. Lugd. ap. Mehl. οὔκουν A corr., qui signum interrogationis in margine habet. ἢ om. B. Vulg. οὔκοῦν sine interrogatione. || 7. ὄντες libri. ὄοντες Valek. ap. Cob. 633 sq. Iacobs. Ach. Tat. 2, 660. Dind. h. l. et Dion. Chrys. Oratt. XIII. Scriptura vulgata a Schaefero App. Dem. 1, 886. 2, 145. defensa pene iusta sententia caret, emendata orationi Xenophontaeae negligentiam quandam imputat, cuius crimen ut diluant, παρέχοντες Schaeferus postulat, scribi volunt Cob. Hirsch. Ann. cr. 104. neque repudiat Dind. Comm. 4, 3, 3. || 8. πόσους (πόσας V.) ψύλλα πόδας ἐμοῦ ἀπέχει libri. ψύλλου (ψύλλης Brem.) — ἀπέχεις Iacobs. Ann. in Athen. 134. Cob. πόσους τοὺς ἐαυτῆς ψύλλα πόδας ἐμοῦ ἀπέχει Heind. || 9. τοί post εἶπερ γε om. libri et bonae edd. vett. complures. τούτοις volebat Iacobsius: quam sententiam si quis sequitur, Schneiderum sciat errare τοῖς πᾶσι καλοῖς graece dici negantem. || καλοῖς B. non om. || βελτίω Zeunius. Libri βελτίων. || 10. μηδενὶ μηδὲν τοῦτον Weiskius. Libri μ. μηδὲ τούτων. Geel. ap. Mehl. μηδὲ μηδενὶ

τοῦτον. || μέν et οὕτω om. B. — CAP. 7, 2. ἦσαν Moschius. Libri ἦσεν. Ita vero Xenophon ἤρχετο, ut videtur, dicturus erat. || κεραμικῶν A. κεραμεικῶν cet. Vid. Thes. St. 4. 1450, b. Rota figulina ex argilla cocta constante quae mulier artificia effecerit, a Raumero, Boeckhio, Panofka in libro *Antiq. Br.* 5. 45. 74. expositum est, maxime ab hoc 74 sqq. || ἐνθα δέ A. || κινδυνεύω V. κινδυνεύσω cet. || μάλιστα ἂν V. || 3. περιδινόμενους Cob. 635. || τί ἂν libri. τίς ἂν edd. vett. || 4. πάντοι V. || τί ποτε id. τί δὴ ποτε A. B. || χαλκίον Cob. Mehl. Non speculum, sed repercussum quendam intelligi debere Herm. censet *Antiq. gr.* 3, 20, 26: *eine Art Reverbère.* || Libri ἐν αὐτῷ || 5. αὐτούς τε Schn. αὐτοὺς γε A. V. αὐτοὺς B. || Συρακόσιος A. V. συρακούσιος B. hic et deinceps. Quae in A. excidisse dicit Gailius extrema pagina scripta sunt omnia. — CAP. 8, 1. μεγέθει μέν Schn. Libri μεγέθει. || ἰσούμενου] ἰδρυμένου Blomf. Aesch. Ag. p. 304. ἐνιδρυμένου Cob. ἀνθρώπῳ ἰσ. Ast. Plat. Phaedr. p. 325. cui ἀνθρώποις ἰσ. praeferrem, si de ceteris sublata dubitatio esset. || μὴ ἀμνημονῆσαι Steph. μὴ ἂν ἀμν. libri. μὴ ἀναμνηῆσαι Stallb. ἀμνημονῆσαι Mehl. || 2. κριτόβουλός γε μὴν ἔτι μὴν καὶ ἐρώμενος ὧν A. V. Iunt. Ald. Dedi quod in B. est, καὶ ante ἄλλων cum V. adieci. || 6. κρύπτωμεν V. κρύπτω μέν A. B. || 7. πολλοί Cob. Usitatio in his ordo verborum οἶμαι δὲ καὶ sequente vel accusativo vel nominativo. || 8. ἐραστοῦ Mosch. Weisk. Libri ἐρωμένου. Antecedens καὶ om. V. || 9. βωμοὶ τέ εἰσι καὶ ναοὶ V. βωμοὶ τε καὶ ναοὶ εἰσι A. B. || 13. δὴ om. B. || φιλία γε μὴ τῶν τὸ ἥθος ἀγαμένων ἀνάγκη ἡδεῖα καὶ ἐθελουσία καλεῖται Cob. e schedis Valckenarianis. ἡδεῖα etiam. Heind. Dobr. Adv. 1, 138. Dind. An. Lips. 1826, 181. Libri ἰδία. || 14. ἀμφοτέρα Langius. Libri ἀμφοτέροι. Cornarius *utrumque.* || ὅσον περ ἂν χρόνον ἧ libri. || 15. ταῦτ' ἀνάγκη Heind. al. || ἀνεπαφροδιτότερα Schaeef. Libri ἐπαφροδιτωτέρα. A pr. το. Hier. 1, 35. codices Lips. et Paris. D. dant ἐπαφροδιτόταται. Quod in libris antea est διὰ τούτου Leoncl. correxit. || 16. γάρ om. A. || μορφή A. B. τε καὶ B. || Libri γενναία ψυχῇ, B. subscripto iota. || τὸν τοιοῦτον ἐραστήν A. B. V. || 17. κάγαθός B. καὶ ἀγ. cet. || τὰ ἑαυτοῦ B. || παρηβήσῃ ut Lobeckius olim etiam

Valck. ap. Cob. 636, qui παρακμάση (Iacobsii Ann. in Athen. 37) verisimillimum habet. Utrumque proposuit Wytt. Plut. 6, 243. παραποδημήση C. Fr. Herm. Mus. Rhen. 1846, 445. De timesi v. ann. Cyr. 1, 6, 33. ubi quae apposui, ad ea nunc addo quod quidam Anab. 5, 5, 21. scribunt ἂν τις εὖ ποιῇ, ἀντ' εὖ ποιεῖν. Verum ut in Cyropaediae verbis εἰ παρὰ ταῦτα ποιοῖεν, Hell. 1, 5, 5. al., ita hic παρὰ non ad verbum, sed ad τι pertinet, v. Goell. Thuc. 3, 13. || 19. εἶργει A corr. ut deinde στέρξει. || 21. γε post χρημάτων om. B. V. || Quod Mehler. verba καὶ ἀποδιδόμενος deleri vult, videas Comm. 2, 5, 5. et ad eum locum annotata a Cobeto N. L. 648. || ἡ γυνή B. || 23. φοίνιξ libri. V. ann. An. 2, 3, 16. || γάρ τοι V. || 26. ὃς μὲν ἂν Heind. al. Libri ὅσα ἂν μὲν. Articulum ὃ del. Herbst. Cob. Abest cum ὅτι apud Castalionem, qui ἄρξειν. || 27. ἀκρασία hic et 32. codicum et editionum auctoritate munitur omnium. Sed id vocabulum Dind. Comm. 4, 5, 6. a Xenophonte, Herm. Legg. 886, a. a Platone abiudicat. V. ann. Comm. I. c. || 29. ψυχᾷς (ἀγαθαῖς m. 2.) ἀγασθεῖη ἀθανάτους αὐτοὺς ἐποίει V. ψυχάς marg. A. Steph. Cob. Vid. Dind. Cyr. 2, 4, 9. || Διόσκουροι C. V. Διόσκουροι cet. Vid. Hell. 6, 3, 6. || 30. ἐν Ὀμήρῳ B. καὶ Ὀμ. cet. Vid. Bernh. Synt. 80. Schneid. Plat. Civ. 3. 389, e. || ἥδετ' ἀκούων V. Quod valde placet. || Quod Antiatticista Bekk. An. 106, 19. λαβύραν habet, pro γάννται scriptum putat Cob., pro λαμυρόν Dind. s. 24. || 31. τιμωρήσας Cob. coll. Plat. Gorg. 525, d. Quod scripsissem, nisi comparari posse putarem quale est An. 5, 7, 9. Inest enim vis fingendi. || 32. καὶ ante πονεῖν om. V. || ἐγκαλινδουμένων Cob. Mehl. συγκυλ. libri. συγκαλ. Athen. 5, 56. 216, e. Forma καλινδεῖσθαι est in libris plurimis Cyr. 1, 4, 5. in optimis An. 5, 2, 21. || De Pausania apud Platonem defensore honestioris amoris v. Meier. Encycl. Hal. 3, 9, 171. Rettig. in praef. editionis meae. Athenaeus 5, 216. quum dixisset Xenophontem aut aliter compositum Platonis Convivium ante oculos habuisse aut mentitum esse, Cornarius priorem rationem amplexus est, neque quidquam restare dicit Hermannus in libello ac. Marburg. 1834, p. vii. quam ut memoria falsum esse Xenophontem vel (ix) memoriae lapsum consulto commisisse statuamus. Quam

alteram rationem ipse reprobatur Philol. 8, 331. Scilicet Hermannus ut Cornario Xenophonteum Convivium serius scriptum visum est quam Platonium. Quodsi quibusdam Pausanias quae de exercitu amantium sensit alio tempore videtur dixisse, certe non credendus est id in libro quodam fecisse, qualem Athenaeus l. c. se novisse negat. Anachronismum autem Hermannus in libello Gottingensi 1845, 13. dicit. || 33. ψόγου (A corr.) τε καί A. B. C. ψέγειν τί καί V. || αἰσχυνοῦνται cum Valck. Cob. 639. coll. Cyr. 5, 3, 47. Libri αἰσχυνοῦνται. || 34. Librorum συγκαθεύδοντες (A superscr. ος) Stephanus correxit. || δέ μοί γε A. || 35. τούτου A. || πόλει eiici post Langium volunt alii. τάξει Cob. Dobr. Adv. 1, 138, hic etiam ἐν τῷ αὐτῷ ταχθῶσι. || αἰδῶ C. V. Cet. αἰδώ. || 36. ἐπισκοποῦμεν Schn. Heind. Libri ἐπισκοποῦμεν. || καί ἐγώ B. ἐγὼ γάρ V. || 37. ἄδηλον superscr. εὔ V. || 39. ἔθηκεν Cob. Mehl. Dictum κατέθηκεν videtur de collato beneficio. || προξένῳ Meier. De proxenia 26, recte ille quidem negans Lacedaemonios hospites publicos Calliae dici posse. πρόξενος δ' εἶ καὶ κατ. Cob. Mehl. H. Saupp. Philol. 11, 663. Quod scripsi. Libri πρόξενοι δὲ κ. κ. Cf. Hell. 5, 4, 22. || 40. Propter hunc locum, quo Callias Eleusiniarum daduchus ἱερεὺς τῶν ἀπ' Ἐρεχθίδος appellatur, quum C. O. Muellerus De sacr. Min. Pol. 17. Convivium non Xenophonti, sed sophisticae fraudi deberi dixisset, contra eum de ipsa re Hermannus in libello acad. Marburg. 1834, p. vii. disputavit. De fide libri v. praef. || 42. μαστροπεύεις A. || ἀρεστός A. B. C. ἄριστος V. — CAP. 9, 1. ὁ Λύκιον del. Cob. N. L. 640. Cf. Hell. 7, 1, 25. An. 6, 4, 13. 5, 8. Hunc hominem ab aliis eundem cum Socratis accusatore, ab aliis diversum ab illo haberi dixi in praefatione ad Commentarios. V. Herm. Disp. 1844, 7. ubi iis, qui non diversos homines esse existimant, assentiri videtur, Disp. de Socr. accusatoribus 13, ubi cautius de hac re agit quam Winckelm. Act. soc. gr. 2, 1, 5. || καλός γε libri, Schwidop. Obs. Hell. 20. qui, ubi vir honestus et nobilis significetur, apud Xenophontem τέ particulam interiectam non recte inveniri negat. || 2. θρόνος τὸ ἐνδον V. || τε post ἐαυτῆς om. id. || παιζοῦνται V. Quod hominem Syracusanum e sua dialecto dixisse putat

Cob. Prosop. 56. N. 634. *παιζοῦνται* A. *παίξονται* marg. *παί-
σονται* Dind. Comm. 3, 11, 18. || 5. *ἐκ τούτου δέ* B. *ἐκ δὴ
τούτου* V. || 6. *αὐτόν* (sic) A. *αὐτόν* cet. || 7. *ὅπως τούτων
τύχαιεν* del. Mehler. Quod illum non fuisse facturum demon-
strat Rettig. Comm. de Conviviorum ratione mutua 15, si finem
totius operis, saltem duorum postremorum capitum cognitum
habuisset. Nimirum hunc esse, ut castus animorum amor cum
virtutis studio coniunctus laudetur, obscoenus masculorum
amor vituperetur, naturae conveniens utriusque sexus homi-
num amor commendetur.

In C. subscriptum *τέλος*. In B. *τέλος τοῦ συμποσίου τῷ
Θεῷ πλείστη χάρις*. In V. *ξυνοφῶντος ῥήτορος συμπόσιον*.

HIERO.

ξυνοφῶντος (ῥήτορος C.) ἱέρων ἡ τυραννικός B. C. D.

CAP. 1, 1. *ὅποια ἐγώ* E. Stob. *ὅποῖ' ἂν ἐγὼ β.* εἰδ. Cobet.
N. L. 549. || 2. *ὁ* ante *ἰδιωτικός* omisi cum C. D. E. L.
Ambros. pr. Stob. Cobetus etiam *τέ* post *τυραννικός* del. cum
A. De singulari qui quibusdam hic videbatur esse et Eur. Alc.
531. Aesch. Prom. 926. particularum *τὲ καὶ* usu v. Voemel.
Dem. Cor. p. 17. || 5. *τε καὶ λυπεῖσθαι* altero loco Stob. *ὅτῃ
δ' αὖ λυπ.* A. B. C. D. L. || *καὶ κοινη* D. || 6. *δ' ὕπνω* libri
omnes. || 7. *ἐν τίνι* Frank. 295. *ὅ τι* Stob. Cob. || *βίος* om.
Stob. *βίου* del. Cob. || 8. *εἶχε* Stob. *ἔχει* libri. || 11. *θεάμασι*
del. Coppello 27. Verba *θεαμάτων ἔνεκα* damnant Schneid.
al. || *ἀξιοθεατότατα* soli recte scribunt C. et Vict., v. ann.
RLac. 4, 2, *εἶναι* ante *ἀνθρώποις* omisi cum Reuchlino, v.
Born. Conv. 4, 15, mutabam olim in *ἐν*. || 12. *κρείσσονες* libri,
Lips. *κρεῖσσον*. || *φοβερὸν μὲν γὰρ — ἀποστερηθῶσι* D. ||
13. *ἄρα* del. Cob. Cf. Comm. 3, 3, 2. 11, 4. 4, 2, 22. Ag. 7,
5. || 14. *τύραννον* E. *τύραννον κατ' ὀφθαλμοὺς κακηγορεῖν*
Cob. coll. Plat. Gorg. 522, b. || 15. Vulg. *πάντες πάντα κακά*.
Libri om. *πάντα*, Stob. habet, omittit *πάντες*. *πάντες κακόνου
εἰσὶ* Cob. Cf. Comm. 2, 2, 9. || 17. *ἐσθίειν καὶ πίνειν* D. ||
18. *πλὴν οὐχ* Athen. Cf. RLac. 15, 6. ubi v. Haas. Neque

ibi negationem habet Nicol. Dam. ap. Stob. Flor. 44, 40. neque Heracl. Pont. 504. Crag. Alia ratio loci Hell. 3, 5, 17. || 19. ἐκείνου Stob. || θᾶπτον D. θᾶσσον cet. || τῆς ἡδονῆς A. τῆς ἐδωδῆς cet. Stob. || 21. ἀγλευκέστερον A. ἀγλυκ. cet. Vid. ann. Oec. 8, 3. || 22. τὰ τούτοις ἀδελφά B. || 23. ταῦτα ἐδέσματα cod. Marc. Athenaei. ἡδύσματα Copp. 31. qui deinde ἐπικουρήματα. || ἥ ante μαλακῆς habent C. E. s. l. Stob. Ath., hi quidem inter verba pessumdata. Vocula suspecta. || ἐπεὶ οὐ γὰρ ἡδέως ἐσθίοντες καὶ σύ που οἶσθα ὅτι Athen. || 24. ἀχαρίτων libri, ἀχαρίστων Steph. Vill. Vid. ann. An. 2, 1, 13. Oec. 5, 10. 7, 37. || 26. κινδυνεύουσιν ἄρα Cob. V. ann. Oec. 16, 12. Comm. 4, 2, 34. || 27. πλείστον μειονεκτοῦμεν Stob. ἐν ᾧ σαφέστατα μειον. Cob. || δεύτερος Hanovius. Libri δεύτερον. Inest in illo inferioris ordinis aliqua significatio. Cf. Hell. 4, 1, 6. 7, 1, 23. || 28. μὲν ξένην B. C. D. L. μὴ μὲν ξ. E. μὴ ξ. A. || ὑπὸ τῶν δούλων A. ὑπὸ δούλων cet. ἀπὸ δ. Schaef. Greg. 762. || οὐδὲν ἀγ. C. || ἐλλίπωσι B. D. L. || 30. Locus aut ita tuendus, ut ἀπολαύειν de voluptate non optata vel non vera intelligatur et comparatio non prorsus absoluta videatur, aut cum Geelio ap. Coppell. 38. ita corrigendus: ὥσπερ οὖν οὐδεὶς — ἀπολαύει (quod in E. est). || 33. καὶ πάνν Reuchl. Born. Conv. 4, 37. antea αὐτοῦ inserto. || 38. αὐτοὺς τοὺς Schaef. Apoll. Rh. 164. αὖ τοὺς A. αὐτούς B. C. D. L. — CAP. 2, 1. ὄψων] ὀσμῶν Heind. Plat. Protag. 351, a. || 3. οὐδὲν θαυμάζω C. || 4. φανερά post θεᾶσθαι om. B. C. D. E. del. Ern. al. || 5. περὶ τούτου οὐδὲν εἰδέναι Iacobs. Anim. in Athen. 189. || θεᾶσθαι δοκεῖτε A. Reuchl. δ. θ. cet. || 7. μέγα κακὸν πόλεμος C. || 8. Loco prioris μὴ B. marg. μὲν habet. || 9. ποι Heind. al. Libri που. || 10. ἐπὶ τὴν πόλιν Cob. Positi εἰς significatione contra exempla non pauca, maxime sequente hostium nomine, veluti An. 1, 1, 11. 3, 5. 3, 2, 16. ubi v. Krueg. 4, 2, 7. 3, 29. 5, 18. Est vero etiam εἰς τὸ φρούριον Cyr. 5, 3, 12. ubi v. ann. || Librorum δοκοῦσιν Dindorfius correxit. || ἐν ἀσφαλεῖ Cob. οἱ οἶεται id. Non magis haec necessaria quam multa. ἐν ἀσφαλείᾳ apud optimos scriptores invenitur. || 12. ὁ ἐν ταῖς πόλεσι Reuchl. Steph. m. σὺν τ. π. libri. || 14. πολέμοι A. B. D. L. πόλεμοι C. E. Vict. Iunt. || πρὸς τὰς πόλεις del. Heil.

430. Voigt. qui οἱ συν ταῖς πόλεσι scriptum mavult. Libri οἱ συνόντες π. Hic quoque Reuchlinum secutus sum. || οὐκ ἔτι E. L. οὐκέτι cet. οὐκ ἔχουσι D. || 17. ἀντιπραττομένους barbare dictum Cobeto videtur. Activum quum etiam Schneiderus expectavisset, monitus a Schaefero Schol. Apoll. 60. attulit Dionys. 7, 51. et Hesychium. Apud Plutarchum Cam. 42. Pelop. 17. Sintenisius illam formam retinuit, quam etiam Dind. Thes. in ἀντιπράττεσθαι mutari vult. Quod ut aliis locis facile praesto sit, hic certe parum aptum videtur esse. || 18. τούτου ἔνεκα Schn. Cob. Malim ego secundum Reuchlinum τούτου delere cum aliis quam ἔνεκα addere, etsi hoc ita est 3, 4. || αἶον ἐγὼ δ. Cob. — CAP. 3, 1. δ' αὖ om. B. D. L. || ὡς Ernesti, liber quidam Dindorfii. ἄς C. D. E. L. ἥς cet. || ἐπισκεψόμεθα B. || 2. ἄν που ἀπῆ Cob. 346. 556. Libri ἄν που ἀπλή. Vid. Dind. Cyr. 7, 5, 68. ἥν ποι ἀπῆ Copp. Mnem. 3, 381 sq. || Libri ἑαυτοῦ. Ut nunc est, locus non tam ad eos, in quibus certa pronominis αὐτοῦ sedes est, An. 5, 1, 16. Hell. 2, 3, 5. 7, 4, 18. Cyr. 3, 2, 27. Conv. 4, 22, quam ad dubios pertinet, quales sunt Hell. 1, 4, 16. 3, 4, 12. (coll. 3, 2, 1. Ag. 1, 15). 7, 1, 20. RAth. 2, 14. Ven. 2, 1. || 3. ἀγαθὸν καὶ B. E. ἀγαθόν cet. || νηποινί B. L. νηποινεῖ A. || 7. γονέας A. Stob. γονεῖς cet. || 8. ἀπεκτονότας Stob. ἀπεκτονηκότας libri. || αὐτοὺς ἀπολ. A. B. D. L. Ceteri om. αὐτούς. || τυράννους del. Cob. 556. || 9. φιλεῖν Stob. Libri φιλεῖσθαι, A. omisso sequente καὶ. φιλεῖσθαι [καὶ νόμῳ συνηγαγασμένων] Stobaeus Meinekianus. || χρή Dind. Cob. Libri χρῆν. — CAP. 4, 1. Libri ξυνοῦστα. || ποία δ' ἀνδρί B. C. D. L. Cet. ποία (E. ποῖα) δ' ἂν ἀνδρί. || 2. οὔτε σιτίοις κρατίστοις πιστ. libri. Quod dedi Stobaeo et Athenaeo debetur. ἀκρατεστάτοις Heind. coll. Piers. Moer. 25. || 5. Verba αἱ πόλεις priore loco damnant Frotsch. Breit. incommoda quidem et incerta sede suspecta. Vulg. αἱ πόλεις αὐτοῖς. || τοῦτο Stob. Libri τοιοῦτο, Reuchl. τὸ τοιοῦτο. || 6. ἡγῆται B. C. D. E. corr. L. αὐτῷ B. C. D. L. || 8. Scripturam Stob. Paris. ἀλλὰ μέντοι καὶ πλουσίους ὅψει οὐχ οὕτως ὀλίγους τῶν ἰδιωτῶν ὡς πένητας πολλοὺς τῶν τυράννων probant Heind. et Schneid. Magis placeret quod editus habet ἀλλὰ μὴν καὶ πένητας ὅψει ὀλίγους τῶν ἰδιωτῶν, πολλοὺς δὲ

τῶν τυράννων, nisi eadem sententia in vulgata inesse videretur. οὐχ del. Brem. || 9. Libri ἥσσον. || τούτων τι Stob. Cob. Interpretationem H. Sauppīi Lycurg. Leocr. 157: *Quod ad has impensas attinet, parsimonia perniciēs esse videtur*, correxit Funkhaenel. Add. ad editas ab ipso et Frotschero Dem. oratt. Ol. 56, τούτων ut genitivum partitivum esse diceret. || 10. Libri καλοῖ vel νομίζοι. V. ann. Oec. 20, 25. — CAP. 5, 1. χαλεπὸν δ' αὖ σοι ἐρῶ Vill. || κοσμίους] ἀλκίμους Stob. || 2. ὑπεξαίρωνται Schn. al. Libri ὑπεξαίρωνται. || ἡ ἄδικοι B. D. || 3. οὐτ' ἂν εὐδαιμονεῖν Iunt. Reuchl. Libri non repetunt particulam. || 4. συγχωρεῖ libri, nisi quod margo E. συγχαίρει ab al. m. habet. Hoc etiam Steph. || οἶται C. — CAP. 6, 2. Libri ξυνήν μέν. || ῥοδαῖς τε A. C. E. Cet. τε om. || μέχρι κοινῆς εὐθυμίας Weisk. Cob. μέχρι κοίτης ἐπιθυμίας Herm. ap. Voigt. || 3. αὐτὸς τοῦ C. αὐτοῦ τοῦ A. E. L. αὐτοὺς τοῦ B. D. || 4. ἀόπλους C. Quam formam Xenophontis propriam restitui. ἀνόπλους D. E. L. ὅπλους A. B. || 5. μὲν μᾶλλον D. L. μᾶλλον B. μᾶλλον μέν cet. || Libri βαρβάροις τε. Correxī Bachius. || παραπεπληγμένης Stob. Cob. 557. Sed v. Cyr. 3, 1, 25. || 6. συμπαρομαρτῶν λυμαντήρ Stob. Cob. || 7. ἀντετάξω, marg. ἀντετέταξο B. || 9. ἐνια] ἐννοίαν Iunt. Steph. m. ἐν αν E. lacuna m. rec. litteris νοι expleta. || 11. πολὺ ante πλείω om. B. D. || 14. Libri κατακτείνειν. Aut ἀποκτείνειν aut κατακαίνειν scribendum, v. Cob. 560. Illud praefert Bisschop. Ann. cr. ad Anab. 29, hoc Dind. Anab. ed. 4. Lips. xx. Idque scripsi, nam verbi κατακτείνειν praesens non magis fertur Cyr. 3, 1, 39. atque in eius verbi locum saepe successit κατᾱκαίνειν, veluti praesens Cyr. 3, 3, 66. 4, 2, 31. 32. 39. 5, 3, 1. 7, 1, 13. 36. 5, 31. aliisque locis incertae fidei. Attica habentur ἀποκτείνω ἀπέκτεινα ἀπέκτονα. κατακαίνω κατέκανον κατακέκονα. V. ann. Cyr. 3, 1, 39. An. 2, 5, 10. 5, 7, 27. || 15. ὥσπερ γε Reuchl. Libri ὥσπερ γάρ. || ἀποκτείνει superscr. ο B. || 16. ἀπαλλασσόμενα Cob. 305. 560. — CAP. 7, 1. αὐτοῦ om. E. || 2. τὰ ἀπροφασίστως πραττόμενα Vict. || τοὺς τυράννους Schn. Heind. Cob. Additi ad ποιεῖν dativi exempla v. ann. Hell. 5, 3, 10. Neque quidquam ad mutationem commendandam valet quod sequitur ἄλλον ὄντινα, quocum cf. eadem

verba An. 5, 5, 12. ἄλλου οὐτινος 1, 4, 15. et Demosth. 20, 120. al. || τυγχάνωσι A. L. τυγχάνουσι cet. Coniunctivo, qui in optimis libris est, Frotscherus commotus ἄν ante αἰ inseri voluit, vult etiam Cob. 561; particulam abiecit Haasius RLac. 173. Nibb. 1836, 208. receptaeque poenitet Breitenbachium Hell. 2, 3, 29. Vid. Kuehn. Comm. 1, 6, 13. Valde dubii loci, in quibus pronomen relativum sine particula cum coniunctivo compositum dicitur, Xenophonte Comm. 1. c., RAth. 3, 12. atque etiam Vect. 1, 1. 6. || 6. αἰ post ἐπουργίαι addidit Schaef. Greg. 877. || 7. φαῖμεν Dind. Comm. 4, 5, 7. Vid. ann. An. 3, 2, 23. Ante hoc vocabulum ἄν om. A, habet-B. || 9. κοινῇ Cob. || αὐτοὶ οὗτοι Brem. 177. ἐθ. οἱ αὐτοί, οὗτοι Reuchl. Krueg. Auth. An. 57. || ᾧ ἄν Schaef. Krueg. 1. c. || 11. μὲν δὴ om. B. ὅσπερ (ὥσπερ D) ἄν ἅπαξ κτήσεται C. D. m. Steph. Vill., sine ἄν B. ὅσπερ (ὥσπερ L.) ἄν ἅπαξ κτήσαιο A. E. L. Quod ferri videatur posse, si ἄλλος ἄν δὴ — ἀφεῖτο scribatur, quod V. D. voluit Lips. 1819, 247, et οὐδείς ποτε. Illa verba ἄν particulam non pati putabat Reisig. De ἄν 112, ita vero graeca negat esse Madvigius Bemerkk. 26. Quem secutus scripsi ὅσπερ ἅπαξ ἐκτήσατο. || 12. ἐν ταύτῃ libri, B. cum signo correctionis. καὶ ταύτῃ Reuchl. || ἀντιπάσχοι Dorv. Charit. 217. Libri ἀντιπαράσχοι || κατέκανε Dind. Cob. Libri κατέκτανε. Illius formae exempla An. 1, 6, 2. 9, 6. 10, 7. 2, 5, 10. 3, 1, 2. 4, 2, 5. 8, 25. 5, 7, 27. 6, 4, 46. 7, 6, 37. Cyr. 4, 1, 11. 3, 5. 5, 5, 31. 7, 1, 19. Ag. 2, 22. quorum tamen nullum diversitate scripturae vacuum est. Cf. 6, 14. — CAP. 8, 3. παρ' ὁποτέρου libri. Vid. Lob. Pathol. gr. s. 1, 78. 2, 371. || 4. θεραπενσάντων — δόντων Cob. 328, ut solet. V. ann. Cyr. 7, 2, 14. Ven. 4, 3. || αἰ ἐπὶ priore loco Cob. 563. coll. 1, 28. 7, 6. || 5. ἥδιον θεώμ. C. ἥδιον om. A, ut videtur, B. D. E. καλλίω θεώμεθ' αἶ γε Reuchl. Quod τοῦτον in τοιοῦτον mutari Richterus 16. voluit, illud pro hoc dictum Voemelio Dem. f. leg. 559. videtur. || 6. ἄν ante αἵσχος om. B. D. L. || ἄν τυγχάνη B. D. τυγχάνη L. ἄν τυγχάνοι cet. || τούτου Weiskius. Libri τοῦτο. || 8. ἄνθρωποι A. οἱ ἄ. cet. || πλέον D. || 9. Libri μέλλοιμεν. Correxerit Weiskius. || 10. δορυφόρημα Lob. Phr. 250. || τυράννοις ἰσοτίμοις B. C. D. ἰσοτιμίας E.

ἰσοτίμος L. τυράννους ἰσοτίμους A. — CAP. 9, 2. κάλλιστα
 ἐργαζόμενον E. || ἡ om. id. || 3. τὸν iussu Stephani a Schnei-
 dero additum et κολάζειν del. Cob. 564. Cf. Oec. 9, 15. et
 s. sq. || 5. τᾶλλα B. D. τὰ ἄλλα C corr. τᾶλλα cet. || οὕτως
 libri praeter C. qui οὕτω. || μόρας A. C. μοίρας cet. || 6. ἐντό-
 νως A. εὐτόνως cet. Quod apud Xenophontem alias non est
 nisi Hell. 2, 4, 23. in libro uno. ἄν εὐτ. Heind. || 8. τῇ ἀσχο-
 λίᾳ B. συμπαρομαρτεῖ E. edd. vett. σὺν τῇ ἀσχ. συμπαρο-
 μαρτοῖ cet. ἄν τῇ ἀσχ. συμπαρομαρτοίῃ Cob. || 10. κατὰ πάντα
 Vict. Libri κ. πάντων. || τὸ σκοπεῖν C. Reuchl. τοῦ σκ. cet.
 τὸ σκοπεῖσθαι Stob. || ἐπιτελεῖσθαι D. Stob. ἐπιμελεῖσθαι
 cet. || 11. φοβεῖ B. pr. ut videtur. φοβῇ cet. || μὴ ἐπὶ π. ἄθλων
 προτιθεμένων πολλὰ αἰ δαπ. γ. Cob. — CAP. 10, 1. μισεῖται
 — κτ. τῶν ἀρχομένων οὐδέν Copp. 50. || 4. καὶ ante δεσπόται
 om. B. || καὶ κακοῦργοι Heind. || 5. Libri θάρσος. Supra 2,
 11. 18. θαρρεῖν in libris est, item 11, 13. Vid. ann. Comm. 3,
 5, 5. || 6. ἐν στρατείᾳ Schn. ἐν τῇ στρατείᾳ E. Leoncl. ἐν
 στρατιᾷ B. D. L. ἐν τῇ στρατιᾷ A. C. || 7. τὰς δέ E. alterum
 vocabulum om. B. C. D. L. utrumque om. A. τὰς ἀγγ. δέ
 Vict. Liber C. punctum non habet post εἶναι, habet post
 πόλεις. || πῶς οὐκ Brod. Cob. coll. 8. — CAP. 11, 2. πότερον
 C. πρῶτον cet. || παστάσι Ern. Schn. G. Dind. Thes. St. 6.
 391, c. || 4. ἴδια C. D. L. Steph. Cet. ἰδίᾳ || 5. δοκεῖς μᾶλλον
 A. C. D. L. Vict. δοκῆς μᾶλλον B. δοκῆς μάλιστα E. || σῆς
 B. C. D. E. L. Vict. om. A. || 7. ὥς ἔάν Heind. Schn. An
 ᾧ ἔάν? || εὖ ἴσθι νικῶν Canter. Nov. Lectt. 1, 13. Libri εὖ
 ἔση νικῶν. Quae verbi εἶναι cum participio coniunctio quum
 per se non improbabilis sit tum aliis locis defenditur, veluti
 An. 3, 3, 2, 2, 13. Oec. 7, 21. 9, 3. al. Obstat εὖ, quod
 Cobeto e lacuna superesse videtur. || τῶν ἐν ἀνθρώποις Schn.
 Heind., cuius v. ann. Plat. Lys. 211, e. ubi est τὸν ἀριστον
 ἐν ἀνθρώποις ὄρνυγα. || 9. οὐχ ὑπό A. C. D. L. ἀπό omisso
 οὐχ B. οὐχὶ ὑπό E. || 10. ποι Weisk. Libri πον. || Lips. θεω-
 ρήσον (superscr. ω) τί; marg. C. γρ. θεωρήσων τί. Vict. θεω-
 ρήσων τι; cet. θεωρήσονται. || τῶν μὲν βουλομένων Mehl. Conv.
 76 sq. || 12. καὶ ante προθύμους del. Heind. Cob. || ἰδίων post
 τῶν σῶν del. Schneid. || 13. ἔχοις ἄν C. Vict. ἔχεις D. E. ἔχοις

cet. quod fuerunt qui tuerentur, etiam Herm. De *ἄν* 193, contra quem disputavit Frohberger. Philol. 19, 606. || *αὖξε* Reuchl. qui *αὖξε* al. Libri *αὖξει*. || Post *συμμάχους* lacuna videtur esse, quam Schneiderus hoc modo explet: *σαντιῶ γὰρ ἔξεις συμμάχοῦντας*. || 15. *οὐ μὴ σοι δύνωνται* non ferendum dicit Dind. Cyr. 8, 1, 5. *δυνήσονται* etiam Cob. 567. postulat. Vid. ann. An. 2, 2, 12. || *κεκτήσῃ* Reuchl. Steph. m. *κεκτηῖσθαι* B. C. (qui in marg. *γρ. κεκτημένος*) D. E. L. *κέκτησο* A. Vict. || *φθονήσει* Cob. Vid. Fr. Frank. Philol. Suppl. 1, 458 sq.

In fine *ἱέρων ἢ τυραννικός* C. L.

AGESILAUS.

CAP. 1, 1. *τέ* et *δ'* om. C. || *διὰ τοῦτο* etiam Ambros. Vict. || *ἄν* ante *τυγχάνοι* del. Schaefer. || 2. *ὀπόστος τις* vir doctus apud Heil. De dial. Xen. 6. || 4. *τοῦ προτ.* C. G. Ambros. corr. Cet. *τὸ πρ.* || *μέν* superscr. m. 1. Ambros., tamen ut ante *ἄλλη* rasura quinque fere litterarum sit. || *ἀδιάσπαστος* Schneid. *ἀδιασπάστως* libri. Olim conieci scribendum *ἀδιάπανστος* coll. Bekk. An. 1, 344. || 6. De particularum *γε μήν* usu Xenophonteo v. Baeuml. Partt. gr. 64. 159. Qui usus in hoc libro frequentior Beckhausio 38 sqq. indicium alienae originis videtur esse. || *ῥδῃ* etiam C. || *ἔτι μὲν νέος ὢν* suspecta Grotio Hist. Gr. 5, 194. V. ann. 2, 28. || 7. *πεντήκοντα — τρισχιλίους* libri. Correxuit Hutchinsonus ex Hell. 3, 4, 2. Plut. Ag. 6. *τριακόνα* H. || *τοῦ στρατεύειν* Leoncl. al. Sed v. Cyr. 8, 1, 13. RLac. 13, 1. Oec. 4, 3, 6, 9. *τοῦ* additum Comm. 1, 3, 11. || 8. *τό* post *ἐκρίνετο* addi iussit Hertlein. Coniect. 1, 13. Quod magis cum antecedentibus congruit quam quod Dindorfius Diod. Sic. 4. p. 279. voluit *καθεστάναι* scribi. || 10. *διαπρ. αὐτόν* Hagen. 14. secundum Hell. 3, 4, 5, cuius loci verba ab imperito homine corrupta esse dicit Cauerus 18. || 12. *ἐμοὶ μὲν οὖν* C. || 14. *μὲν τοῖς* id. || 15. *διεβίβαζεν* id. || 16. *ἀντιλαμβάνων* id. || 18. Libri *θάλασσαν*, ut etiam in hoc libro plerumque. || 19. *πρὸς βασιλεία* Iacobsius. || *στρ. τρέφειν* Gent. Misc. phil. n. s. 1, 96. || *ἀέναον* etiam C. Vid. ann. Hell. 3, 2, 19. || 21. *παρά*

Reuchl. Libri μικρά. || ἃ πολλοὶ ἔλιπον Hagen. || 24. ἕκαστον προθύμως ὅπως μαστεύοι C. || 25. καὶ ante αὐτό om. Reuchl. al. antecedens δέ om. B. C. || τε post ἄθλα om. Hell. Arist. Reuchl. Cast. al. Particulas τὲ — καὶ — δέ Born. Comm. 1, 1, 3. ambiguae auctoritatis esse dicit, Breit. Hell. 2, 4, 6. tuetur. || Quae deinde in libris sunt εἴ τις κράτιστα (κράτιστος C. G.) ἂν ἱππεύοι, κ. τ. ὅπλ., εἴ τις ἂν ἄριστα σωμάτων ἔχοι etsi habent quo se defendant et defensores suos nacta sunt, meliora tamen, quae e subsidiis antea nominatis peti possunt, non videntur sperni debere. || ἐπὶ στόχων ἰέντας Wyttenb. Bibl. cr. 3, 71. Libri ἐπὶ στοίχων ἰόντας vel ἰέντας. || 26. καὶ ἱππῶν καὶ ὀπλων καὶ ὠνίων C. || οἱ σκυτεῖς καὶ οἱ κναφεῖς id. Deest articulus in ceteris, etiam in Hellenicis. || 29. Praepositionem ἐπὶ post εὐθύς C. s. l. habet, cet. om., in Hell. 3, 4, 21. est εὐθύς εἰς. Reuchl. ἔτι. || 31. τὰ δέκα pro τινάς, αὐτοῖς pro αὐτῇ, ἐμβάλλειν pro ἐμβαλεῖν Hellenica. || ἐψομένου Breit. Hell. xxvii. || 33. πρὸς τὸ (C. τῇ) ἐλευθεροῦν τοὺς διακρινομένους A. B. C. G. πρὸς τῷ ἐλευθεροῦντας διακρ. H. πρὸς τῷ ἐλευθεροῦν τοὺς δεομένους Reuchl. πρὸς τοὺς ἐλευθεροῦντας διακρινουμένους Schneid. al. Equidem τοὺς sustuli. || 34. τῷ θεῷ τῷ ἐν Δελφοῖς Dind. Comm. 4, 3, 16. Comparari quidem ὁ Ζεὺς Ὀλύμπιος ac similia possint, sed v. ann. Comm. in. || 35. ἡγεμῶν om. C. || 36. αὖξ. δέ etiam C. qui deinde ἀντὶ τῆς πατρίδος — ἄρξων — Ἀθηναῖοι sine articulo, sed δεήσει. || στρατεύουσιν A. B. C. G. Reuchl. || ἐνδηλα C. || ὁμονόως ut Cyr. 6, 4, 15. ubi v. ann. Vid. Lob. Phr. 142. ὁμόνως Dind. — CAP. 2, 1. προεθυμείτο etiam C. ac deinde 2. Λαρισαῖοι — περὶ αὐτόν. 3. μάλ. εὐρ. || 2. οὗτοι Hell. 4, 3, 3. αὐτόν. || ἐπ' οὐρᾷ ἔχων Hell. unde ἱππικόν et πλὴν (pro καὶ) sumta sunt. || Postquam Schneiderum Hell. 4, 3, 6. Agesilai equites eosdem esse opinatum atque eos, qui apud Lacedaemonios equites non essent at dicerentur, errare ut alii demonstraverunt ita Haasius RLac. 4, 3, quum trecenti illi equites e numero Spartiatarum vel civium optimo iure eligi et reges in minus longinquis expeditionibus comitari consueverint, Agesilaus vero triginta tantum Spartiatas secum in Asiam duxisse et equitatum sibi ex Asianis effecisse dictus sit, non posse

trecentos qui dicebantur equites intelligi facile apparet. Cf. Hertzberg. Ages. 276. || 3. μάλα σωφρόνως Hell. Vulg. μάλ' ἀφρόνως. || ἀνὰ κράτος Cob. 511. V. ann. An. 1, 8, 19. Hell. 7, 2, 22. || 4. πρὶν ἢ libri. πρὶν Hell. Cf. Cyr. 1, 4, 23. Aliter infra 20. || 7. μωρόν libri. V. ann. Comm. 1, 2, 9. || 8. ἀνθρώπους Weiskius. Libri ἀνθρώπων. Iacobs. Ann. in Athen. 33. ἀν. || 9. Κηφισοῦ etiam C. et 11. Κυριείων. || ἰσομάχους Leoncl. Libri ἰσομάλους, Baumg. ἰσωμάλους. V. Lob. Pathol. s. gr. 1, 183. || 11. οὗτοι Dind. Libri αὐτοί. Esse qui praeter neodamodes Agésilaum in Asiam secuti sint, exponit L. Herbstius *Nibb.* 1858. 77, 690 sq. || 12. συμβ. τὰς ἀμφοτέρας φάλαγγας ἔωθ. C. Quod Schaef. Ind. Hec. Pors. 131. secundum Longinum c. 19. scribi voluit ἀσπ. ἐμάχοντο, ἔωθουν, ἔωθοῦντο, ἀπέκτ. ἀπέθ., quo verba cum Cyr. 7, 1, 38. congruerent, contra eum videas quae disputerunt G. Herm. Opusc. 3, 108 sq. et Dindorf. h. l. (edd. 1823. 1824). || 14. σώμασι C. σώμασιν ἐμπεπηγότα Eustath. Il. 10, 298. Schol. Victor. 626. Heyn. || 15. Iacobsii τῶν ἀπολομένων probat Schneiderus, Voigtlaenderi τῶν πολιτῶν Hermannus, Weiskii τοὺς ἐκ τῶν πολεμίων Hertzbergius 281. Herbstius vero l. c. 692. τῶν πολεμίων optime defendit coll. Thuc. 5, 74, 1. Defendit etiam Grotius Hist. Gr. 5, 252, qui Thebanos dicit conatos esse locum proelii cum mortuorum suorum corporibus recuperare, quae Agesilaus intra castra sua coacervari iussisset, coll. Plut. Ag. 19. || 18. μὲν κτήνη C. || ἐγίγνοντο id. ut B. || 19. ἀναλαμβάνει καὶ τὰ τεῖχη ἀνατετείχιστο id. || 20. Libri συστρ. αὐτούς. || 22. τῶν λακεδαιμονίων C. Cet. τῇ λακεδαιμονίᾳ. || 23. Libri σὺν μόνῃ, addit Victorius τῇ Λακ. δυνάμει. Quod Venetum Marcianum 368, de quo in praef. ad Historiam Graecam dictum est, habere σὺν μόνῃ τῇ πόλει Kapp. Coppello narravit Mnem. 2, 388, parum probabile est, correctoris vestigium Dindorfius dixit praef. Hell. x. Ox. || 24. καὶ Ἀχαρνάνων glossam dicit A. Schaef. Dem. 1, 72. V. ann. Hell. 6, 5, 23. || λειπομένων in ipso exercitu, v. ann. Hell. 6, 4, 15. Post pugnam Leutricam non plus quam duo millia Spartiatarum fuisse demonstrant Clinto F. H. 415-sq. Kr. Schoem. Antiq. gr. 1, 294, Hertzbg. Ag. 350. || ἐν παντί Born. De gem. Cyr. rec. 1, 26. Cyr. 2,

2, 22. Hertl. Coniect. 2, 30. *παντί* libri. *τῷ παντί* Schn. Dind. Comm. 2, 3, 5. *ἐν παντί* cum dictione *πλέον ἔχειν* coniungitur, Cyr. 1, 6, 27. 2, 2, 22. 7, 5, 61. Idem REq. 11, 5. et *τῷ παντί* Cyr. 8, 8, 7. 20. Hell. 2, 3, 22. 3, 5, 14. 6, 1, 7. 7, 5, 12. 20. RLac. 8, 5. cum aliis comparativis componitur. V. sqq. || Libri *πλεῖον*. Scripsi *πλέον*, quae forma illius dictionis propria est, ut deinde est *πλέον ἔξειν*. V. ann. Cyr. 1, 3, 18. Hipp. 4, 13. || 26. *ἂν ἀλόγως* Hertl. Coniect. 1, 13. Libri *ἀλόγως*. || Locum de Mausolo eiiciendum esse putavit St. Croix *Mém. de l'Acad. d. I.* 2, 515. Quem itineris ad Ariobarzanem facti rationem non melius perspexisse quam Plassium Hist. Gr. 3, 672. Rehdantzius Vit. Iphicr. 121. iudicat. Ipse iter biennio 366, 365. tribuit, anno 368. Sievers. Hist. Gr. 313, aestati a. 367. Hertz. Ag. 362. Cf. Weissenb. Hell. 180. 240 sq. || 27. *κάνταῦθα οὖν* Victorius addidit. *ἃ γε* Breit. *ἃ δέ* Pantaz. Em. 35. || *Ταχώς* Schneiderus. *ταχέως* libri, quod retinent scripto deinde *Κότυς* (pro *οὔτος*) Schmidt. Quaest. 17. Heil. Certe quod Tachos rex Aegypti Ariobarzani opitulatus esse atque ita cum Agesilao consuetudinem iunxisse creditur, ea de re, ut fecerunt Franc. Ley De fatis et conditione Aegypti sub imperio Persarum 59 sq. et Heilandus ad h. l., etiam Hertzbergius 363. 369. dubitat adversante inprimis Athenaeo 14, 1. || 29. *εὐηργετήκει* C, deinde *μεσέην* cum G, 31. om. *μισθὸν* — *συλλήψοιτο*. — CAP. 3, 2. Libri *φιλίαν μὲν* lacuna vacuo inter haec verba spatio indicata. *οἱ* Victorio debetur, cetera e Marciano, de quo ad 2, 23. dictum est, Coppello retulit. || 4. Libri *δισχιλίους* — *τετρακισχιλίους*. Alteram scripturam, quae est Hell. 4, 1, 3. Plut. Ag. 11, Stephanus in margine tanquam e codicibus sumtam addidit, id quod ex adscripto *γρ.* apparere animadvertit Spiller. 300. || 5. *ὥς ἂν* Hell. Libri *ἕως ἂν*. — CAP. 4, 4. *εὐεργέτει* A. superscr. *η*, Reuchl. Cet. *εὐηργ.* Cf. 2, 29. Comm. 2, 2, 3. Apol. 26. || 5. *σὺν τῷ γενναίῳ* C. Reuchl. *σὺν αὐτῷ γ.* cet. *σὺν τῷ ἀδίκῳ* Reuchl. Libri *σὺν αὐτῷ ἀδ.* Quodsi scriberetur *σὺν αὐτῷ τῷ ἀδίκῳ*, putabam esse: cum ipsa sua iniustitia. — CAP. 5, 1. *οἶδε* superscr. *ει* C. || *μανίας* — *καὶ ἀργίας* Athen. 14. 5, 220. Libri *λαιμαργίας* — *ὥς καὶ ἀμαρτίας*. || *οὐχ ὅπως* Dind. Libri *οὐχ οὔτος* vel

οὐχ οὕτως. || Ineptam hanc narrationem esse imprudenter e RLac. 15, 4. descriptam dicit Hauptius Philol. 3, 546. Sed publicam tantum coenam, non domesticam intelligi debere Dindorfius ad l. c. animadvertit. In A: C. G. est. οὐδετέροις, in B. οὐδέτερος, ut videtur. || 3. ἐν μὲν τῷ θέρει ut A. B. etiam C. et apud Hessium G. || 4. Libri τῷ μὴ φ. || γεννικόν Schaef. Libri μανικόν. || 5. οὐ τὸ σιῶ Dind. (An. ed. ster. 210. ad 7, 6, 39. Ox.). Libri ούτωσί. || χρυσᾶ Dind. Cob. Libri χρύσεα. Qui non variant Cyr. 7, 2, 19. 5, 2, 7. Comm. 3, 8, 6. Hell. 7, 1, 38. al. || 6. ἃ δὲ πάντες ἐπιστάμεθα C. G. probabiliter. — CAP. 6, 1. Libri πρῶτον μὲν. || 3. συμφερώτερον C. G. Quod Stephanus in editionibus scripsit malle se συμφερώτερον, inde Spillerus l. c. dicit apparere, eum libros A. B. non habuisse cognitos. Mihi vero in his libris, quos Gailius idem scriptum quod Zeunium editum habere dicit, ipsum illud συμφερώτερον videtur esse. || 4. Lacuna post πειθόμενος e Plut. Ag. 4, ubi haec sunt: ὁ δὲ φησιν ὁ Ξενοφῶν, ὅτι πάντα τῇ πατρίδι πειθόμενος ἴσχυε πλείστον, ὥστε ποιεῖν ὃ βούλοιο, τοιοῦτόν ἐστιν, expleri posse visa est. Cf. 7, 2. || 6. ὅπου ποτὲ εἴη C. || ὅποι Dind. Libri ὅπου. || ποιήσει C. Vict. || 7. ἐξείη A. B. ἐξήει C. superscr. ει. || μὲν om. G. Est in Parisinis et apud Aristid. 9, 439. W. ac deinde ἐαυτοῖς δύναιντο. || 8. φίλοις C. G. Cet. φιλλοῖς. || Libri θάρσος. — CAP. 7, 3. Libri αἰεῖ, ut 11, 8. 12. || 4. οἶδεν libri. Vulg. εἶδεν. || 5. Libri ἐν τῇ Κορίνθῳ μάχῃ. Ad eos nominum dativos, qui non egent ἐν addito, num Κορίνθῳ pertineat, magis, ut videtur, dubium quam Ἐλευσῖνι Hell. 2, 4, 43. Nec evitatur praepositionis repetitio, v. ἐν τῇ ἐν ἀγορᾷ στοᾷ Hell. 5, 2, 29. al. Praepositionem addidit Victorius et habet Priscianus Inst. 2, 292. Hertz. || τῶν ἀντιπάλων C. τῶν πολεμίων Hell. 4, 3, 1. Plut. Ag. 16. Prisc. l. c. Quod editores receperunt. Marg. B. τῶν ἐναντίων. || φεῦ σοῦ, ὦ Ἑλλάς Prisc. 375. φεῦ τῆς Ἑλλάδος Plut. Ag. 16. || 6. πάντως Schaeferus. Libri πάντες. || ὁρᾶν χρῆ Weiskio suspecta. V. ann. Hipp. 3, 8. || 7. συμμαχεῖ τοῦτοις Vict. Libri συμμαχεῖν ἐν τ. || μάλιστα Dind. Libri μάλιστ' ἄν. Coniungi ἄν cum futuro posse non negant Krueg. Thuc. 5, 15, 2. Baeuml. De mod. 258. Voemel. Dem. f. leg.

707. || ἀπολείται Dind. Comm. 2, 7, 3. Non rara futuri et coniunctivi post ὅπως et ἐπιμέλεισθαι ac similia compositorum exempla. V. Born. Conv. 8, 25. — CAP. 8, 2. οὐ βαρέως — οὐδὲν αὐτούς ut B. G. etiam C. || 3. Καλλέα A pr. C. G. Cet. Καλλία. V. Dind. Hell. 1, 6, 1. ed. ster. De hoc viro et Tithraustae epistola v. Hertzb. Ag. 262. 344. || φιλίας αὐτῷ C. G. || 4. ἀγηςίλαον C. || τοῦτο ante ἡγήσατο supra scripto ω cum signo corr. id. Cet. τοῦτο. || εἶη om. C. || 5. ἐθελῆσαι Dind. Libri ἐθελήσας. || 6. οὕτω κατεσκευάσατο secundum Schneiderum Dindorf. Thes. St. 1. 987, b. || τουτ' v. C. quod videtur τοῦτον fuisse. || 7. ὁ Ἡρακλέους quod ἀπόγονος interpretantur, id scriptorem dicturum fuisse ὁ ἀφ' Ἡρακλέους Grotius animadvertit Hist. Gr. 1, 423; cf. Hell. 3, 3, 3. al.; ipsiusque scriptoris errorem esse, qui nesciat Aristodemum πέμπτον ἀφ' Ἡρακλέους fuisse, contendit Cob. N. L. 716. Hic ἐπεθήκατο e Plut. Ag. 19. scribi vult. || Libri κανάθρου. Commentarium Polemonis Περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι κανάθρου Athenaeus 4. 138, c. commemorat; vid. Muell. Fr. Hist. gr. 3, 142. Cram. Anecd. gr. Paris. 4, 64. Schol. Hom. II. 634, b. 34. Bekk. || ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ in libris omissa e Plut. Ag. 19. Casaubonus ad Athen. 3, 260 (post κανάθρου) inseri iussit. || 8. ἀνάλ. ἡττᾶσθαι C. — CAP. 9, 2. ὁπότε (ut A. B. G., vulg. ὁπόταν) — ἀποπέμποι (ut A corr.) C pr. Cet. ἀποπέμπειν. || 4. μέλλει C. G. || αὐτῷ ταῖς (Reuchl. τοῖς) ἀπὸ libri. || ἀπὸ περάτων γῆς Schwidop. Obs. in Lucian. 1, 6, ut ἐκ περάτων γῆς est Thuc. 1, 69, 4. ubi v. Class. || 7. κεκτῆτο Steph. Vulg. κέκτηται. Al. κεκτῶτο. Vid. Cob. 233. Cf. Cyr. 1, 6, 3. An. 1, 7, 5. — CAP. 10, 1. τὰ τοιαῦτα Reuchl. Libri τοιαῦτα. || ταῦτα γάρ, dicendum deinde fuisse ἀνδρὸς παντελῶς ἀγαθοῦ ἔργα μοι δοκεῖ εἶναι demonstrat Dindorf. Cyr. 4, 3, 12. ed. ster. V. Hertl. Cyr. l. c. || οὐδὲν ἄν C. utroque loco. || Verba ὁ δὲ καρτερίᾳ — ἔργον sophistam multo magis decere quam Xenophontem sententia est Valckenarii Herodot. 9, 27. Vid. Heil. Prolegg. xxii. || 2. πρὸς τὸ ὀρεθᾶ ἔργ. Valck. Eur. Hipp. p. 219. πρὸς τὸ ἀγαθὰ ἔργα ἐργάζεσθαι Haupt. Phil. 3, 546. — CAP. 11, 1. ἱερὰ μὲν Reuchl. Libri μὲν ἱερά. || 5. κρυψίνους Dind. Libri κρυψινόους. Adiectivorum formae

contractae Comm. 2, 2, 9. Hell. 2, 1, 2. ubi v. ann. Dind., Apol. 27. Cyr. 8, 2, 1; adverbii soluta Cyr. 6, 4, 15. ac supra 1, 37. || 7. Libri σιγήσεσθαι. || αὐτοῦ ἔργον C. G. Reuchl. || 9. ἐξεπώνει τὰ ἴδια etiam Stephanus in margine e codicibus affert. || λόγοις Reuchl. Libri λόγῳ, cuius ultima littera in A. a manu secunda est. || 10. πονηροῖς Born. De gem. Cyr. rec. 1, 26. πολεμίοις Hagen. ἐταίραις ἥμιστα ὑπεῖκε Voigtl. ὑπεῖκε καλῶν, ἔργων V. D. Hal. 1824. Suppl. 127, 1012. Quod nescio an rectius scribatur ὑπεῖκε καλῶν, καλῶν ἔργων. || 11. αὐτὸς μὲν Weisk. Libri αὐτός. || τοὺς δὲ φίλους Schaef. Libri τῷ δὲ τοὺς φ. || 12. εὐπαραπειστότατος Reuchl. Libri εὐπαραπιστ. V. ann. Hipp. 1, 23. || 14. δόξαν, εἰ καὶ μὴ Vict. in marg. Ald. et V. L. 30, 19. quo loco lacunam, quae in ceteris est, e suo libro explevit. μεγάλων καὶ καλῶν ἐφιέμενος Schaef. καλήν quidem in B. ων superscriptum habet ab alia manu. || 15. Libri θάρσος. || Idem τί δὲ νέοι, Reuchl. τί δὲ νέον. Scripturam receptam praebent Plutarch. An seni sit ger. resp. 784, e. et Stephanus, qui γράφεται anteposuit in margine.

RESPUBLICA LACEDAEMONIORUM.

CAP. 1, 2. Λυχ. μὲν L pr. || μάλα ante σοφόν omisi cum C. || ἀπέδειξεν D. B corr. Quod apud Suidam est ἀπέδειξεν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν, Ξεν. quocum cf. Bekk. An. 1, 419. Zon. 259, Bernhardy ad 15, 3. retulit, alii ad Anab. 5, 8, 7, alii alio, verius Born. Cyr. 8, 5, 3. ad usum Xenophontis omnino pertinere dixit. || 4. ἐρρωμενέστερ' ἄν (coll. 4, 2. 5, 2. 11, 3) Cob. N. L. 725. Sed v. 4, 1. al. || 5. βλάστοι Schn. Libri βλάπτειν, A. βλάστοιεν, Stob. βλαστάνοιεν. || 6. βούλοιτο ἕκαστος Cob. 711, 726. Pluralis legitur ubi vel nulla est divisio totius in singulas partes, An. 5, 5, 5, vel partes e singulis constant, Cyr. 2, 3, 3. || 7. γηραιῷ Dind. qui 5, 5. γεραιτέρων. || φυλάττοντας Stob. Libri φυλάσσ. ut τέσσαρας 11, 4. al. || 8. ἦντινα Stob. A. Libri ἦντινα ἄν. — CAP. 2, 1. Libri ξυνιῶσιν. || 2. ἐκείνοις συμπαρεῖναι Heinrich. || 3. ὄρθια ἐκβαίνειν Stob. || 4. παρεσκευάσθαι Cob. Libri παρασκευάσασθαι. || 5. συμβο-

λεύειν Fr. Portus, τὸν εἴρενα Schn. Libri συμβουλευεῖν τὸν ἄρρενα. Stob. σῖτόν γε μὴν τοσοῦτον ἔχειν συνεβούλευεν, ὡς. συμβολατεύειν etiam G. Herm., v. Heil. Dial. Xen. 3. || πᾶν ἂν ἔχειν Cob. || 7. αὐτοῖς τὸ μηχανᾶσθαι Weisk. || τὸν μέλλοντά τι λήψεσθαι sunt qui deleri malint, etiam Heinrichius. Sed non unus locus in hoc libro est, quo cum molesta quadam repetitione aliquod additamentum inveniatur, alienae manus ut videri possit. || 9. Verba παρ' ὀρθίας propter incommodam sedem inclusi. || τοῦτό γε Heinr. || Verba δηλοῦται — λαμβάνει quod Haasius post τιμωροῦνται extrema s. 8. collocavit, hanc sedem eorum apparet multo commodiorem esse. Qua tamen transpositione parum contentus Elzsius *Nibb.* Suppl. 10, 598. Weiskium secutus totam aliquam enuntiationem, in qua de alio Spartanorum more Xenophon locutus esset, post εὐφραίνεσθαι excidisse suspicabatur. V. Heil. Dial. 18. || 10. Stob. εἴ τι ἀγαθόν. Unde ἂν ante ἀγαθόν sustuli. || 11. τὸν πρεσβύτατον Cob. τ. εὐπορώτατον D. ap. Dind. τ. εὐνομώτατον vel τ. εὐτροπώτατον Elz. 600. Vulg. τῶν ἀρρένων. τῶν εἰρένων Crag. De rep. Lac. 2, 12. Cuius vocabuli de notatione post Etym. M. 303, 37. et qui illic propositum secuti sunt Bopp. gr. s. 924, Schoem. Antiq. 1, 264. al. cf. I. Baumann. *Nibb.* 1863, 44 sqq. Contra quem qui libello Egerae 1863. edito disputavit Io. Lissnerus nihil de ea re certius demonstrat quam G. Curt. *Grundz. d. gr. Etym.* 1, 314. 2, 169. || 13. καὶ τούτων πᾶσι Vict. καὶ ἐν vel καὶν τούτοις π. Hertl. Coniect. 1, 11. || ἢ post παίδων del. Schaef. Apoll. Schol. 93. || 14. Verba ἡ μὲν δὴ παιδ. — ἐπισκοπεῖσθω Weiskius clausulam fecit tertii capitis, Stobaeus omisit; quae illic sunt καὶ τῶν — ἐπεμελήθη huc transposuit. — CAP. 3, 1. εἰς τὸ μειρακιόσθαι del. Cob. 728. Verbum novitium dicit Dindorf. || 4. ἐμφῦσαι Stob. Vid. verbum loco Hippocratis apud Dind. Thes. St., doricum Epicharm. fr. 145. || Pars librorum μηδαμῇ. V. ann. An. 6, 3, 16. || τῶν τῆς θηλείας libri. τῆς τῶν θηλειῶν Stob. τῶν in illis sustuli cum Heind. al. Stobaei autem in hoc libro minor auctoritas est. || 5. θαλάμοις] ὀφθαλμοῖς Stob. Osann. Hal. 1839. 219, 535, commotus maxime Aretaei Cappadocis De causs. morb. chron. 1, 7, 88. Kuehn. loco ab editoribus Longini

Sublim. 4, 4, etiam Eggero, commemorato, qui doceat vocabulum *παρθένος* ut alterum *κόρη* de pupilla oculi usurpari. Ad eos locos, quos ed. Opusc. p. 588. composui, Hertleinius addit Alex. ap. Athen. 8. 340, a. sive Fragm. com. gr. 3, 431. Mein. || *φιδύτιον* etiam Cob. ut 5, 6. Herm. Antiq. 1, 28, 1. Ahr. Diall. 2, 85. Schoem. Antiq. 1, 272, qui nova nominis notatione quasi consessum significari docet. || *παιδίσκων* Haasius. Libri *παιδικῶν*. — CAP. 4, 2. *φιλονικία* Cob. Ita nomen corrigi nuper coeptum est vel nullo vel exiguo librorum assensu. Alterum intactum mansit Hier. 9, 6. 7. Ag. 2, 8. Oec. 21, 10. Accidit autem ei nomini et cognatis, ut formis diphthongo carentibus quasi ab exsilio revocatis cedere cogerentur. Adiectivi et adverbii rationem minus incertam esse alio loco dixi. Neque enim *φιλόνηκος*, sed *φιλονεικής* expectabatur. || 4. *τοῖς τε* Stob. Libri *τοῖς μὴ*. || 5. *ἡ* del. Hertl. *Nlbb.* 78, 214. || 6. *μεγάλως* Y. m. Vill. Quae non tanta vocis non ubique satis confirmatae mihi visa est auctoritas, ut cum Cobeto et Dindorfio eam scriberem. Adverbia saepe commutantur. Cf. Polyb. 5, 27, 6. || Quod ab Hermanno commendatum olim probavi *τὸ μὴ πείθεσθαι* nunc apud Dindorfium est. *τοῦ μὴ* defendit Buttm. Dem. Mid. p. 143. — CAP. 5, 2. *ἐν τούτῳ* Heinr. Cob. *πλείστα* Dind. Libri *πλείστους*. || 3. *καὶ αἶτον δέ* Schneid. || 5. *ἀνέμιξε* | *ἀπέδειξε* Voigtlaend. coll. 10, 7. Heinrichius *νομίζων* excidisse putat, complura Cobeto intercidisse videntur. || 7. *εἰδότες* Weisk. Libri *εἰδότας*. || 8. *αὐτῶν* e coniectura Dobrei Adv. 1, 137. et Cobeti 730. additum. Cf. 2, 5. || *εὐχροί* Cob. Libri *εὐχροοί*. || Ad plurimos ultima verba emendandi conatus accesserunt coniecturae Heinrichii *ὥς μήπ. αὐτοὺς ἔλαττον τῶν σιτίων γυμνάζεσθαι* et Hugii Philol. 13, 498. *ὥς μὴ πόνους αὐτοὺς ἐλάττους τ. σ. γ.* Ego *ἐκάστων* scripsi cum Hermanno, *αὐτοί* post *μήποτε* sustuli. || 9. *σώμασιν ἰσχυροτέρους* Cob. — CAP. 6, 2. *πληγὰς* altero loco del. Cob. V. L. 342. N. 730. additque consuetudinem atticam *ἐπεμβάλλειν* vel *προσεμβ.* requirere coll. Plut. Inst. Lac. 237, e. || *ἀλλήλοις* Schneid. ut *ἐαυτοῖς* est Plutarch. l. c. Libri *ἀλλήλους*. || 3. *ποι* Heind. Libri *που*. V. Dind. Cyr. 7, 5, 68. || 4. *ἐκεῖνό γε* Weisk. Libri *ἐκεῖνο τό*. || *πεπαμένους* Zeun.

Libri πεπαιμένους. || τὰ λοιπὰ καταλιπεῖν Hertl. Coniect. 1, 11. *cetera* Leonclavius. Mirum est autem etiam apud Plutarchum l. c. 238, e. obiectum deesse. — CAP. 7, 1. Ἑλλησι om. A. || 4. ἐνεκα del. Weisk. || δαπανῶντα Morus. Libri δαπανῶντας. || 5. δεκάμνων Dind. || Libri οὐποτε δεσπότας. || ἀμάξης ἀγούσης Cob. Plutarch. Lyc. 9. ζεύγους ἀγοντος. — CAP. 8, 1. εὐταξίαν Dind. || 2. οὐδέ Morus. Libri οὔτε. || 3. ἡγήσαντο Camer. Weisk. Libri ἡγήσατο. Quod ante hoc verbum libri tantum non omnes habent ἄν om. E. Iunt. al., v. ann. Ages. 7, 7. Ceterum de initiis muneris ephorum v. Cob. 718 sq. Hoëv. Philos. Xen. 1, 156. A. Schaef. De ephoris Lacedaemoniis 7 sq. || εἰς τὸ ὑπακούειν Voigtl. Cob. Olim conieci legendum καταπλήσειν. || 4. ἱκανοί] δυνατοί Stob. κύριοι Cob. || ἔχοντας Morus || ἀεὶ ἄρχειν] διάρχειν Cob. — CAP. 9, 1. ἦ Schneiderus addidit. Quod factum nunc etiam Comm. 3, 11, 5. 4, 3, 10. || 2. ὡς τάληθές εἰπεῖν Dind. Libri ὥστ' ἄλ. εἶπ. Heind. ὥστε, τάλ. εἶπ. Heinr. ὥστε, ἄλ. εἶπ. || τὸ σῶζεσθαι Morus. || 4. ἐν ταύτῳ Cob. quod est An. 3, 1, 27. et a Dindorfio postulatur Comm. 1, 2, 23. qui 3, 4, 7. quae hic est τὰγαθῶ crasin rariorem vocat. Hell. 3, 1, 9. θάτέρῳ. Infra 11, 8. Cobetus ἐκ τοῦπισθεν postulavit, ἐκ τοῦ ἐναντίου intactum reliquit. || 5. ἀνδρείας] Quod margo Leonclavii habet et Camerarius suspicatur legendum ἀνανδρείας, unde scribi coeptum est ἀνανδρείας, est interpretatio vulgatae. Haasio αἰτία fortitudinis defectum indicare videtur. Rei pro eiusdem defectu positae exempla v. ann. Oec. 20, 15. || οὐ ante περιοπτεόν del. Dind. Hertl. ZAW. 1841, p. 319. qui quod de Lycurgo est apud Clem. Alex. Strom. 2, 23, 141. comparat ἀγαμίου ἐπιτίμιον ἔστησεν. Nam τούτου est τοῦ τὴν ἐστίαν γυναικὸς κενὴν εἶναι. Didotiana quidem Dindorfio, ut solet, obsecuta certe οὐ inclusit, interpretationem etiam servata negatione comprobatur Letronnius. — CAP. 10, 1. προθείς etiam Cob. Nicolai Damasceni (Stob. Fl. 40, 41) in subsidium vulgatae vocati auctoritatem et Cobetus exiguam in his docet esse et Ahrens Diall. 2, 62. || 2. τοῦ περὶ τῆς ψυχῆς ἀγῶνος recte Schneiderus de certamine vel iudicio vitae et necis senatui permissio interpretatus est, v. Lehmann. 10. Schaef. De eph. Lac. 8. ||

8. *μάλιστα ἀνθρώπων* Schaef. App. Dem. 4, 646. || *κρείττων* A. C. Al. *κρείττω* vel *κρείττον*, Stob. *κρείσσον*. Illud vero, ut Hertleinius animadvertit, etiam Apostol. habet Cent. 13, 10. K. (Paroem. gr. 2, 573) loco hinc exscripto. Ceterum hanc philosophi narrationem esse, qui quum disciplinam Lycurgeam singularis exempli esse vellet, ordinis civium nullam rationem habuisset, ostendit H. Steinius *NIbb.* 1861. 561. et ius senatus praecipuae cuidam classi tribuit. || 4. Libri *ὅπου*. *ὀπουοῦν* Weisk. *ἔσθ' ὅπου* Morus. *ἔστιν ὅπου* scripsi cum Cobeto. *ὅτι δῆπου οἱ μὴ βουλ.* Heinr. *ὅτι μόνοι* Hertl. *NIbb.* 78, 214. Certe aut privatorum hominum aut aliarum civitatum oppositio exprimenda fuit. || *ιδιωται ιδιωτῶν* Schn. Articuli *τῶν* additi in libris incerta sedes. *ιδιωται τῶν εἰδότην* Cur. Hipp. p. 72. || 7. Dubitationem Schneideri de primis verbis Haasius Encycl. Hal. 3, 21, 414. e discrimine inter virtutem omnino et virtutem publicam magis secundum nostrae aetatis quam spartanae ingenium facto ortam ostendit. || *ἐκείνος* Schn. Jacobs. Add. an. ad Athen. 303. Libri *ἐκεῖ*, in quo Schoemannus Recogn. quaest. de Spartanis homoeis 12. (Opusc. 1, 120) aliquod adiectivum latere putat, veluti *ἀρχεῖον*, coll. Thuc. 2, 40, 2. || *μηδέ* Zeun. Libri *μήτε*. || Hunc locum, qui de homoeis est, Grotius Hist. Gr. 5, 199. Lycurgeae disciplinae enarrationi accommodatum dicit, quocum pene congruit sententia Lachmanni De rep. Spart. 222. et Hist. Gr. 1, 458 sq.; alii ad constituendam homoeorum notionem aptum et gravem habuerunt, veluti Schoem. l. c., Antiq. iur. publ. gr. 119, Herm. Antiq. lacon. 125. 141. Quorum ille post dubitationes Loebelli *Antiq. Br.* 245 sqq. (atque etiam Lewisii Phil. Mus. 2, 38. et Steinii *NIbb.* 1861, 562) hoc ipso loco usus sententiam suam confirmavit Recogn. 5. Antiq. gr. 1, 217 sq. || 8. *παλαίτατοι* Dind., ut *σχολαίτατα* 11, 3. al. — CAP. 11, 2. *ὄσων* Heinr. Dind. qui *ἅπαντα*. || *ἐλλείπον* Schn. || 3. *καὶ χαλκῇ ἀσπίδα* Haas. uncis inclusit. || 4. Quod Koechly et Ruest. *Gesch. d. gr. Kriegsw.* 90. civilem quendam ordinem intelligunt militari oppositum, reprobant Herm. Antiq. 1, 29, 4. et Aem. Mueller. *NIbb.* 75, 98. ipse is quidem de verbis dubitans. Cf. Schoem. Antiq. 1, 283. Quum vero Meursius,

Arnoldus, alii λόχον et μόραν eiusdem partis exercitus varia nomina esse dixerint, hoc non aliter concedit Grotius 1, 757, nisi ut post bellum peloponnesiacum nomina immutata esse credamus, quumque Thirlwallus e voce πολιτικῶν colligat Xenophontem de Spartanis tantum loqui, idem ille ea voce scriptorem dicit non Spartanos a perioecis, sed Lacedaemonios a sociis distinguere: id quod, quum morae Lacedaemoniorum tantum sint, concedi posse negat Steinius *Kriegsw. d. Spart.* 9. Koechly legendum dicit εἰς ἓνα ἐνωμοτίας. Qua sententia reiecta Hertleinio vulgatum ita videtur explicari posse, ut εἰς ἐνωμοτίας idem significet quod εἰς ἓνα αἱ ἐνωμοταί, coll. An. 3, 4, 22. Cf. Haas. Enc. Hal. 3, 21, 415. Denique Steinius 26. locum ita scribendum censet: Ἐκ δὲ τούτων τῶν μορῶν καθίστανται αἱ ἐνωμοταί τότε μὲν εἰς τρεῖς, τότε δὲ εἰς ἕξ. || Libri πεντηχοστῆρας, ut etiam 13, 4. || εἰς δύο ἐνωμοτίας Brod. Martin. 7. || 6. ὑπό post κήρυκος del. Cob. Recedens ab usus consuetudine exemplum Cyr. 8, 5, 14, v. ibi ann. 4, 2, 21. || αἷς Schneiderus inseruit. Μοῦς καὶ οὕτως, ut 10, Haasius ἐξ ὧν. || 8. ἐνωμοτία addi volunt Dobr. Adv. 1, 137. Cob. De quo emendationis genere v. ann. Cyr. 2, 1, 11. Oec. 4, 8. Ag. 11, 10. || 10. πραγματεύονται del. Heinr. || ἀλλὰ τοῖς ἐναντίοις ἀντιπάλοις τ. λ. στρ. editores Turic. Scriptt. mil. 2, 1, 108. — CAP. 12, 3. εἰ ante τινες G. Hermanno debetur, Participium similiter dictum v. Hell. 6, 1, 10. REq. 11, 12. Coniunctionem autem pronomini postposui, ut idem coniunctionibus Cyr. 3, 2, 30. 5, 3, 50. praepositum invenitur. Cf. 13, 7. καὶ ἐθελούσιοι ἢν τινες παρῶσιν. || 5. ὅσονπερ Hertl. 214. Libri ὅσῳπερ: v. Schoem. Is. Cleon. 48. Meier. Hal. 1836. 133, 442. ὅσοιπερ Steph. ἔωσπερ Dind. || μεγαλοφρονεστέρους id. τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἐλευθέριον Xenophon etiam Comm. 3, 10, 5. coniungit. || τοῖς ἄλλοις Heinr. || μάσσῳ id. apud Mans. Spart. 3, 345. Iacobs. Lectt. Stob. xiii. et Addit. ann. ad Athen. 167. al. Libri ἐλάσσῳ. Cf. Cyr. 2, 4, 27. || 6. ἀπολύεσθαι Vict. Leoncl. m. || 7. δεῖται A. — CAP. 13, 1, κατεσκεύασε A. || φρουρᾶς Leoncl. Libri φρουρᾶ. || 2. καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ, Phil.: aliisque coelitibus. Camer.: et adiunctis diis. V. ann. ad h. l. Cyr. 3, 3, 21. Paredros Dioscuros intelligit

Stein. 24. καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Dind. Haas. Lewis. cui scripturae nescio an aliquid ex diverso verbi genere, sequitur enim θύεται, addi possit commendationis. || 4. πεντηκοστῆρες, ἐνωμοτάρχαι, οἱ τοῦ σκευοφ. ἀρχ. Cob. 735. Sed ad ξεναγούς accedebant Spartiatae, Hell. 5, 2, 7. Thuc. 2, 75, 3. Enomotarchos autem neque ad consilium militare neque ad sacrificium regis adhibitos esse demonstrat Stein. 21. coll. Hell. 4, 5, 7. || 5. Verba ὁρῶν ταῦτα et quod nihil sit quod tantam Xenophonti admirationem moverit Cobeto indicio est quaedam hic intercidissee, quae qualia fuerint, e Thuc. 5, 66. satis commode colligere se posse dicit. || 6. βασιλεύς priore loco Lips. Pariss. sex, etiam A, Vict. Cet. ὁ β. Articulus in hoc libro, ubi de Spartanorum rege agitur, saepius omittitur quam additur. || στρέψας Morus. Libri συστρέψας. || 8. μάλα Cast. Libri καλά. || οὐ κεκριμένῳ, nondum probato aut nondum in ordinem recepto, Heinr. Cobetus olim sic scriptum fuisse suspicatur: ἔξ. δὲ τῷ νέῳ λιπαρῷ καὶ τὰς κόμας διακεκριμένῳ εἰς μάχας λέναι, addens tamen: Hariolari hoc est. Verba ἔξεστι — εὐδόκιμον post sect. 6. transposita mavult Stein. 26: *Es ist den jungen Männern, welche zum Kampfe auserlesen sind, der zum Kampfe auserwählten Theil der Rittergarde, verstattet mit dem König zu gehen.* || 9. ἐνωμοτάρχου ἔξω, praeter turmae ducem Phil., excepto ductore Cam. Meier. 524. καὶ π. δὲ ἐνωμοτάρχαι. οὐδ' — ἀφ' ἐκάστου πολεμάρχου ἔξω Stein. 23. — CAP. 14, 4. ἀναπίμπλαιντο Cob. ἐμπίμπλαιντο Dind. || 6. πάλιν ἄρξαι D. Fuchs. 45. Vid. Opusc. edit. xxx. 589. — CAP. 15, 3. καὶ γῆν δέ Weisk. || μήτ' ἐνδεῖσθαι Dind. Libri μήτε δεῖσθαι. || 5. ἱερείων Cob. || 6. οὐκ post πλὴν neque habet Nicol. Damasc. apud Stob. Fl. 44, 40. (πλὴν ἐφόρων) neque Heracl. Pont. 504. Crag. V. ann. Hier. 1, 18. || 7. κατὰ μῆνα suspectum Cobeto: malit πρὸ τῆς ἀρχῆς e Nic. Dam. l. c. legi ex eodemque aut τῆς πόλεως induci aut κειμένους. V. Schaef. De eph. Lac. 19. || 8. οἴκοι del. Cob. || 9. τῇ δέ ed. Hal. Hertl. 325. Vulg. τῇδε. V. ann. Vect. 4, 32. Buttm. Dem. Mid. p. 155.

RESPUBLICA ATHENIENSIMUM.

CAP. 1, 2. καὶ οἱ πένητες καὶ del. Cob. N. 738. coll. Comm. 4, 2, 37. || γάρ Morus addidit. || ὀπλῖται Krueg. Dionys. 255. Libri πολῖται. πλούσιοι Mor. et Markl. Eur. Suppl. 239. al. || 3. ἢ ante κίνδυνον omisi cum A. C. || τῶν στρατηγῶν οἶονται Cob. 741. || τῶν ἑπαρχικῶν Bak. 153. || μισθοφορᾶς Cob. || 5. ἐνίοις] Scripsi ἐνι ἐνίοις. Quod Heinrichius voluit ἐνίοις ἐγγιγνομένη, id sine participio in ipso dativo inesse censent Rothius 27. et Aem. Muellerus Philol. 14, 398. De quo dativo ad substantiva maxime verbalia appposito vid. Bernh. Synt. 88. et exempla a Kruegero e Thucydide in indice 317. allata. Herm. ἐνέωσις. || 6. πάντας ἐξ ἴσου ut olim Schoem. De com. 103. ita nunc Cob. 741. Sed πάντας ἐξῆς optime tuitus est Hertl. Coni. 1, 11 sq. coll. Oec. 12, 10. || ἐβούλεον Morus. Libri ἐβουλεύοντο. || λέγων del. Cob. Ego verba ἀναστὰς ἀνθρ. πον. seclusi. || 8. ἀπ' αὐτοῦ τούτου Bak. 162. || 9. ὑπὸ τούτων Cob. || 10. De lege servum verberari vetante, aliorum illa, ut videtur, non proprios unius cuiusque domini servos spectante (Roth. 24) deque eius caussa aliter quam Boeckh. Oec. publ. Ath. 1, 346. sentit Roscher. De Thuc. 534. || ἐσθῆτα] ἥσθηται Dind. Vulg. βέλτιον, Brod. βελτίω. Verbum ἔχει in C. est. || 11. μὲν post λαμβάνων delevi. || 13. καὶ τριηραρχοῦσι Leoncl., μὲν Zeun. addi voluit. || Vulg. μέλει μᾶλλον. Invertunt A. C. Ceterum ex ingenti, quem hic locus expertus est, emendationum numero hoc tantum commemorare iuvat, Haasium Encycl. Hal. 3, 9, 388. contra Boeckhium gymnasiarchis omnino quos ad solemnia exercerent alendos fuisse censentem hic, ubi τρέχων ad illos pertineat, et Vect. 4, 51 sq. de solo lampadum decursu cogitandum esse demonstrare. V. Herm. Antiq. 1, 161, 10. Schoem. Antiq. 1, 182. || 14. ὅτι ante οἱ B. οἱ pro ὅτι Zeun. οἱ ἐκπλέοντες Grotio 3, 341. duces exercituum vel legati videntur esse. οἱ ἐπισκοποῦντες Bak. 177. coll. Oec. 4, 6. Hell. 5, 2, 8. || ἰσχυροί] χρηστοί Heinr. Cob. || 15. Vulg. ἔχειν Ἀθηναίων. Invertunt A. C. Quos secutus sum ut antea. || ὅσον ἀποζῆν Cob. || 17. πρᾶττει Schn. Libri πρᾶττειν. || Contra

Schneiderum de vicesima centesimae substituta disputat Boeckh. 1, 432. 440, contra hunc de centesima pro πεντεκοστῇ socio-
rum mercibus imposita Io. Bak. Schol. hypomn. 4, 270. ||
18. τοὺς πρέσβεις Cob. Libri πρέσβεις. || τὸν Ἀθηναίων priore
loco A. Vulg. τῶν Ἀθ. || 20. πλῶν Cob. 584. 743. Dind. Cyr.
6, 4, 15. πλόων A. C. Cet. πλοίων. || τριηρεῦσι A. C. Cet.
τριήρη. Dind. τριήρεσι. || εὐθέως Wels. ὥς εὐθύς Heinr. Libri
εὐθύς ὥς. — CAP. 2, 1. καὶ μείους Heinr. Dobr. Adv. 1, 137.
Cob. || ἀρκεῖν Cur. REq. 11, 6. Dobr. Haas. 395. Cob. Libri
ἀρχειν. Alii alia ut in loco admodum difficili. || 5. οὗ δὲ ἦτιων
Castalio. οὗ δ' ἂν ἦτιων, ἔξεστιν ὅλως μηδ' ἐπιβῆναι, ἀλλὰ
παραπλεῦσαι marg. Voss. Quod recepi additis verbis ταύτης
τῆς γῆς cum Al. Bakio 197 sq. ἀποβῆναι ταύτης τῆς γῆς,
ἀλλὰ παραπλεῦσαι A. C. || Quod discrimen memoretur inter
eos, qui mari et qui terra imperent, anno fere 374. primum
de hac imperii divisione inter ipsos Athenienses et Lacedae-
monios mentionem factam, librum post illud tempus scriptum
esse dicit Bakius 137 sqq. Quae opinio quum aliis de causis
probari nequeat, tum haec non potuisse a Xenophonte, Cyri
et Agesilai comite, scribi nec certe potuisse nisi ante Brasidae
expeditionem macedonicam sententia est Roscheri 529, obver-
satam scriptori videri ante oculos dicentis infelicem expeditio-
nem Lacedaemoniorum contra Naupactum, post bellum pelo-
ponnesiacum victoria maritima finitum omnes eventus bellicos
in terrestribus copiis sitos fuisse. Cuius rei argumenta ex
hoc loco petita non potuit redarguere Helbig. Mus. Rhen. 16,
522 sqq. || 6. εὐθενούσης Dind. Ad ἀφικνεῖται Heinrichus
ὁ σῖτος vel cogitatione vel scribendo addendum censebat. Vid.
Krueg. Thuc. 1, 6, 4. Cf. Hell. 1, 1, 35. οἱ σῖτος φοιτᾷ. 2,
4, 29. ὅπως μηδὲν εἰσπλέοι (τῶν ἐπιτηδείων). Dem. Lept.
466. || 7. ὥστε addidit Heinrich. ἡθροίσται marg. Voss. Vulg.
ἡθροῖσθαι vel ἡθροίσθη. || 8. ἐκ τῆς et 12. τῇ Xenophonteum
esse negat Bak. 199. Vid. Ahr. Diall. 2, 268. || οἱ μὲν ἄλλοι
Ἕλληνες Bak. qui ἄλλοι etiam in marg. Voss. additum esse
refert. Οἱ Ἕλληνες Atheniensibus opponuntur Vect. 1, 1. Andoc.
1, 143. Ar. Nub. 413. Cf. Sint. Plut. Them. 130. || τῶν βαρ-
βάρων Heinr. Libri βαρβάρων. || Propter sermonem mixtum

Bernhardy Synt. 10. haec ad macedonicam aetatem refert, Hist. litt. gr. 1, 383. maligne scripta dicit. Nauticos tantum et mercatores vel homines de plebe eo sermone usos esse alii dicunt, ut Roscher. 527. Voluisse autem scriptorem universam plebem perstringere Kergelius putat 26. et confusionis causam cum Boeckhio 1, 289 sqq. etiam a peregrinis, inquilinis, libertinis in civitatem receptis mercenariisque militibus repetit. || 9. *οἰκίαν οἰκεῖν* Bak. Cob. || 10. *ἴδια* Cast. Verius *ἰδίᾳ*. Alterum del. Heinr. Cob. || 11. Prius *ἐὰν μὴ πεισῇ τὸν ἄρχοντα τῆς θαλάττης* Dindorfio delendum videtur. || *νῆες ἡμῶν εἰσι* m. Voss. || 12. *οὗ* Zeun. Libri *οὗ*. || *πονῶν* Schn. Libri *ποιῶν*. || 14. *αὐτῶν* Dind. || 17. *τὰς συμμαχίας* Cob. Vid. Born. An. 7, 8, 9. Locum ille vocat depositum et conclamatum. Aggressus sum coniectura Hermanni *ὅφ' οὗτοῦ ἀδικεῖ, ἀνομεῖται*, exiguis quidem librorum subsidiis adiutus. Neque enim quae displicent omnia lacunae suspitione excusare volo. Vulg. *ἢ ὅφ' οὗτοῦ ἀδικεῖν ὀνόματα*. Aliorum coniecturas vel referre longum est. Ceterum contra Fuchsium (96) disputans verius Roscherus 536. dicit imperiis Graecorum popularibus innumera- biles pactionum violationes crimini dandas esse viderique perfidiam rei apud Sphacteriam gestae commemorari. || *σύν- θηται* Dind. || *εἰ γε* C. Vulg. *οἴγε*, al. *οἷ γε*. || F. *δόξεις ταῦτα*. || *ἀποβαίνει* m. Voss. Vulg. *ἀναβαίνει*. || *ἀπὸ ὧν* A. C. Vulg. *ἀφ' ὧν*. || 19. *φημὶ οὖν* A. C. Vulgo insertam particulam defendit etiam Cob. || *πρὸς τοῦ σφετέρου ἀγαθοῦ* Hertl. 214. Libri *πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ*. || *ἐπὶ κακῷ* Cob. || *γνόντες* C. Vulg. *όντες*. Aem. Muell. 403. hanc sententiam inesse vult: Si qui de plebe, veluti Socrates, contrariam sententiam habent, natura sua ad plebem non pertinent. Gutschmidius *NIbb.* 95, 11, 749. de Pericle cogitans scribi vult *ἐνιοι, ἔγγυοι ὄντες*. — CAP. 3, 1. *ἐπειδὴ γέ περ* Cur. REq. 7, 1. || *Ἀθηναίοις* Hertl. *NIbb.* 1. c. et Coni. 1, 12. || *οὐδὲ δι' ἐν ἄλλο* Dind. Libri *οὐδὲ διὰ ἄλλο*. || *ἢ ὅτι* Castal. || 2. *ἐν δὲ ταύταις — πόλει* Weisk. al. || 3. *ὅτι ἦν — χρηματιεῖ — πλείους ἔτι ἐδίδοσαν* Cob. De *ὅτι* omisso v. Born. Conv. 2, 13. || *οἶδα δῶτι* libri. *οἶδα ὅτι* Castal. Heinr. Voemel. libello Francof. 1842. p. 4. *οἶδ' ὅτι* Dind. || De senatus officiis v. I. Bak.

Mnem. 5, 226. Schol. hypomn. 5, 267. || 4. *τι τὸ δημόσιον* libri. || 5. *δέ* post *χρόνον* addi iussit Leoncl. || *ἀσρατείας* Brod. Libri Pariss. *στρατιᾶς*. Al. *στρατείας*. || *ὑβρίσωσι* Dind. || Libri *οἷεσθαι*. Correxuit Castalio. *οἷει* Heinr. || De tributorum quinto quoque anno facta descriptione praeter Boeckh. Siev. Hist. Gr. 218. Rehd. Iphicr. 56. Bak. 127 sqq. Rosch. 537. Kerg. 30. videndus Rothius, qui de hoc loco commentationis suae habet appendicem p. 58—64, in qua de tributorum sociis imperatorum descriptione disputat et libro Boeckhii adiunctisque tabulis lapideis adiutus demonstrat novas descriptiones factas esse annis 436. 432. 424. 421. 417. 413. || 6. *ἀντόθεν* Leoncl. || *ἐπαρχοῦσιν* id. Libri *ὑπάρχουσιν*. || 7. *μὴ ὀλίγα* Zeun. Libri *μὲν ὀλ.* Vid. Grot. Hist. Gr. 3, 294. || *συνδεκάσαι* Lex. Xen. Schn. al. Libri *συνδικάσαι*. || 9. Librorum *οἷονται* πολλὰ correxit Castal. || 10. *τοῦτό τοι* Weisk. Libri *τοῦτό μοι*. Alteram vocem del. Morus. || Verba uncis circumdata om. A. C. qui deinde *εὔνουν* pro *εἶναι*. || 11. De triplici quod afferri videtur plebis sub dominatione optimatum in servitutem redactae exemplo deque primo verbis tantum sententia iusta carentibus significato v. Cob. 748. || 12. *ὑποβάλαι* Heinr. || *ἐγὼ δέ φημι μὲν, ὅτι ἔστιν οἱ ἀδίκως ἡτίμωνται* Cob. 749. quem mirere dictionis suspectae exempla uno auxisse. Postquam *εἰσὶν οἱ* grammatici nostri dixerunt rarius esse quam *ἔστιν οἱ*, etiam Bernh. Synt. 417. Lob. Pathol. 2, 189: Haasius RLac. 15, 3, Schol. Reisig. 605, *Nibb.* 1835, 13, 2, Lucubr. Thuc. 71 sqq. apud Atticos negavit dici *ἔστιν οἱ*, *ἔστιν αἱ*. Cf. quae de ea re scripsi ann. ad Arrian. Ven. 14, 5. Quaest. Xen. 4, 20. Kuehn. et Rehd. An. 6, 2, 6. Krueg. ib. et Thuc. 1, 22, 2. 2, 49, 5. Hertl. De Anab. (1858) 9 sqq., ubi quae contra Hippocratis locum dixit nunc retractat. *ἔστιν οἱ* est Cyr. 2, 3, 18. in libris omnibus, An. l. c. in optimis. Alia exempla afferuntur Plat. Min. 320, a. Hippocr. 750, d. Apud Arrianum multa sunt: millies ita, inquit Gronov. An. 1, 7, 17. Addidit Born. Cyr. l. c. locum Plat. Legg. 753, e. Reliqua Xenophontea haec fere sunt: *ἔστιν ὅς* vel *ὅστις* 4 locis. *εἰσὶν οἱ* 8. inserto *τινές* 2. *εἰσὶν αἱ* 2. *ἦσαν οἱ* 8. inserto *τινές* 2. *ἔστιν ἃ* 3. addito *ἐνια* vel *ἄλλα* 2. *ἔστιν ὧν* 2. *ἔστιν οἷς* 6. *ἔστιν οὗς* 5. (*οὐστυνας*

1). ἔστιν ἄς 2. εἰσὶν οὓς 1. ἦν οὓς 2. ἦν ἄς 1. ἦν ἄ 1. || ἡτίμωνται Elmsl. Soph. Ai. 1129. Libri τιμῶνται, vulg. ἀτιμῶνται.

DE VECTIGALIBUS.

CAP. 1, 1. ἂν del. Haas. *Nlbb.* 1836. 17, 208. Breit. Hell. 1, 2, 29. || ἔλεγον Fr. Portus al. || ἦσαν B. || ἔφασαν del. Cob. 756. Devent. 66. || τῷ ὑπόπτους Steph. τὸ ἀνυπόπτους B. Fort. τὸ μὴ ὑπόπτους. || 2. ἃ ἐπενόησα Schneid. al. || Libri πρῶτον λέγω, quod Hertleinius 323. tuetur. || 3. πρῶταισι Dind. Supererat enim hic locus. Scribi ita coeptum est Cyr. 8, 8, 9. Hell. 4, 5, 18. πρῶαιτερον An. 3, 4, 1. Aliter iudicat Kuehn. An. l. c. De πρῶ v. Dind. Cyr. 1, 4, 16. Usen. *Nlbb.* 91, 4, 252. De πρῶην Cob. 630. Mein. Aristoph. v. || 4. Lautumias publici dominii fuisse contendit L. Rossius *Kunstbl.* 1837, 11, negat Boeckhius 1, 422. Vid. I. Bak. Schol. hypomn. 4, 265. De marmore Bursian. Geogr. Gr. 253. || 5. Libri ὀρυσσομένη ut alia huiusmodi. || 6. ὠκίσθαι Dind. Libri ὠκῆσθαι. || ἂν τινες Schn. Libri οὖν τ. Vid. Kuehn. Comm. 1, 6, 13. || 7. πολλὰς δ' ἐμπορίας Schn. al. || 8. Ἀθήναις Weisk. al. — CAP. 2, 2. ἀτιμίας pluralem habent Cob. 771. Devent. 83. singularem Al. Bak. Comm. cr. de hoc libro 82. Pluralia aliquot apud Xenophontem commemorabilia: ἀγνωμοσύναι, ἀθυμῖαι, ἀμηχανίαι, ἀνάγκαι, ἀπορίαι, ἀφορίαι, γεωργίαι, δουλείαι, ἐπιμέλεια, ἔρωτες, ἡλικίαι, θάνατοι, μεγέθη, πρόσωπα (de unius vultu An. 2, 6, 11), τρόποι (de unius hominis moribus 1, 9, 22), ὕδατα, ὑποψίαι, φλυαρίαι, φόβοι. || κινδυνος αὐτῶν Wessel. ad Petit. Legg. att. 654. Libri κ. ἀπών. κ. ἀπολίδων Bergk. *ZAW.* 1854. 54, 432. || Vulg. τέκνων. || 4. τῷ τούτους — ἀφεθῆναι del. Cob. || 5. Libri τῶν ἄλλων. || 6. καὶ ante οἰκόπεδα del. Dind., utrumque Dev. || οἰκοδομησομένοις Hertl. libello de Polyaeno scripto 1854. p. 21. || 7. πλείστους Cob. || Ἀθήνησι Port. Weisk. — CAP. 3. Quae ad mercaturam sublevandam augendamque et civitatem ipsam eius ope adiuvandam Xenophon proponit, de iis videas quid iudicet Boeckhius 1, 72 sqq. Qua in re quum nusquam

liberum ius commercii commemoretur, hoc aut integrum datum et factitatum aut ab antiquorum hominum iudicio alienum fuisse putandum est. Illa quidem sententia fuit Heerenii *Ideen* etc. 3, 283. Cautius iudicavit Boeckhius 1, 73 sqq. Vid. Wachsm. *Antiq. gr.* 2, 1, sect. 88. Devent. 100 sqq. || 1. *νανσί* Weisk. Libri *ναῦς*. || *ἀδεῶς* Cob. || 5. *καὶ ἐξάγοιτο* del. Cob. Dind. *καὶ ἐκπέμποιτο* secluserit Dev. || 6. *προσδαπανῆσαι* Vict. Vulg. *πως δαπ.* || *ἀλλ' ἢ* Weisk. Libri *ἀλλά*. || 8. *ταῦτα γενόμενα* Schn. || 9. *ὥσπερ* Leoncl. Libri *ὡς εἶπερ*. || 12. *ἐπί* del. Schn. ante *ὠνῇ* pōsitum mavult Bergk. l. c. Cf. Cyr. 8, 7, 15. — CAP. 4, 1. Vulg. *ἀργύρια*, etiam infra. || 2. *πάλαι ἐνεργά* Portus. || 4. *ἐπικατασκευαζομένοις* Cob. 769. || 5. *ἔτι πλεῖον* Hertl. *ἔτι πλείονας* Hag. || *πάντες* Schn. Libri *πάντας*. || 6. *σιδηρῆς* Dind. || *ἀφόμενοι* Cob. || *καὶ ἀργύριον πλεῖον γίνηται* del. id. || 10. *παραφανῇ* Schn. Libri *παραφαίνῃ*. || 11. Libri bis *θαρσοῦντες*. || *Iid.* ἄγομεν et κατασκευαζόμεθα. || *Iid.* *τῶν βουλομένων*. || 13. *ἐξηρηκῶς* Dind. || *ἀφ' ὧν*. Praepositionem Cobetus 771. deleri vult. Iis, quae ad eam tuendam attuli, Hertleinius *ZAW.* 1841, 322. adiicit Lys. 7, 18. Popp. Thuc. 3, 64. Ego addo Frank. *Act. soc. gr.* 2, 1, 30 sqq. Isocr. *Paneg.* 140. H. Saupp. *Nibb.* 1832. 9, 57. || 14. *παρέχειν* Leoncl. || 15. Idem librorum *ἡμιμναῖα* correxit. || *οἶμαι* Weisk. Dind. || 17. Libri *ἀένναον*. || 19. *καὶ ἱερά* obscurius dictum. Boeckhius 1, 417. de locatis redditibus sacrificiorum cogitat. Sed v. I. Bak. *Schol. hypomn.* 4, 253 sq. || 21. *προκειμένης* Blomf. Thuc. 3, 45. Libri *προσκ.* quod tuetur Poppo Thuc. iv. 183. || *φαίνεται* Cob. || 22. *πῶς* Heind. Vulg. *ὥς*. Schn. *ὥς* — *οὐ πολλοὶ φανοῦνται*. || 23. *προσφέρῃ* Cob. 25. ἢ *οἷα* Dev. al. *αὐτά* del. Bergk. || 26. *δέηται* Heind. Libri *δεῖται*. || 32. *παραλυπήσει* Schn. Vulg. *παραλυπήσῃ*. || *ἐκφορήσουσι* Cob. 770. || 35. *ἀνάγκῃ* Steph. || 36. *μὲν γάρ* Castal. Vulg. *τε γάρ*. || 37. *αὖθις ἂν ἀνύοιμεν* Cast. Vulgatum *αὖθις ἂν ἡμῖν οἰόμεθα* retinui inserto cum Hermanno apud Heilandum *Dial. Xen.* 18. verbo *γενέσθαι*. || 39. Vulg. *ὑπεργεμισθῇ ἂν* — *ἀπηλλ.* εἶμεν. Correxerunt Schneid. Kuehn. *Anab.* 6, 1, 28. Bellerm. De verborum timendi structura 17. || 40. *ἐφρίσκει* — *ἐφευρίσκει* B. || *κατασκευάσασθε* m. Leoncl. *κατασκευάζεσθαι*

B. διὰ τὸ τὰ ἐλλιμένα Bergk. 432. De vocabulis λιμήν et ἐλλιμένιον v. Boeckh. 1, 425. Bak. Schol. hypomn. 4, 271. || 41. ἐννοησάντων Cob. Vulg. ἐννοησάτω. || 43. θαλάττη del. Bergk. || Ἀναφλύστῳ Brod. Vulg. Ἀναφαύστῳ. || 44. Βήσης Schn. Vulg. βήσεως. || 46. ἄν addidit Dind., ἡ ante ἐγγύταια Schn. || 47. αὐτοί Weisk. Vulg. αὐτοὶ οἱ. || 49. Vulg. τῆς ἐκείνου αὐ. Leoncl. τῆς ἐκεῖ οὔσης. Malim τῆς κατ' ἐκεῖνα. || 50. γὰρ ἄν Schn. Vulg. γάρ. || 52. τά addidit Leoncl. — CAP. 5, 1. ἐκ πόλεως ut Cyr. 1, 4, 17. εἰς πόλιν 2, 1, 1. ἐν πόλει supra 3, 10. ἐν τῇ πόλει An. 7, 1, 27. quum videatur ἐν τῇ ἀκροπόλει esse, Bisschopius et Cobetus articulum delendum censent. De qua re v. Dindorf. 5, 12. In inscriptione nuper reperta, quam Cumanudis Philistor. 2, 238 sq. descripsit, est τοῦ Ἐλευσινίου τοῦ ὑπὸ τῇ πόλει. Quod apud Clem. Alex. Protrept. 13. Sylb. est τοῦ Ἐλευσινίου τοῦ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει, ex interpretatione Arnobii Adv. gent. 6, 6, ubi est quod civitati subiectum est, C. Wachsm. Mus. Rh. 23, 1, 58. ὑπὸ τῇ πόλει, ut mos est, scriptum fuisse coniecit. Ceterum cf. Krueger. Nibb. 1838. 22, 45 sq. ἔκπλεω Cob. 773. Pantaz. Emendatt. 28. || Vulg. ὅτι εἰρήνην. De particulis ὡς — ὅτι et ego olim ad h. l. exempla apposui et Hertl. Cyr. 5, 3, 30. || 2. ὡς ἐμῇ δόξῃ corrigi voluerunt. Ad ea, quae in ed. Opusc. ad scripturam librorum tuendam scripsi, addo Cyr. 6, 1, 38. Biogr. 39, 67. Westerm. (quem v. xxiii) ὡς ἐμῇ γνώμῃ. || παραλόγως Leoncl. παραγγεμῳ B. Cet. παρ' ἀγγέλλω. In illo Heilandus putabat παραγιγνώσκουσιν inesse. || 4. ποῦ τούτων — ἡ Ἀθήνησιν; Zeun. || 5. ἐλληνοταμείας Boeckh. 1, 241. Libri ἐλληνοταμείας. Vid. Lob. Pathol. 340. || 7. Libri αὐτῶν. || 8. αὐταῖς Dind. || 9. εἰ δέ id. Libri εἰ. || ἐκείνους Cast. Libri ἐκείνου. || 11. προγ. ἐπανασχοποίη Cob. Dind. || 12. ἐκλειπούσας B. Quod scripsi pro vulgato ἐκλειπούσας. || πολλά post παντοδαπά secundum Leonclavium et Krueg. Vit. Xen. 28. delevit Dindorf. πολλάς Heil. Dial. 18. || 13. Vulgatum εἰ καὶ ἄν τις ἀδικοῖη correxit Schneiderus. || ὑπάρχοιμεν ἀδικοῦντες Cob. V. L. 243. N. 773, coll. An. 2, 3, 23. 5, 5, 9. — CAP. 6, 2. ἄν post εἴη secundum Schneiderum secluserit Dindorfius.

HIPPARCHICUS.

CAP. 1, 2. ἱππῆς Vict. || C. Fr. Hermannus quum in Pro-
gymnasmatum ad Aristophanis Equites schediasmate altero,
quod de equitibus atticis agit, p. 34. dixisset, quotannis ab
integro et delectum et probationem equitum institui oportuisse,
H. Sauppius Philol. 1860, p. 74. hoc loco eam sententiam
refelli demonstravit. κατάστασιν autem quum Boeckhius Oec.
publ. Ath. 1, 354. et C. I. 1. 896. dixisset οἶτον vel stipen-
dium ad victum pertinens esse, recte cum Reiskio Or. gr. 6,
831. Hermannus auctoramentum interpretatus est militi recens
allecto ad comparanda expeditioni necessaria datum vel com-
modatum. Vid. Saupp. 70. Scheib. *Olig. Umwälz. zu Athen*
145. I. Bak. Mnem. 8, 218 sqq. et Schol. hypomn. 5, 155 sqq.
|| 3. εὐχρηστοί] εὐπειθεῖς A. Aug. || 5. πόλεμοι — ἄλλοις
Cur. Vulg. πολέμοι — ἄλλοις. Quamquam cf. Hier. 10, 4.
γίγνονται κακοῦργοι ἐν πόλεσιν. || 6. πλείστοι Schn. Cur. Libri
πλείστον. || 7. τούτων Leoncl. Libri τούτου. || 8. Vulg. βελτ.
γὰρ εἶεν. Cod. Cur. β. ἂν εἶεν. || 10. εἰ μὴ pro εἰ Cam. Toup.
Em. ad Suid. 1, 79. || 11. ἔτι δὲ καὶ οὓς libri. Vulg. οὕτως
pro οὓς. Dedi Stephani scripturam. || 12. ἀποτρέψεις Vrat. ||
τε Cur. γε libri. || 13. ἵππον om. A. Lips. Aug. Bodl. || 15. ἐάν
ποι Dind. || Libri ὑστάτους ἄν. || 16. τῷ ἵππῳ Cur. || μναιαίους
Lips. Vulg. μναιαίους. || Libri καὶ ψήχειν. Zeun. ψ. καί. || τῶν
ἵππων A. Cet. τοῦ ἵππου. || 17. ἱππῆς Lips. corr. || Libri
διδάξαντα. || 20. Id. ἡγήσῃ, Vrat. e corr. || 23. Libri δυσπί-
στους. Correxerit m. Leoncl. || κατὰ τὸν νόμον damnant Weisk.
al. || 25. ἡγοῖο Schn. Dind. || Libri αὐτούς pro αὐτός, quod
Castalio dedit. || 26. μάλιστ' ἂν προτρέπειν Cob. 794. Libri
ἄν om. || φιλονικίαν Cob. Dind. ut solent. — CAP. 2, 2. διηρη-
μέναι ἰ φυλαί Cob. 231. 795. Equestres copias semper secun-
dum tribuum numerum per decem φυλάς vel turmas distribu-
tas esse dicit Herm. Equitt. att. 12 sq. coll. 3, 6. Decadarchos
autem non ad verbum intelligendos esse collato loco Cyr. 2,
2, 22 sqq. existimant Ruest. et Koechl. *Gesch. d. gr. Kriegsw.*
139. || ἐκάστων Dind. || φιλοτιμουμένων id. || πρωτοσιάτας

Morus. Libri προστάτας. Cf. 6. ann. Cyr. 3, 3, 41. || 4. Libri ἐπεὶ οἱ δέκαρχοι. Dind. εἰ scripsit. || ἐφέλοινο Schn. Libri ἐφέποινο. || 5. τὸν ἀφηγούμενον rectius quam Weiskius et Schneiderus interpretatur Haasius Lucubr. Thuc. 90. Encycl. Hal. 3, 21, 416. coll. Cyr. 2, 3, 22. An. 4, 3, 29. || Vulg. προαγορεύεται. || ὅπου Dind. pro ὅπως. || ἢ εἰς Vrat. Cet. ἢ. || Libri λυπῶσιν. Schneid. λυποῖεν. Cur. Bernh. Synt. 399. al. λυποῦσιν. || 8. ὅταν εἰδῶσιν Dind. Cob. — CAP. 3, 1. Libri καλλιερῆση — ἐπιδείξῃ — ποιήσῃ, nisi quod A. et Aug. ἐπιδείξαι et Vrat. ποιήσῃ. || ἀπλᾶ ὑπομνήματα Pantaz. Emendd. 32. ἄλλως ὑπ. Hertl. Coniect. 1, 12. V. ann. Comm. 2, 1, 17. || νῦν αὖ ταῦτα λέξω Dind. νῦν αὐτὰ ταῦτα λ. Vat. ap. Curer. Cet. νῦν αὐτὰ λ. || 2. Eleusinium non in meridiana, sed in septentrionali urbis parte situm fuisse ex hoc loco, collatis quidem Philostr. V. soph. 2, 5, 550. Thuc. 2, 17. Od. Muell. Add. ad Leak. Topogr. 458. 466. et Encycl. Hal. 6, 235. Westermanno *Nibb.* 1839. 25, 12 sq. visum est apparere. Leakius vero quum ed. sec. 214 sqq. remotius a foro prope versuram arcis orientalem fuisse censuisset, idem Westermannus *ZAW.* 1841. 138, 1158. 1843. 84, 665 sq. hoc loco ad retinendam de Eleusinio prope forum sito sententiam abuti noluit. E. Gerhard. Mus. Rhen. 18, 300 sqq. Eleusinium in arcis orientem versus declivis parte collocat. Quem sequitur Momms. Heortol. 249. Bursianus Geogr. Gr. 1, 296. in radicibus acropolis inter septentriones vel meridiem et occasum solis spectantibus situm putat. Petersenius Enc. Hal. 1, 82, 260. pene cum Forchhammero Stud. Kil. 319. consentit. Denique post Boettcheri perutilem operam Philol. Suppl. 3, 289 sqq. C. Wachsmuth. Mus. Rhen. 23, 1. p. 57 sqq. ad Eleusinii situm in arcis orientali parte declivi eaque ad septentriones vergente collocandum admodum probabilia attulit. || 3. ὥτοι Cast. Libri νότοι. || 6. ἐπὶ μετώπον Cur. Libri ἐπὶ τοῦ μ. || 9. οὕτως Leoncl. Libri οὔτοι. || ἀλλήλας Cur. Libri ἀλλήλους. || 14. στροφαῖς Dind. — CAP. 4, 2. ποι Cur. Libri πον. || 4. δυσχωρίας Aug. Vulgatum δυσχωρίων Zeunius mutavit in δυσχωριῶν. || ἔλασιν Dind. Libri ἐλασίαν. || 5. Vulg. ἐπικινδύνων. Cur. ἐπὶ κίνδυνον coll. Thuc. 2, 39. Vid. ibi 6,

34 extr. Popp. vol. 4. p. 228. Dind. ἐν ἐπικινδύνῳ. || Verba τὸ γὰρ ὡς ἐκ πλείστον προαισθάνεσθαι addit Vaticanus Curerii. || 6. ἐπιμεμελησθαι cum A. et Aug. Dindorfius. || πολὺν γὰρ id. || ἡγούμενος δ' εἰδώς id. || 9. ὑπὸ κήρυκος Cob. || De re cf. Haas. Encycl. Hal. 3, 21, 419. ubi πρὸς τό. || καὶ τοῖς δέ Cast. Libri καὶ τοῖς τε. || Id. πεμπαδάρχας et similia. || οὕτω Cur. Libri ὅπως. || 10. σκοπὰς Dind. Libri σκοπιάς. || 11. δπόσοι Dind. || 13. Libri πλείον. || 17. αὐτοῦ Dind. || τῷ addidit Castalio. — CAP. 5, 3. ἐρρωμένως Hertl. Nibb. 78, 21, 5. Libri ἐρρωμένα. || Id. θάρσος vel θάρσους. || 4. ἔχοις — προσέχοις Krueg. Vit. Xen. 28. || οἷα Ald. Libri οἷαι. V. Kuehn. Comm. 4, 3, 12. || 7. πρὸς Dind. Libri πρό. || 8. ἀσχ. οὔσας Cob. || 9. τούτων δ' ἐντετραμμένον G. Herm. || 10. ποσίνδα Dind. Libri ποσὶ δὲ ᾧ. Vid. Cob. 799 sqq. || ὀλίγους τ' Cast. Libri ὀλ. γ'. || 13. ἀμίππους Cur. Libri ἀμ' ἵπποις. || ἱππέων Dind. || 14. ἡ τύχη Cur. — CAP. 6, 1. Libri οὐδὲ γὰρ ἄν. || αὐτῶν Lips. Vrat. αὐτόν A. Aug. Cur. || 3. τε Schn. Libri γε, quod om. Aug. || 5. τειχία Brod. Libri τείχη. || 6. κακεῖνο Dind. Libri καὶ ἐκεῖνο. — CAP. 7, 4. ἀξιώση Dind. V. interpr. Thuc. 3, 44. 4, 18, 2. || τοῦ ante τείχους del. Hertl. coll. 6. Hell. 7, 5, 15. || ἰσχυρῶς Cob. || 5. ἐθέλοι Dind. || 6. ἀναχωρίζειν εἰς Leoncl. Libri ἀναχωρεῖν εἰς. || Id. ἀκαιρότερον. || Id. ποιεῖ. || 9. ἀμελεία Brod. Cob. || 10. Libri ποιήσαντα. || 14. Id. μεμελετηκότως οἷ. Illud Stephanus correxit. Leoncl. μεμελεηκότα. Cur. μεμελετηκότ' ὅσοι. Cob. μεμελεηκότα πόσοι. — CAP. 8, 1. αὐτούς Cur. Libri τοὺς. || 2. εἰ οἷ addit Florentinus Curerii. || 3. διαπηδᾶν Leoncl. Libri τε πηδᾶν. || 4. μή in libris ante ἐκπεπονημένοι positum post ὥστε collocavit Weiskius. Vid. Toup. ad Suidae εὐοχεῖται. || 5. ἔχειν ἄν Cur. πόλλ' ἄν Cob. || 7. τί Weisk. Libri τίνα. || 9. Id. δυσβατοποιούμενον. Schn. δύσβατόν τι π. || 13. ἀφιππίαν Florentinus apud Dindorfium. || 14. Dind. αὐτῶν et τ' ἑάν. Vid. Schoem. Is. 3, 69. Hertl. Coni. cr. in Iulian. 5. || 17. ἄλλος ὅστις id. Coni. 1, 13. || 21. ἀγαθοῦ Cast. Libri ἀγαθόν. || 25. ἥ ante τέτταρας uncis liberavi. Duplex item ad numeralia additum Hell. 4, 6, 5. et locis ab Hertleinio indicatis Dem. 43, 10. Arist. Ran. 50. Dionys. Antt. 3, 6. || προέχοιεν Cast. Libri προσέχοιεν. — CAP. 9, 3. ταῦτα del.

Leoncl. Schn. || Libri εἰς διακοσίους. || ἵππείας Dind. || Libri εὐπιστότερον. || 5. καθήκει Budaëus. τοῖς καθιστάσι h. e. hipparchis Herm. De equitt. att. 26. H. Saupp. Philol. 15, 76, qui antea ὅτε. || τὸ ἵππικὸν τελεῖν quum Boeckhiius 1, 658. dixisset non significare equestrem censum, sed pecuniam solvere, qua quis equo merendi necessitatem sibi impositam redimat, eam sententiam aggressus I. Bakius Schol. hypomn. 5, 151 sqq. redemptae apud Athenienses militiae aut cuiuscunque muneris exemplum et auctoritatem neque se reperisse dicit neque facile quemquam allaturum putare; pro peregrinis quidem κατάστασιν solutam videri ab iis, qui alius alia de caussa istius militiae onere excusati essent. Qua de re quum Saupprius l. c. ita disputavisset, ut vacationis redemptionem non putaret ab aetate et sententia Xenophontis alienam fuisse, iudicium ille suum Schol. hypomn. 5, 155. defendit Mnem. 8, 217 sqq. propositum, verba autem ὅτι — ἵππεύειν delenda dixit cum Curerio. || πλουσίων μὲν Dind. Vid. Hier. 9, 7. || 6. εἰς ἵππικόν Bak. Mn. 8, 224. Schol. hypomn. 5, 153. 161. coll. Vect. 2, 3. || 9. οὐδ' ὅτω (Leoncl.) συμβουλεύσαιτ' ἂν Cur. Libri οὐδ' οὔτω (vel ὅπως) συμβουλεύσαι vel συμβουλεῦσαι.

DE RE EQUESTRI.

CAP. 1, 1. νομίζομεν Weisk. Libri νομίζωμεν. || Ἀθήνησιν Ἐλευσίνιον Cob. N. L. 781. Libri invertunt. Cf. Paus. 1, 14, 3. τὸ Ἀθήνησιν ἱερόν, καλούμενον δὲ Ἐλευσίνιον. Lys. c. Andoc. 4. || ἐξαλείψομεν Cob. || ἀξιοπιστότεροι Leoncl. Libri — ον vel — α. || Dind. ἵππωνίαν, quod libri habent Hipp. 1, 12. non habent infra 3, 1. || 3. ἢ ταπειναί del. Dind. Simo ὀπλὴ ἀγαθὴ ἢ — μήτε πλατεῖα μήτε ὑψηλὴ, ἄγαν. || 5. παχέα altero loco Cur. Libri παχείαις. || 8. τό post ὄμμα Weiskius addidit. || συγκαμπτοντες Cob. Simo ὁ αὐχὴν κατακαμπτέσθω. || ἢ ἑτέρα Schn. Libri ἑτεραι. || 11. καὶ τῷ σώματι Dind. || ῥάχιν γε μὴν addidit Curerius. τὴν δὲ ἀκρωμῖαν ὥς μεγίστην καὶ τὴν ῥάχιν, τὰς δὲ πλευρὰς πλατυτάτας καὶ καθειμένας κάτω Simo, qui in his et proximis eundem descriptionis ordinem servat. || 12.

Libri *εὐχειλότερον*. || *ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ* Dind. Hertl. libello de Anab. scripto 7. Est ita etiam apud Simonem. Libri *ὥς ἐπὶ πολὺ*. || 13. *Id. εἶναι μὲν*. || *μᾶλλον ἂν τ. ἵππ.* Dind. || 14. *πλατέα* libri. *τῇ τράμει* G. Herm. || *βελτίων ἔσται ἑαυτοῦ* Dind. || 16. *καὶ* post *βούλομαι* non deest in Lips. || 17. Magis quam *εὐχρόαστοι* Dindorfio placet *εὐρωστοι*. Ego malim *εὐχροι* coll. RLaC. 5, 8, ubi iisdem *αἰσχροί* opponuntur. Simo: *κράτιστον δὲ ἐν παντὶ ζῶν ἢ συμμετρία*· *χρόα δὲ οὐκ ἔχω ἵππων ἀρετὴν ὀρίσσαι*. — CAP. 2, 1. *οὐ δοκεῖ* Cob. *μὴ γραπτέον* Cur. Neutra negatio in libris est. || Libri *τῷ τε*, quod Zeunius correxit. || 2. *ὑπομνήματα* v. scr. ap. Curer. De vulgato Lobeck. Phr. 12. dubitat. || 3. Libri *ἐκδίδονται*. || *τοιούτον εἶναι* Hertl. || *μυωπίζεσθαι* Cur. Libri *μὴ ὀργιζέσθαι*. || 5. *ὅσα* A. Lips. edd. vett. — CAP. 3, 1. *ἡ* ante *ἡλικία* addidit Cast. || 3. *τὸν νῶτον*, cf. Herodian. 320. ed. Lips. Cram. An. Ox. 1, 340, 16. || 4. Libri *ἐκφέροι*, Lips. superscr. *οι*, ut videtur. || 11. *δινεύματα* Steph. Alii alia. Vulg. *δὴ νεύματα*. *δὴ νάματα* A. *δεινεύματα* cod. Cur. || *ταῦτά* Weisk. Libri *ταῦτα*. — CAP. 4, 1. *ὅπου* Dind. Libri *ὅποι*. || 2. *μὴ* post *ὅταν* del. Dind. Weisk. *ὅταν πη*. || Librorum *τὸ στόμα ὑπερεμοῦν* secundum Camerarium, *εὐιατώτερα* a Dindorfio correctum. || 3. Quod vulgabatur *τὰ δέ, ὥς μὲν μὴ ὑγρά εἶναι, ἀπόρρυτα*, correxit post Leonclavium Schneiderus, restituit Dindorfius, qui *πρὸς ἀλλήλους*, tamen ut *ἀλλήλοις* mallet. || 4. *ὥδε id.* Libri *ὥς*. || *ἀμφιδόχμων* Pollux, Leoncl. Libri *ἀμφιτόμων*. || Vel *ἀεί*, quod in libris est, in *ἂν* mutari vel hanc particulam addi voluit Herm. *ὥσπερ ἂν ὁδῶ* Hertl. coll. Anab. 3, 4, 30. || 5. Libri *κεχρησθαι*. — CAP. 5, 1. Libri *φορβιᾶς* ut infra. || *κινῶν* Cur. Libri *κινῶν*. || 4. *δύσκολ' ἢ* Dind. *δύσκολα ἢ* Zeun. Vulg. *δυσκολῇ* vel *δυσκωλῇ*. || *οὐ* ante *κατὰ φύσιν* addendum esse vidit Conr. Gesnerus. || 6. Libri *λυποῖ* ut 9, 3. Alterum Anab. 2, 5, 14. Vid. ann. Oec. 20, 25. || 8. *προκόμιον* Brod. Libri *προκόμιοι*. || 10. *εὐθύς* del. Cob. Mnem. 9, 76. — CAP. 6, 3. *κατὰ πρόσωπον* id. N. L. 784. || *ποιήσοντα* Leoncl. Libri *ποιήσαντα*. || *δύγαιτ' ἂν* A. Lips. Cf. 6. || 5. *τό* Cast. Libri *τῷ*. || *Id. ὁποτέραν*. Dind. *ὁπότερ' ἂν* ut Anab. 7, 7, 18. || 9. *εὐαίσθητον* Cur. Libri *ἀναίσθητον*. || 10. *παρωξύνθαι* Dind. || 11. *ἀρπάζοι* Steph. ||

16. παραδῶ Weisk. || ἄλλως Dind. Libri ἄλλω. — CAP. 7. Quae de incessu equorum scripta sunt, post G. Hermannii notissimam commentationem ac diligentem Iacobsii operam illustravit etiam Ruestovius in libro *Milit. Biogr.* 1, 241. || 1. Librorum ἱππέα ὡς ἀναβησόμενον Leoncl. correxit. || μήτ' ἂν ἀνιῶν vel ἀνιών libri. μήτ' ἂν ἀνιμῶν Steph. μήτ' ἂν τῶν τριχῶν Cur. et ἑάν posito Dind. || 2. μηδέ Herm. Libri μήτε. || ὑπερβιβασάτω Cob. V. L. 304. N. 784. ubi et καταθέτω. || 5. καθῆται A. κάθεται Cur. quod apud Dind. etiam s. 8: est. || ἐπὶ δέφρου Cob. || ὀρθός priore loco Cur. Libri ὀρθῶς. || 6. κατακεκλασμένος Cob. 785. Simplex Dindorfio praestare videtur. || 7. ποιεῖν τέ τι Dind. Vulg. πονεῖν vel ποιεῖν ἐτι. || 8. λάβη Cast. ὡς Steph. Libri λαβεῖν ἕως. || 10. κυφαγωγότερος Pollux. Libri κουφ. || 11. Scrib. αὐτοφυᾶ, ut Comm. 1, 6, 13. εὐφυᾶ. || Libri ἐπιραβδοφορεῖν. || ἐπέπερ δέ Herm. Cf. 12, 8. Vulg. ἐπειδήπερ vel ἐπεὶ δέ περ. || ἐμβαῖνοι Herm. Vulg. ἀναβαῖνοι. || τὸ ἐπιρρ. Zeun. Vulg. ἐπὶ τὸ vel τῷ ῥ. || 12. στρέφοιτο Dind. || Vulgatum ἐπικλίσεως e Polluce correctum est. || 14. ἂν στρέφοιτο Schn. Libri ἀναστρέφοιτο. || 17. εὐθύ Steph. || πολέμοις Leoncl. Libri πολεμίοις. || 18. ἴδ. μὴ πρὸς ἵππους, etiam Lips. omisso καί. — CAP. 8, 1. ὀρθία Cur. Haas. RLac. p. 67. Libri ὀρεια. || 5. ἐλλείπη Leoncl. Libri ἐναειπῇ et similia. || 7. Praeceptum, quod in προνεύειν inest, quum A. et C. Matthiae in libro *Griech. Leseb.* 1, 147. vituperavissent, sententiam verbi et in editione Opusculorum et ZAW. 1837. 150, 1220. explicare studui, nulla ut cum Simone et Polluce 1, 208. esse videretur discrepantia. || ἀναβάλοι Cob. Libri ἀναβάλλοι. || 9. ὁμοίας cod. Cur. || 10. ἀγκράτος scripsi cum Cobeto. Quod grammaticus Bekk. An. 1, 337. (v. Cram. An. Paris. 4, 92. 165) hanc syncopen improbat, pro ea videri scriptum esse ἀνὰ κράτος dicit Lob. Pathol. 595. Dindorfius varia docet Thes. St. 4. 1932, a. ann. Cyr. 5, 3, 12. Hell. 5, 3, 1. || ἱππότα Cur. Libri ἱππόται. || συνθεμένω Dind. Vulg. συντιθεμένω. || De verbis ἐσφαιρωμένα ἀκόντια cf. Clem. Alex. Strom. 2, 14, 60. I. Bernays Symb. phil. Bonn. 305. || 12. τοὺς ἐναντίους A. || μάθοι ἂν Cur. Libri μάθοι. || 14. Vulgata δέξοιτο Schneid. correxit, προσδοκοίη Dind., πράξει

Zeun. — CAP. 9, 1. *διαφθείροι* Dind. || *ἀποδεικνύοι ἔχοντα* Schn. || 2. *τις* id. Libri *τις ὁ*. || 3. *ῥεμισσάντα* ut Leonclavius etiam Bergk. Poet. lyr. gr. 385. || *βραδυτάτου* Brod. Libri *βραχυτάτου*. || 4. *εἰδέναι* — *ἐξεργάζεται* del. Cob. 793. || 5. *τοῦ καιροῦ* Leoncl. Libri *καὶ τοῦ ῥοῦ*. || 6. *τε* post *αἱ* et *μήν* post *ἡσυχαῖαι* del. Dind. || *καταψῶσι* Gesn. Steph. || 8. *τάχιστον* Cur. Libri *τάχιστα*. || *καὶ φιλ. οἱ θυμ.* Weisk. *οἱ θυμ. κ. φ.* Matthiae. Vulg. *οἱ φιλ. καὶ θυμ.* Quem ordinem ann. Comm. 3, 1, 8. ut perversum notatum, a me non minus probum habitum, nunc Dindorfius retinuit. || 10. *τό* Schn. Libri *τῷ*. || 11. *αὐτὸν προσιέναι τεθ.* A. Lips. cod. Cur. *φαίνεσθαι* pro *προσιέναι* Iunt. Ald. Cast. Hal. Bryl. || 12. *ἢ ὅσα* Cur. — CAP. 10, 4. *λυθείς θέη* Iacobs. Libri *αὐθις θέλη*. || 5. *ἀποφανεῖ* Cob. || 6. *ἐλίνους* Cast. Libri *ἐχιτίνους* vel *χιτίνους*. || *τραχυτήτι* Dind. || 8. *ὁποῖοι* Weisk. Libri *ὁπόσοι*. || *ἔστων* Dind. ut 12, 4. || 9. Libri *ἄλυσις*. || 10. *ὥς* pro *ὥστε* Pollux. || 11. Librorum *συνθῇ* — *πάντα ταῦτα* Weiskius correxit. || 13. *ὑπανχενία* G. Dind. Thes. St. 8. 549, b. || 14. *πλέον* Dind. || Libri et edd. *οὐδὲ τὸ πάντων ἥδιον*. Vulgatur *οὐδὲν τῶν πάντων ἡδύ*. Placebat mihi *οὐδὲ τὸ πάντων ἥδιον ἡδύ*. || 15. *οὕτως* Cur. Libri *τούτω*. || *πεισθείς* Leoncl. Libri *πεισθεῖς*. || *μάλα* Cur. Libri *μᾶλλον*. || *ὑγροῖς* Brod. Libri *ὑγρῶς*. || 17. *ἅμα* ante *γοργόν* sustulit Castalio. — CAP. 11, 3. Libri *αἴρειν*. || *ἵππος ἐκὼν* Bergk. ZAW. 1845. 11, 990. Cf. Krueg. Dionys. 117. || 6. Libri *μαστιγῶν καὶ κεντρίζων* — *ἔχοντα πάντα*. Optativos iam a Stephano desideratos scribi iusserunt Curerius et Cobetus. *ἔχοντα* cum Gesnero De quadrup. 474. Schneiderus correxit. || 8. Librorum *ἥδη δὲ ἱππαζομένων* correxit Leonclavius. || 9. *ἢ καλὸν ἢ θαυμαστὸν ἢ* del. Cob. *ἢ καλὸν ἢ δεινὸν ἢ θαυμαστὸν* cod. Cur. || 11. Verba post *ἡγῆται* illata *ὥς μάλιστα ἐπαινοῦσι τοὺς τοιοῦτους ἵππους* damnavit Schneiderus. || 12. Prius *ἡγῆ* Weiskio debetur. Libri *ἡγῆται* vel *ἡγεῖται*. || *ταχεῖ* — *βραδεῖ* Dind. || *συμπαρέσοιτο* del. Cur. || 13. Libri *ἢ οὓς*. — CAP. 12, 1. Equitatus civium vestitum quendam militarem non fuisse demonstrant Ruestovius et Koechly *Gesch. d. gr. Kriegsw.* 135 sq. in iis, quae Xenophon proponat, dicentes Persarum mores respici. || *ὅτι* addidit Castalio. || *ἀρμόττοντα* Zeun. || *ὅλον* Cast.

Libri ἐκεῖνον. || 4. περὶ δέ Leoncl. Libri τὸ δὲ περὶ. || 5. Libri καὶ ἀριστερά. || 6. οὖν addidit Cast. || Libri πτέρυγες ὡς ἐν. || καταίρηται Schn. Vulg. καθαιρηται. Vid. L. Herbst. De Cobet. emendatt. Thuc. 22. Hipp. 6, 5. || ἐπικλῆνται Dind. ut Ven. 11, 3. || 7. ἀρκεῖν Dind. seclussit. || Libri ἀφυλακίον. Correxist Cast. || 8. δέ addidit id. || κινδύνον V. D. Diar. Hal. 1826. 194. Ego vero ad h. l. et ann. Hell. 6, 2, 24. veriora scripsisse mihi videor, aliis quidem vel ignota vel incommoda. || παραμηριδίοις Weisk. Libri παραπλευριδίοις. || Id. ἐριππέω. || 9. τοῦ ἵππου del. Leoncl. || 12. Librorum κρανίαινα εὐπαλτα correxit id. || ἀδύνατον Cast. || 14. Libri πράσσειν. || προσήκει Dind.

DE VENATIONE.

κυνηγετικά cod. Vindob. ap. Lambec. 7, 251. ubi initium libri πρῶτον εὗρημα. CAP. 1, 4. ὡς om. B. Cf. Plat. Hipp. min. 371, b. ubi v. Herm. || 5. τῆς τῶν κυνῶν — ἐκ τῆς ἄλλης Schn. || 6. καὶ e suo loco ante μειζόνων transponi vult Haupt. Philol. 1, 650. || Θεὸς ὡς Valck. Eur. Hipp. p. 318. et De Aristob. 114. Libri Θεὸς ὦν. || 7. Libri οἱ τότε ἄριστοι. || 8. ἀεῖζως Dind. || 9. ὅτε δὲ τοῖς πρῶτοις id. || 11. Quod εὔτυχε τιμῆς scripserunt A. et C. Matthiae 1, 59, dudum reprobavi in ed. Opusc., vid. ZAW. 1837. 150, 1220. Nibb. 1841. 31, 437. Heyn. Exc. iv. ad Virg. Aen. ii. p. 406. Wagn. || 12. Usus vocabuli ἐπιμέλεια absolutum rariorem quidem non tamen a Xenophontea ac ne Platonica quidem dicendi consuetudine abhorrentem hoc loco et eo, qui s. 5. est, a corrigendi voluntate defendi dixi Quaest. 4, 17. τῆς τῶν Dind. Vid. ZAW. 1837. 150, 1220. || 17. ἐλύνοντο δι' αὐτούς Dind. codice suo L. adiutus. Vid. Stallb. Plat. Tim. 22, d. — CAP. 2, 4. Libri ἄρκυες. Dind. ἄρκυς, ut antea ἄρκυωρός al. || Verba inclusa e Polluce recepit Schneiderus. || πεντεσπίθαμοι Cob. 775. Libri πεντασπ., ut deinceps et 9, 14. 10, 3. Vid. ann. Hell. 1, 6, 12. || 5 sq. De formis διώρυγα cet. v. Boeckh. Oec. 3, 412. G. Dind. Thes. St. 6. 743, b. L. Dind. Cyr. 6, 1, 52; de στροφείων id. Thes. 7. 887, c.; de περιδρόμους Hesych. deque

origine ac fonte glossarum de re venatica et equestri Hesychianarum M. Schmidt. cLXVIII. || 6. περιδρόμους Pollux. Vulg. περιστροφούς. || 7. Libri μὲν τῶν. || ἢ Schneiderus addidit. || καὶ αὐταὶ B pr. || δίκρα B. Flor. Vrat. Dind. δικρά A, ut omnes 10, 7. || 8. Vulg. πολλῶν καὶ ὀλίγων et quod Brodaeus correxit ἐλάττονα. — CAP. 3, 2. Quod vulgo fuit αἰσχαί post μυωποί delevi monitus a V. D. Hal. 1840. Suppl. 38, 303. Quum enim reliqua adiectiva singulare quoddam vitium significant atque in iis, quae sequuntur, rebus quibusdam, in quibus dicatur vitium inesse, explicentur, neutrum de αἰσχαί dici potest nec quidquam simile in capite quarto est, ubi virtutes canum describuntur. || 3. Libri λαγώ ut infra. || ἄρρινοι Vrat. qui s. l. ἄρρινες. Cet. ἄρινοι. Steph. ἄρινες. Cob. Dind. ἄρρινες. || 4. σείουσιν. 4, 3. διασαίνουσαι. Quod apud Hesychium est σωπιαίνουσιν· οἱ κύνες παρὰ Ξενοφῶντι, Meinekius non recte coniecit Ξενοφάνει, rectius Heilandus ZAW. 1847. 77, 612. collatis his duobus locis suspicatos quosdam esse dicit legendum σαίνουσιν. V. Lob. Pathol. 276. || 6. πρὶν ἂν Dind. || 7. προθέουσι Vr. corr. Cet. προθέουσαι. || Quemadmodum rhetores de consuetudine quae hominum propria sunt bestiis affingendi loqui amant, ita Hermogenes 2, 4. (3, 318. W.) de canibus commemorat ἐπισκυθροπάξειν (5) καὶ πάλιν μειδιᾶν καὶ ἀπιστεῖν τοῖς ἵχνεσιν — καὶ ὅταν εἴπῃ· θρασεῖαι δὲ αἱ οὐκ ἐῷσαι τ. σ. τ. σ. εἰς τὸ πρόσθεν ἵεναι ἂ. ἂ. θ. || 8. Id. 2, 5. (3, 24. W.) caussas a Xenophonte commemoratas, δι' ἃς πρὸ τοῦ δέοντος ἀναχωροῦσιν αἱ κύνες ἐκ τῶν διωγμῶν, dicit esse μαλακίαν, ἀήθειαν, τὸ καὶ τό, φιλανθρωπίαν. Apud Greg. Cor. Comm. ad Hermog. 1, 8. (7, 1103. W.), qui eadem fere verba habet, loco vocabuli ἀήθεια est ἀσθένεια. — CAP. 4, 1. Libri ὧτα μικρά — ὁσφῦν vel ὁσφὺν σαρκώδη — προεσταλμένα — μηριέας μὴ σκληράς — εὐπαχῇ (ut 5, 30). Quae alia ab aliis, partim e Polluce, correctae sunt. || 3. ἵχνεόντων Dind. In uno hoc libello compluria imperativorum longiorum exempla reperiuntur. Quae omnia Elmsleii praeceptum ad Eur. Iph. T. 1480. secuti damnaverunt Cobetus N. L. 327 sq. 774, qui eas formas macedonicae aetatis proprias dixit, et Dindorfius Anab. 1, 4, 8. et praef. xvi. ed. Ox. Cautius iudicant Kruegerus et

Classenius Thuc. 1, 34, qui eas formas antiquiores putant esse, et Heilandus Quaest. Xen. 11. || Libri *πρὸς τὰς πλευράς*. Quod Schneid. correxit. || 4. *σχημάτων* Leoncl. Libri *σωμάτων*. || Quod margo A. habet *καὶ ἐμβλεμμάτων εἰς τὴν ὕλην καὶ ἀναστρεμμάτων* ante τῶν ἐπὶ (malit εἰς) τ. καθ. Dindorfius recepit. || 6. *καὶ εὐτρίχες* Stephanus addidit. || *προσελλοῖς* ut etiam 5, 9. Cob. 776. Vid. Thes. St. 6. 1891, d. *εὐήλιος* Oec. 9, 4. || 9. De praepositione in verbis τὰ δὲ ἔργα non repetita v. ann. Hell. 4, 1, 15. Cuiusmodi exempla aut incerta sunt ut Hell. 4, 8, 35. aut diversa. — CAP. 5, 2. Libri *μαλακιῶσαι*. Cobeti (V. L. 131. N. 777) *μαλκίουςαι* Dindorfius recepit fratris sententiam (praef. Demosth. v) secutus. || 4. Libri *ψεκάδες*. Dindorfius hoc et cognata a veteribus per α scripta esse grammaticorum testimoniis constare dicit Thes. St. 8. 1828, b. Cf. Conv. 2, 26. || 5. Schneiderus *ἀνθέων*. Qui recte εἰς ταῦτα et s. sq. ὅτε librorum correxit. || 8. *ἄπωθεν* Dind. ut infra. || 11. *ἐρηγόρη* Schn. Libri *ἐρηγορῇ* vel *ἐρηγορεῖ*. || 13. Vulg. *κύει* ut *κύουσι* 7, 2. || 6. εἰς *εἰλυούς* Brod. εἰς *εἰλους* A corr. Vulg. *εἰσειλοῦσι*. V. Dind. Thes. *Εἰλυός*. || Libri *ὑπερβαλόντες*. || *πλάνητες* Cob. || 18. *ἐνιον* m. Steph. Vulg. *ἐνιοι*. Quidam *rubor* Leoncl. || Libri *φελέα* vel *φέλλεα*. Dind. *φέλλεα*. Quod *φέλλια* scribitur, non *φελλία*, deminutionis ut significatio omitatur, dubiae originis vocabulum esse dicit Ianson. De gr. serm. vocibus in *ιον* trisyll. 2. p. 11. Cf. H. Saupp. Ep. cr. 59 sqq. M. Schmidt. Hesych. *Φελλεύς*. || 20. *ὑφ' αὐτῶν* Schn. Libri *ὑπ' αὐτῶν*. || 23. Libri *παράσηρον*. || A. ὥτα ἄκρα. || 27. Libri *ποδωκία*. Vid. G. Dind. Thes. St. 6. 1281, b. || *ἀμβλυώτειν* Dind. || 29. Libri *ἔφυγεν ὄρθιον* (hoc ut 6, 14. 15; v. Haas. RLac. p. 67) — τὸ τάχος sine praepositione — *ἀνόμοιον*. || 30. Libri *καταφερῇ*, quod Dind. in Thes. praetulit, vulgatum *κατωφερῇ* scripsit. || In margine A. legitur γρ. *στενὴν ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν, τράχηλον λεπτόν, περιφερῇ*. Verba ὥτα ὑψηλά, quae Gaillius narrat in isto libro esse, Gesnerum et Zeunium e Polluce repetisse Schneiderus dicit. || *κωλῆν* Athen. 9. 368. Libri *κοίλην*, sed quod m. A. habet γρ. *κολήνα* in *κωλῆνα* mutandum videtur Dindorfio. || *λαγάρας* m. A. || 31. *τοῦτο* Leoncl. Libri *τούτου τό*. || *ἐν χιόνι* Blanius. Libri *ἐν χροῖ*. ||

32. Libri διὸ δὴ. δὴ Schn. Qui lacunae signa posuit post κυνῶν et verba καὶ ὅταν — κυνῶν secluserit. γάρ del. Dind. — CAP. 6, 1. τελαμωνίαι marg. A. || 4. αὐτός Leoncl. Leonic. || 5. ὁδούς addidit Leoncl. || Vulgatum ὅσα δὲ ἄλλα εἰς ἄπειρον correxit Schn. || 6. Idem insertas post alterum ἵνα particulas ὃν vel δέ delevit. || Id. δέ post πηγνύειν addidit, A. δεῖ. || 8. Ante στοιχιζέτω Lenzius verba s. sq. τὰ δὲ δίκτυα τεινέτω ἐν ἀπέδοις ponenda censet. || 9. Libri σαρδονίων. E Polluce et Hesychio videbatur σαρδόνων scribendum esse. Vid. Dind. Thes. St. || 10. οὐ Zeun. Libri οὐ. || 12. Libri ὥσι, συνιστάναι. || 13. Id. εὐξάμενοι. || τούτων B. τούτου cet. || 15. Libri προῖᾱσιν, ut 23. 10, 9. || 16. ποιήσουσι Iunt. Libri ποιήσωσι. || Id. φιλονεικῶς. Vrat. φιλονεικῶς. || 17. Vulg. ἀναίξας, et 22. διάττωσι. || Libri ἰῶ bis, ut 19. ὦν. || σοφῶς Conr. Gesner. || 18. ἐκείνον Leoncl. Libri κοινόν. || ἀνακαλεσάμενον Schn. Libri ἀνακαλεσάμενος. || 20. Id. προστάντα et deinde προστῶσι. || κελεύμασι Steph. Quam formam 24. habet B. Vid. Schneid. Plat. Civ. 407, b. Lob. Soph. Ai. p. 323 sq. || 23. ἐμβλέπουνσαι Mehl. Conv. 70. Cf. 10, 12. — CAP. 7, 1. Articulum ante φύσιν del. Dind. || 2. Libri φιλοπονίαν. || 5. Dind. Λογχή. || Libri λεύσων. || 6. ὀκτωμήνους Cob. || Vulgatum ὑφειμένους e Polluce Schneiderus correxit. || 9. Vulgatum τὰ δὲ δρομαῖα, ἕως ἔλθωσι, τῷ ἔχει μεταθεῖν ἔαν correxit Leonclavius, qui εὐρωσι. ἔλωσι Zeun. τῷ ἔχει del. Dind. || 10. πονηρὸν πάθημα Cob. 780. Quod iam olim, quum Hesychius ἔκκυνοι dixisset νόσημά τι κυνῶν, fuit qui suaderet. Sed recte malae educationis vitium interpretatus est Kuehn. Poll. 5, 65, quumque ἐθισθῶσιν antecedit, possis etiam pravam consuetudinem interpretari. Eadem vero apud Arrian. Cyneg. 25, 9. || 11. ὅταν ἤδη τῷ θηρίῳ ἔχωσι πολεμῖως, quum iam in beluam exacerbatum sunt, Matern. De adv. gr. 11. Paullum immutata sententia πολεμικῶς ἔχειν Comm. 2, 6, 18, ubi Ernesti malebat πολεμῖως scribi. Cyr. 5, 2, 25. Hell. 5, 2, 33. quo loco Schneiderus errat πολεμῖως ἔχειν πρὸς τινὰ nusquam legi dicens. || 12. Alterum δέ addidit Castalio. — CAP. 8, 1. Libri μελάγχειμα, ut 7, deinde νότιος et οὐδὲ ἄν vel οὐδὲ ἔάν. || 12. Vulg. ἔχοντας. || ὑπερπαγές Vrat. || 3. κανακλινῇ Cob. Dind. Cyr. 8, 7, 4. || 4. Libri ἐπειδάν

vel ἐπειδ' ἂν sine δέ. || ὑπερφέρει G. Dind. Thes. St. 8. 256. a. coll. Oec. 18, 7. 8. || 6. Libri μένει. — CAP. 9, 3. Libri φυλάσσει vel φυλάσση, ut 20. θάλασσαν et alia multa. || 4. Libri ἢ οἷ. || 10. ἐοικός Leoncl. Libri εἰκός. || 12. πλοκάνω Schn., quod Dindorfio Thes. St. 6. 1237, a. probabatur. Libri πλοκάμω. || 13. Libri βρόχος αὐτοῦ. || 14. Scribitur σειρίδι. Ianson De nominibus in ις deminutivis demonstravit ultimam eorum syllabam, paucis, de quorum natura adhuc certetur, exceptis, brevem esse. || 15. Libri τῆς ποδοστράβης. Correxuit Leoncl. || 16. ταῦτα post ἄνωθεν δέ secluserit Schn. Steph. ταύτης. || Libri τήν τε. || 17. Id. περιφοβεῖσθαι. Utrumque correxuit Dindorfius. || 18. Id. ὅποι. || Libri τραχέας vel ταχέας. Correxuit V. D. Hal. 1840. Suppl. 38, 303. — CAP. 10, 1. ἐτοῖμαι A. ἐτοιμαί Vr. Vulg. ἐτοιμοί. || 2. Libri λαγῶν. || 3. ξυρήκεις e Pol- luce scriptum. || 7. λαβόντα Zeun. Libri λαβόντας. || Dind. εἶσω. || Libri ῥάχοι vel ῥάχαι. V. Schmidt. Hesych. || καί ante μὴ ἐξαλλάττων del. Leoncl. || 9. Libri ἐστήξεται. Scripsi ἐστήξει cum Elmsleio Arist. Acharn. 597. p. 69. Lips. et Cobeto 775. ut Cyr. 6, 2, 17. ubi v. ann. || 11. αὐτό Schn. Libri αὐτόν vel αὐτοῦ. || 12. ἐν πάλῃ Pollux. Libri ἔμπαλιν. || 13. τῇ Leoncl. pro ἡ. || 15. ὑφ' αὐτῷ Dind. Libri ὑπ' αὐτῷ. || 16. ἢ ἡ σφαγή Cast. Libri ἢ vel ἡ vel ἡ ἐσφάγη. || περιεπίμπρη Cob. || 18. ἐπὶ τοῦ ἄρρενος Dind. Libri ὑπὸ τ. ἄ. || 19. εἰσβολαὶ δέ omisso ἢ et εἰσὶν libri, correxuit Leoncl. || 22. τό ante ὀρθῶς addunt Brod. Steph. || 23. Libri μακρά, correxuit Leoncl. — CAP. 11, 1. Dind. Κίττον. || Vulg. Πινδῶ. || 4. βαθέα Schn. Libri βαθεῖαν vel βαθείαν. || προορᾶν Dind. Libri περιορᾶν. || Quod ad θηρία primum pluralis additur, deinde singularis, Quaest. 4, 19. cavendum dixi ne credamus librorum inconstantiae deberi; pluralem verbi consueto more maiorem numerum indicare, singularem de singulis bestiis cogitare nos iubere, quae quod scriptor narrat facere et pati dicantur; diligenter de re omnino disputavisse Heilandum Quaest. 4. — CAP. 12. Etiam hoc caput Dindorfius uncinis inclusit. || 1. παρασκευάζει Stob. Fl. 29, 76. Libri παρασκευάζουσι, Steph. παρασκευάσουσι. || 2. πρῶτον μὲν γάρ Stob. || 4. ἄλλως id. || 5. εὐταξία pro εὐεξία et τό post γάρ ἐστι pro εἶναι τοῦ id. || 6. διὰ seclusi cum Schneidero et

8. *τά τε — ἡσθάνοντο.* || 11. Quod pro *πρόοιντο* apud Stobaeum est *ἀργοὶ εἰσι*, Nauckius 2, p. iv. Mein. in *ἀργοὶ εἶεν* mutavit. — CAP. 13, 1. *ἄν* ante *ἄνδρα* del. Dind. || 2. *διατριβήν* Cast. Libri *διατρίβειν*. || *μάτην* secluserit Schn. || 3. Adverbiorum *μεγάλως*, *μειζόνως*, *μεγίστως* rationem plerumque dubiam esse dixi ann. Cyr. 2, 1, 13. Addo Ages. 11, 16. *μειζόνως* dubium Cyr. l. c. An. 6, 1, 20. idque quod Blomf. Thuc. 1, 130, 2. 4, 19, 1. comparatione carere dixit Hagenus De adv. gr. 1, p. 6. verum esse negavit. || 4. *αὐτῆς τῆς φύσεως* Weisk. Libri *τῆς αὐτῆς φ.* et *τὸν ἀγαθόν*. E Ioann. Damasc. Parall. 2, 13, 70. ap. Meinek. Stob. Fl. 4, 198. ut *τό* ita *τῆς ἑαυτοῦ φύσεως* scripsit Dind. || 6. *καλόν* Cast. *γέγραπται* m. A. || 9. Qui haec Xenophontea cum Isocrateis componunt, ad vocabulum *κοινοί* Phil. 33. et sect. sq. ad *πλεονεξίας* Paneg. 48. afferre volent. Cf. Bensel. p. 381. 261. || 10. *λέοντας μήτ'* Dind. Libri *ι. μηδ'.* || *ἀνδρῶν* Leoncl. Libri *αὐτῶν*. || 12. *καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τοὺς φίλους* addidit idem Leonclavius. || 17. *εἰς* post *εὐσεβεῖς* del. Brod. Steph. || 18. *Ἄρτεμις* damnabat Weiskius, Dindorfius etiam *αἱ* ante *γυναικες*.

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ.

BERNHARD TAUGHNITZ.

GRIECHISCHE UND RÖMISCHE CLASSIKER.

TASCHENAUSGABEN.

ARISTOPHANIS comoediae. Ed.

MEINEKE. 2 Voll. 21 Ngr.

Vol. I. 9 Ngr.

Vol. II. 12 Ngr.

Jede Comoedia auch einzeln à 2½ Ngr.

DEMOSTHENIS orationes. Ed.

IMM. BEKKER. 3 Voll. 1½ Thlr.

Vbl. I. Pars 1. 5 Ngr.

Vol. I. Pars 2. 5 Ngr.

Vol. II. Pars 1. 6½ Ngr.

Vol. II. Pars 2. 7½ Ngr.

Vol. III. Pars 1. 6 Ngr.

Vol. III. Pars 2. 6 Ngr.

EURIPIDIS tragoediae. Ed. Aug.

WITZCHEL. 3 Voll. 25 Ngr.

Vol. I. 8½ Ngr.

Vol. II. 8 Ngr.

Vol. III. 8½ Ngr.

Jede Tragoedia auch einzeln à 2 Ngr.

HOMERI Ilias. Edidit GUILIELMUS

BAEUMLEIN. 12 Ngr.

Pars 1. Lib. I—XI. 6 Ngr.

„ 2. „ XII—XXIV. 6 Ngr.

HOMERI Odyssea. Ed. GUILIELMUS

BAEUMLEIN. 10 Ngr.

Pars 1. Lib. I—XII. 5 Ngr.

„ 2. „ XIII—XXIV. 5 Ngr.

LYSLAE orationes. Ed. WESTER-

MANN. 9 Ngr.

PLUTARCHI vitae. Edidit IMM.

BEKKER. 5 Voll. 2¼ Thlr.

Vol. I. 14 Ngr.

Vol. II. 16 Ngr.

Vol. III. 13 Ngr.

Vol. IV. 13 Ngr.

Vol. V. 11½ Ngr.

SOPHOCLIS tragoediae. Edidit

BERGK. 12 Ngr.

Jede Tragoedia auch einzeln à 2 Ngr.

XENOPHONTIS opera. Ed. G.

SAUPPE.

Vol. I. *Cyropaea*. 14 Ngr.

Vol. II. *Anabasis*. 6 Ngr.

Vol. III. *Commentarii. Apologia*

Socratis. 3½ Ngr.

C. IULII CAESARIS commen-

tarii cum supplementis A. Hirtii et

aliorum. Ed. KRANER. 12½ Ngr.

Daraus einzeln:

De bello Gallico. 6 Ngr.

De bello civili. 4 Ngr.

CORNELII NEPOTIS vitae. Ed.

KOCH.

Q. HORATII

omnia. Ed. 6 Ngr.

D. IVNI IUVENALIS saturae.

Edidit O. RIBBECK. 3½ Ngr.

TITI LIVI ab vrbe condita

Ed. HERTZ. 4 Voll. 1 Thlr. 21 Ngr.

Vol. I. Pars 1. 7½ Ngr.

Vol. I. Pars 2. 6½ Ngr.

Vol. II. Pars 1. 7 Ngr.

Vol. II. Pars 2. 7 Ngr.

Vol. III. Pars 1. 6 Ngr.

Vol. III. Pars 2. 6 Ngr.

Vol. IV. Pars 1. 5 Ngr.

Vol. IV. Pars 2. 6 Ngr.

G. SALUSTI CRISPI operum re-

liquiae. Ed. GERLACH. 5 Ngr.

Daraus einzeln:

Catilina et Iugurtha. 3 Ngr.

CORNELII TACITI opera. Ed.

FR. HAASE. 2 Voll. 18 Ngr.

Vol. I. 9 Ngr.

Vol. II. 9 Ngr.

P. VERGILII MARONIS opera.

Edidit PALDAMUS. 10 Ngr.

Daraus einzeln:

Aenels 6 Ngr.

Bucolica & Georg. 3 Ngr.

Ein Verzeichniss der Octavausgaben und Prachtausgaben befindet sich auf der zweiten Seite dieses Umschlages.

BERNHARD TAUCHNITZ.

GRIECHISCHE UND RÖMISCHE CLASSIKER

TASCHENAUSGABEN.

ARISTOPHANIS comoediae. Ed.

MEINEKE. 2 Voll. 21 Ngr.

Vol. I. 9 Ngr.

Vol. II. 12 Ngr.

Jede Comoedie auch einzeln à 2½ Ngr.

DEMOSTHENIS orationes. Ed.

IMM. BEKKER. 3 Voll. 11½ Thlr.

Vol. I. Pars 1. 5 Ngr.

Vol. I. Pars 2. 5 Ngr.

Vol. II. Pars 1. 6½ Ngr.

Vol. II. Pars 2. 7½ Ngr.

Vol. III. Pars 1. 6 Ngr.

Vol. III. Pars 2. 6 Ngr.

EURIPIDIS tragoediae. Ed. Aug.

WITSZCHEL. 3 Voll. 25 Ngr.

Vol. I. 8½ Ngr.

Vol. II. 8 Ngr.

Vol. III. 8½ Ngr.

Jede Tragoedie auch einzeln à 2 Ngr.

HOMERI Ilias. Edidit GUILIELMUS

BAEUMLEIN. 12 Ngr.

Pars 1. Lib. I—XI. 6 Ngr.

„ 2. „ XII—XXIV. 6 Ngr.

HOMERI Odyssca. Ed. GUILIELMUS

BAEUMLEIN. 10 Ngr.

Pars 1. Lib. I—XII. 5 Ngr.

„ 2. „ XIII—XXIV. 5 Ngr.

LYSIAE orationes. Ed. WESTER-

MANN. 9 Ngr.

PLUTARCHI vitae. Edidit IMM.

BEKKER. 5 Voll. 2¼ Thlr.

Vol. I. 14 Ngr.

Vol. II. 16 Ngr.

Vol. III. 13 Ngr.

Vol. IV. 13 Ngr.

Vol. V. 11½ Ngr.

SOPHOCLIS tragoediae. Edidit

BERGK. 12 Ngr.

Jede Tragoedie auch einzeln à 2 Ngr.

XENOPHONTIS opera. Ed. Gust.

SAUPPE.

Vol. I. *Cyropaedia*. 7½ Ngr.

Vol. II. *Anabasis*. 6 Ngr.

Vol. III. *Commentarii. Apologia*
Socratis. 3¾ Ngr.

C. IULII CAESARIS commen-

tarii cum supplementis A. Hirtii et
aliorum. Ed. KRANER. 12½ Ngr.

Daraus einzeln:

De bello Gallico. 6 Ngr.

De bello civili. 4 Ngr.

CORNELII NEPOTIS vitae. Ed.

KOCH. 2½ Ngr.

Q. HORATII FLACCI opera

omnia. Ed. STALLBAUM. 6¼ Ngr.

D. IVNII IUVENALIS saturae.

Edidit O. RIBBECK. 3¾ Ngr.

TITI LIVI ab vrbe condita libri.

Ed. HERTZ. 4 Voll. 1 Thlr. 21 Ngr.

Vol. I. Pars 1. 7½ Ngr.

Vol. I. Pars 2. 6½ Ngr.

Vol. II. Pars 1. 7 Ngr.

Vol. II. Pars 2. 7 Ngr.

Vol. III. Pars 1. 6 Ngr.

Vol. III. Pars 2. 6 Ngr.

Vol. IV. Pars 1. 5 Ngr.

Vol. IV. Pars 2. 6 Ngr.

G. SALUSTI CRISPI operum re-

liquiae. Ed. GERLACH. 5 Ngr.

Daraus einzeln:

Catilina et Iugurtha. 3 Ngr.

CORNELII TACITI opera. Ed.

FR. HAASE. 2 Voll. 18 Ngr.

Vol. I. 9 Ngr.

Vol. II. 9 Ngr.

P. VERGILII MARONIS opera.

Edidit PALDAMUS. 10 Ngr.

Daraus einzeln:

Aeneis. 6 Ngr.

Bucolica & Georg. 3 Ngr.

Ein Verzeichniss der Octavausgaben und Prachtausgaben befindet sich
auf der zweiten Seite dieses Umschlages.